

Dúirt mo chat liom

Turais Dhraíochtúla BrambleBerry Rose

Le Amber Archangel

Gréasán | www.mycattoldme.com

Facebook | <https://www.facebook.com/profile.php?id=100063484482690> Instagram |
[@mycatoldme](#)

Dúirt mo chat liom Turais Dhraíochtúla BrambleBerry Rose

Le Amber Archangel

Is saothar ficsean é an saothar seo ach tá sé bunaithe ar imeachtaí agus fiordhaoine i mo shaol. Gach rud i tharla an scéal seo dom, cé go bhfuil roinnt de na himeachtaí curtha le chéile nó giorraithe.

Ba í an fhilíocht mo chéad ghrá scríbhneoireachta, go háirithe Haiku. Seans go bhfaighidh tú roinnt tionchair ón saothar luath sin sa scéal seo. Tá focail chaipitlithe agam atá tábhachtach domsa. Bhain mé úsáid as roinnt comharthaí poncaíochta freisin mar is maith liom iad. Athraíodh ainmneacha na ndaoine chun a bpríobháideacht a chosaint, ach tá ainmneacha na n-ainmhithe fós mar a bhí agus mar atá anois.

Cóipcheart © 2019 le Amber Archangel Gach

ceart ar cosaint ar fud an domhain. Ní cead an leabhar seo ná aon chuid de a atáirgeadh ná a úsáid ar bhealach ar bith ar bith gan cead sainráite i scríbhinn a fháil ón údar ach amháin chun athfhriotal ghairid a úsáid i léirmheas leabhair.

Sa scéal álainn scríofa seo faoina saol le daoine aisteacha agus grámhara a muintire, lena n-áirítear duine go háirithe, BrambleBerry Rose, insíonn an t-údar a cuimhní agus a heispéiris mhaith i nguth croíúil gafa a thugann cuireadh don léitheoir suí síos agus ól gloine ard tae iced ar an bpóirse tosaigh léi agus í ag insint duit faoi.

Tá an scéal a fheictear, ó thús go deireadh. Léiríonn sé le léirithiscint an eagna agus na luachanna a roinneann a cait ionúin leis an údar le linn, agus fiú ina dhiaidh, saolré aon chait. Tá an t-údar, ealaíontóir agus leannán ainmhithe, tar éis glacadh le níos mó ná tríocha cat cailte agus thug sí aire dóibh mar bhaill dá teaghlach ar feadh na mblianta, ach chruthaigh sí na naisc is gaire le Earth, a céad piscín, agus BrambleBerry Rose, an cat a ndéanann sí cur síos air mar “M’anam, a chroí,” a bhí ina chompánach feline leanúnach aici ar feadh breis agus ceithre bliana déag, agus a bhfuil a gcaidreamh leis an údar mar chroí-théama an leabhair.

Leanann an saothar álainn fiúntach seo BrambleBerry Rose óna tarrtháil agus í á chaitheamh ar shiúl piscín aon lae d’aois go dtí aosacht ghlórmhar, i dteaghlach dlúth a bhfuil a saol dírithe ar ghníomhaíochtaí agus folláine na n-ainmhithe. Cuimsíonn ménage an údair an t-údar, fear céile agus páirtí saoil an údair, Christopher, agus triúr “deartháireacha agus deirfiúracha” níos sine – an cat fireann cosantach uile-dubh Navar Star, an cat fireann so-ghrámhara, soineanta Huckleberry Moon, an ciúin, cat baineann mistéireach Girl Grey, agus, ina dhiaidh sin, an cat baineann bríomhar, leanbh den teaghlach Hayleigh SkyWalker, an t-aon bhall den teaghlach nach dtagann in éineacht le BrambleBerry Rose.

Tá an t-údar ina bhreathnadóir díograiseach ar phearsantachtaí na n-ainmhithe, ar ghníomhaíochtaí is fearr leo, agus ar chealganna; gheobhaidh lovers ainmhithe de gach cineál talamh coitianta i gcur síos a thugann a n-áilleacht laistigh agus lasmuigh. Tagann an t-údar ar an eolas go bhfuil nasc aici féin agus ag BrambleBerry Rose a sháraíonn saolré amháin — mothaíonn sí cosúlachtaí míshuimhneacha idir an Domhan agus BrambleBerry Rose, mar shampla. Tar éis bhás a gcait ionúin, rud a chuir brón mór agus crá croí don údar, bíonn ionadh ar an údar cumarsáid smaointeoireachta ghrámhar agus chompordach a fháil ó BrambleBerry Rose. Déanann an t-údar cur síos ar an gcumarsáid seo, i measc comharthaí eile, a bheith rithábachtach chun déileáil le cailliúint BrambleBerry Rose agus mar a neartaíonn sí a tuairimíocht go mbeidh sí féin agus a cat beloved le chéile arís sa saol seo nó sa saol eile. Tá súil ag an údar go dtabharfaidh a scéal féin solás agus cúnamh do dhaoine eile ar bhain cailteanais chomh pianmhara céanna leo.

Is scéal spreagúil croíúil é seo a mbeidh grá ag geallghlacadóirí agus cairde ainmhithe ann léigh.

—Léirmheas ag an eagarthóir ag Simon & Schuster

Léirmheasanna ó Údair Eile Go raibh	5.
maith agat as an nGrá...	6.
Tiomnú I	7.
gCuimhne na	8.
gCaibidlí	
1. Tá aithne agam ort roimhe seo	9.
2. An bhféadfadh sé seo a bheith fíor?	31.
3. Le do thoil, Níl!	34.
4. Bhuel . . . Tugann Roinnt Daoine A gcuid Madraí, Ceart?	40.
5. Féach ar an Leanbh sin! Breathnaíonn Sé Cosúil le Bobcat	49.
6. Agus Bhí Sí Fós Imithe	61.
7. Oreo, Panda, agus Licorice	83.
8. Is cosúil go bhfuil Do Cat An-Chrionna	102.
9. Táim ceart go leor, a Mhamaí	106.
10. Beo le Grá i do Chroí	111.
11. Dearg Mór Creachadóir	113.
12. Sárchumhachtaí ag Madraí	116.
13. Buann Grá. Cailteanais Cailteanais.	122.
14. Mystère	124.
15. Tá a Fhios agam Conas a Déarfaidh Tá Grá agam	127.
16. An Deireadh?	129.
17. A hAinmneacha	130.
18. Fuair mé Grianghraf a D'Innis Scéal	131.
19. Liosta Páirteach d'Acmhainní a Chuidigh Liom Slán a Dhéanamh ar Theachtaireachtaí	133.
Ó Mo Ghrá Maidir leis an Údar	134.
	135.

Léirmheasanna ar ***My Cat Told Me: The Magical Journeys of BrambleBerry Rose***

“Ní thaitníonn cait go háirithe liom (cé go ndéanann mo stair de go leor acu a bheith ina 'úinéir orm' gur bréag). Ní thaitin liom go háirithe le cuimilteoirí (cé go gcaillíonn an scéal álainn seo ar bhealach níos réasúnaí mar 'spioradálta anti-tearjerker'). Is rud eile arís iad leabhair mhothúcháin — agus ar féidir leo cur i gcoinne ceann atá chomh soiléir mar bhronntanas foirfe do dhuine ar thaitníonn cait leis, a bhfuil gaol cailte aige (dhá-chos nó ceithre-chog), agus a bhfuil (nó riachtanais) an misneach chun análu a choinneáil agus céim amháin a ghlacadh ag an am isteach is cuma cad a tharlóidh amach anseo? Fágann scríbhneoireacht álainn fhille Amber Archangel ***My Cat Told Me: The Magical Journeys of BrambleBerry Rose*** ina gheam beag, rud atá tuillteanach agus fonnmhar ar liosta léitheoireachta cara – nó fiú ar do liosta léitheoireachta.”

—Hugo N. Gerstl, údar idirnáisiúnta is mó díol ***Scribe, Assassin, Against All Odds***, agus ***The Wrecking Crew***

“Má bhí grá agat riamh d'ainmhí — cibé acu do chéad choileán, parrot a rinne maslaí ort, luchóg a dhreap ar do dhroim, nó piscín a chónaigh go praiticiúil ar do mhúin – ansin beidh grá agat do scéal Amber Archangel.

Is éard atá in ainmhithe ná cuacha an ghrá a dhéanann cumarsáid i ndáiríre linn agus nach bhfuil grá acu dúinn is cuma cén.

Go raibh maith agat, Amber Archangel, as léamh ó chroí, atá simplí agus domhain ag an am céanna. An mbeadh sé sin in ann grá mar BrambleBerry Rose a bheith againn ar fad!”

—Gerard Rose, údar ***The War to End, The Boy Captain***, agus ***Hamilton agus Egberta***

“B'fhéidir gurbh iad na focail eagna is mó a labhraíodh riamh ag an gúrú clúiteach gan ainm sin, TuGunn, a dúirt óna aeróg, 'Níor chuir tú aithne ar ghrá ainmhí a raibh saol sásúil agat.' Ba é seo duine a fuair a chuid earraí grósaera ag tiomáint timpeall i gcairt gailf nuair a tháinig sé síos go dtí an Domhan le tuairteora a léigh, ***Duine agus Cat ar Iarraidh***.

Luaíocht le haghaidh Cat. Sea, bhí sé dáiríre faoi felines. Agus is amhlaidh atá Ómra Archangel, lúcháireach. Caitheadh cuid mhór dá saol ag foghlaim ó cheann de na speicis is cliste ar domhan. Roinneann sí a smaointe soléite agus a mothúcháin ó chroí in ***My Cat Told Me: The Magical Journeys of BrambleBerry Rose***, scéal blasta a shoilseoidh do laethanta.”

—Tony Seton, iriseoir a bhuaigh duaiseanna agus údar ***The Francie LeVillard Mysteries***

Go raibh maith agat as an nGrá...

Ar dtús i mo chroí tá na cait agus na kittens go léir a roinn mo shaol. Is breá liom tú go deo agus geallaim go bhfaighidh tú arís.

Ní bheinn cé hé mé gan m'fhear céile neamhghnách. Go raibh maith agat as na blianta iontacha iomadúla, na háiteanna sa saol seo ar mhair muid agus ar thug muid cuairt orthu, agus na gáire agus an grá ar an mbealach. Is é do ghrá an chuid is fearr díom.

Conas is féidir liom buíochas a ghabháil leat go leor Randy (William) Olague as do ghrá agus a bhfuil ardmheas air teagasc? Tá tú i mo Chara is Fearr ar feadh na mblianta; d'oscail tú m'intinn agus mo chroí d'eagna na Cruinne agus do ghrá an Chruthaitheora. Mar gheall ort, leanann guth BrambleBerry Rose.

Buíochas ó chroí leis na daoine go léir a thug grá agus aire do BrambleBerry Rose le linn a saolré.

Maidir leis na scéalta draíochtúla ar fad a d'inis mo chairde agus mo chomharsana dom faoina n-ainmhithe ionúin a d'fhill abhaile, tar éis imeacht, de réir dealraimh, dá rogha féin.

Conas is féidir liom buíochas a ghabháil le mo Roinn Póilíní áitiúil álainn as an nglao a thug BrambleBerry Rose ar ais chugam?

Thug mo ghrúpa áitiúil Téarnaimh Grief ciseán dom lán de threoir ghrámhar agus thacúil trí cheann de na haistrithe is deacra a bhí romham i mo shaol.

Agus a Chruthaitheoir ár gCruinne, go raibh maith agat as do chuid ceachtanna i LOVE, bíodh siad leo siúd atá i bhfionnadh nó mar dhuine. Séideann gach rud eile sa deireadh. Is é LOVE go léir atá ann.

Is scéal grá é an leabhar seo. Tá sé tiomnaithe do gach éan, laghairt, cat, madra, capall, eilifint - tá gach créatúr, cibé acu a análaíonn siad aer nó uisce, fionnadh nó cleití, eitilt, crawl, siúl, rith, hop nó poll, ceaptha chun oibre, chun a bheith fiáin nó peataí, nó (go brónach) chun críocha tomhaltais nó nefarious. Tá siad tagtha anseo chun cabhrú linne agus an pláinéad seo a leigheas leis an ngrá atá ina gcroí, agus gabhaim buíochas leo as sin; Tugaim onóir dóibh, agus is breá liom iad go léir.

larr ar na beithigh agus beidh siad ag múineadh áilleacht an domhain seo duit.

—Naomh Proinsias Assisi

Go raibh maith agat as mo scéal grámhar a léamh. Cuimhnigh le do thoil nach bhfuil sé in ionad ag fáil cúnamh pearsanta le bás nó tinneas do chompánach ainmhithe beloved.

Scríobhtar *My Cat Told Me, The Magical Journeys of BrambleBerry Rose* freisin chun cabhrú leis na lovers ainmhithe sin a chaill cara gránna. B'fhéidir gur mhaith leat ainm do chara lómhar a mheabhrú thíos:

mé

Beidh (d'ainm)

grá duit agus a chaomhnú tú go deo.

Geallaim duit breathnú ar do shon agus tá a fhios agam go bhfeicfidh mé arís thú, ar an taobh seo nó ar an taobh eile.

I gcuimhne grámhar agus síoraí

(ainm do chara)

1. Tá aithne agam ort roimhe seo

Bhí solas an tráthnóna ciúin agus mé ag dul go tóin poill sna piliúir cleiteacha ar an tolg agus mo phiscín úrnua ocht seachtaine d'aois i mo lámha. D'fhéach mé uirthi agus, gan fuaim, d'fhéach sí ar ais. Gan choinne chuala mé mé féin ag rá, "Tá aithne agam ort roimhe seo." Bhí rud éigin fúithi. ní raibh a fhios agam cad a bhí ann; D'aithin mé rud éigin aithnidiúil nuair a d'fhéach mé isteach i glas órga a súl.

Léitheoirí a chara, ba mhaith liom a shoiléiriú: Seo. Bhí. Ní. Tharla. Chun. Mise. Roimh. Cinnte, san am atá caite bhí an chiall corr agam uaireanta faoi rud éigin, agus ansin tharla sé. Dhéanfainn smaoineamh ar chara agus ansin chuirfeadh an fón gloach agus bheadh sé ann dóibh, nó d'fheicfinn ag an siopa caife iad. Is iomaí duine againn a tharla - ach seo? Ba chríoch nua é seo.

Agus í gar do mo chroí, shiúil mé isteach in oifig m'fhear céile, Christopher, ag súil leis d'fhéadfadh cabhrú liom amach. Bhí sé ag féachaint ar roinnt líníochtaí tí ardeicneolaíochta agus bhí ár gcailín eile Kitty, Girl Grey, ina chodladh in aice le ceann de na fuinneoga arda a bhreathnaigh ar ár gclós. "Tá aithne agam uirthi roimhe seo. An bhfuil sé sin indéanta?"

"Uh-huh." D'fhéach sé suas chun ár leanbh nua a fheiceáil. "Tá sé sin neamhghnách, ach is féidir."

Níor dhúisigh Cailín Grey agus dá bhrí sin ní raibh a fhios aici go raibh deirfiúr nua caitíneach aici.

"An dóigh leat go mb'fhéidir go mbeadh cuma uirthi mar cheann dár gcait atá ina gcónaí linn cheana féin?"

"B'fhéidir."

"An aithníonn tú í?"

"Tá sí chomh gleoite." Shuidh sé ar ais ina chathaoir agus shroich sé barr a cinn a pheata. "Ach ní hea; Ní fhaca mé duine cosúil léi roimhe seo."

Fuair mé amach mo albam grianghraf - sea, ar ais sa lá - iad a scaipeadh amach ar an seomra suí rug agus d'fhéach sé ar na blianta cuimhní cinn, na cait agus na kittens go léir a bhí tar éis a saol a roinnt liom, cuid acu sula raibh aithne agam ar Christopher.

"Ní cuma leat aon cheann acu." arsa mise le mo phiscín nua.

Ach níor fhág an mothúchán mé agus, níos déanaí an tráthnóna sin, d'iarr mé ar Christopher arís. "Conas a bheidh a fhios agam cé hí?"

"B'fhéidir go dtiocfaidh sé in am, nó i mbrionglóid."

A hainm? Bhuel, bhí sí ina tabby tortoiseshell, caol calico; tabby tortie calico le haghaidh gearr; nó **Applejack** mar duine amháin a luaigh go díograiseach nuair a bhail sí lenár Kitty nua. Bhí cuma uirthi go raibh sí imithe amú i bpaiste brambleberry agus a stripes dorcha-liath agus a spotaí órga measctha suas go léir. Bhí an fionnadh ar bharr a cinn spiked, ní shíoda-bog mar an chuid is mó kittens, agus bhí sí tomáin fionnadh mín, níos dorcha ar an leideanna a cluasa. Ba léir: ní Mystère an t-ainm a bhí uirthi, Brambleberry a bhí ann. Mar sin, an lá a tháinig sí abhaile, agus mé i seilbh an liathróid te fionnadh sin i stuáilte mo chuid bosa, tugadh Brambleberry Rose mar ainm uirthi. Thug mé m'ainm lár di, rud nach raibh déanta agam le cat ar bith eile.

"An maith leat Brambleberry Rose as a hainm?"

"Ní Mystère? Thug tú do lár-ainm di." Bhí súile Christopher ar súil. "Ó, fear, an oireann sin di! Tá sí chomh beag bídeach agus gleoite. . . leanbh butterscotch beag. Cad a cheapfaidh Navar agus Huckleberry?"

Ba é Huckleberry ár Kitty buachaill milis trí bliana d'aois. Bhuailfeadh sé léi nuair a chuaigh sé isteach sa teach s'againne níos déanaí. Bhí sé béal dorais ag tabhairt cuairte ar a chara Kitty, Anna. Cairde is fearr ab ea an bheirt sin. Agus ba é Navar, ár mbuachaill dubh, stoic **BIG**, an piscín ba shine sa teaghlach. Uaireanta chroch sé amach ar an bpóirse cúl go dtí go ndeachaigh na hioraí a chodladh. Bhí Críostóir agus mise ag faire air a bheith ag cosaint ár gcistiní beaga le breis is deich mbliana agus mar sin thuigeamar go raibh sé ag cosaint na n-ioraí a neadaigh inár gcrainn freisin.

Bhí sé beagnach dorcha nuair a tháinig Huckleberry isteach linn.

Bhí muid inár suí ar an brat seomra suí lenár piscín beag nua ag súgradh le roinnt bréagáin a raibh cloigíní orthu, roinnt rudaí cleite a thaitin léi, agus tollán kitty. Dúisigh an Cailín Grey agus chuaigh sí isteach sa seomra suí. Léim sí suas go cúl an tolg agus bhí sí ag faire ó shábháilteacht a radharc, ach ní raibh an chuma uirthi go raibh sí ag iarraidh a bheith níos gaire.

Nuair a chonaic sí cat a dearthár nua, chuaigh Brambleberry isteach sa tollán. Bhí níos mó suime aige sa dinnéar ná mar a bhí sé inti. Lean sí é ach beagán agus, ó achar sábháilte, faire go ciúin air ithe. Níor íoc sé mórán aigne léi, ach ní raibh an chuma air go raibh sé ag iarraidh uirthi dul ró-ghar.

"Huckleberry, ar mhaith leat bualadh le do dheirfiúr nua?"

D'fhéach Huck ar Christopher ach níor tháinig sé níos gaire. D'amharc an Cailín Grey ar an leas a bhain lena dearcadh ardaithe.

"Meaitseálann a hainm do ainm . . . is Brambleberry í. B'fhéidir gur féidir libh beirt a bheith ina gcairde."

Bhí mé ag a shealbhú agus Christopher imir le bréagán, coaxing Huckleberry níos dlúithe. Ní raibh sé hiss nó ag rith uaidh. D'fhéach sé uirthi mar go raibh sé ag déanamh staidéir ghéar ar fhabht nua agus ansin chuaigh sé a luí ina leaba is fearr leat áit a bhféadfadh sé breathnú amach an fhuinneog.

"Ó faraor, ní hé sin a raibh mé ag súil leis," a dúirt Christopher.

Tháinig Navar isteach beagán níos déanaí agus bhí sé fiosrach. Shiúil sé suas chuici agus chuir sé a shrón mór dubh síos, in aice lena srón beag bídeach.

"Wó. Tá sí chomh cróga."

Chuirfinn ar ais ar an brat í tar éis do Huck fhágaint agus nuair a tháinig Navar gar d'éirigh sí í féin a bhrú an-íseal ach níor rith sé uaidh. Shroich Navar lap mór dubh chun teagmháil a dhéanamh léi go réidh ach ní raibh sí chomh mór sin. Raibh mé in ann a rá go raibh sí beagán eagla mar sin phioc mé suas í arís.

"Is é do dheartháir mór eile é . . . is é Navar é agus tá grá aige duit." Chas sí agus d'fhéach sé ar dom mar a thuig sí. "Cosnóidh sé tú agus faire amach duit. geallaim."

Mar a phóg mé a aghaidh beag bídeach, bhí sí purring.

D'imigh Christopher le Navar agus Girl Grey chun tuilleadh bia a fháil dóibh. D'imir Brambleberry agus mé féin beagán níos faide go dtí go raibh sé dorcha.

"D'éirigh go maith leis sin," a dúirt Christopher agus muid ag fáil réidh le gach duine dár gcéad oíche le chéile. Bhí Huckleberry fós ina leaba flannel is fearr leat ar an suíochán fuinneoige i m'oifig, agus in aice leis, bhí snugged Cailín Gray isteach ina leaba clúmhach. Bhí Navar cuachta suas cheana féin ag bun ár leapa agus lean Brambleberry isteach inár seomra leapa sinn. Nuair a chuir mé suas ar ár leaba í sílim gur shocraigh sí go mbeadh áit mhaith di aon áit ina raibh mé i mo chodladh.

"Tá sí chomh beag bídeach," a dúirt Christopher go ciúin nuair a chuas Brambleberry suas díreach in aice liom. "Is maith an rud go bhfuil leaba chomh mór sin againn."

Sular mhaígh codlata mé, chuimhnigh mé ar an gcéad uair a thosaigh mé ag smaoineamh go bhfaighfinn piscín eile. Bhí sé thart ar cúig bliana roimh an lá inniu. Tháinig an teachtaireacht chiúin sin ar ais cúpla lá ina dhiaidh sin agus ansin tháinig mé isteach i m'intinn - amhail is dá mbeadh piscín ag fanacht liom.

Ag an am sin bhí cónaí ar Christopher agus mé féin i ndeisceart ár stáit agus bhí sé beartaithe acu bogadh ó thuaidh go baile níos lú. Shíl mé gur dócha go mbuailfidim lenár mball teaghligh feline nua nuair a rinneamar an t-aistriú sin lenár ménage, a chuimsigh ár dtrí feileonach tarrthála sna laethanta sin.

B'fhéidir go mbeadh a fhios agat faoin seo **Cirque du Soleil** a bhuaigh duaiseanna nach n-úsáideann ainmhithe sorcais agus a dtugtar **Sorcas na Gréine air** freisin. Bhí sé ag imirt i Las Vegas timpeall an ama chéanna. Is é an chúis a luaigh mé seo, a léitheoirí daor, ná mar nuair a d'fhoghlaim mé faoina n-íontach

lúthchleasaíocht ón aer, ar chúis éigin cheap mé go mbeadh ainm mo phiscín nua mar an gcéanna leis an seó is nuáí agus is faide a bhí acu, **Mystère**.

Roinnt míonna ina dhiaidh sin bhí Christopher agus mé féin ar cuairt chuig Las Vegas agus fuair mé iad a fheiceáil ag feidhmiú.

"Tá siad chomh ard san aer. . . ." Bhreathnaigh an bheirt againn le hiontas.

"An bealach a eitlíonn siad . . . ó thraipéis go chéile."

"Tá cothromaíocht chomh mín acu," a dúirt Christopher. "Ach caithfidh siad a bheith ina lúthchleasaithe láidre."

"Mistére. Táim cinnte go leor gurb é sin a hainm."

"Cad chuige i ndáiríre?"

"Níl a fhios agam. Coinním ag smaoineamh uirthi nuair a fhéachaim orthu ag eitilt timpeall."

Ba é Navar Star an chéad chat a bhí againn sa Southland, a bhuail muid go gairid tar éis dúinn bogadh ann. Bhí aithne againn ar ár gcat buachaill mór dathúil dubh dubh mar Navar, Navey (is cosúil le Jazzy) nó The Fonz toisc go raibh sé chomh fionnuar. (B'fhéidir gur cuimhin leat ón gclár teilifíse **Happy Days** gur reibiliúnach a bhí in The Fonz a chaith seaicéad leathar dubh do ghluaisrothair agus a bhí mar chroílár an fhionnuar.) Nuair a scuab muid é, dá scarfaimis an fionnaidh dubh ar a bhrollach, d'fhéadfaimis a fheiceáil paiste beag bán fionnaidh i bhfolach - sin as ar tháinig an Réalt ina ainm.

Bhí sé beag bídeach nuair a bhuail muid leis. Bhí sé ina sheasamh sa linn solais ó sholas sráide i os comhair ár tí.

"Féach ar an bpiscín dubh sin thíos." Bhí Críostóir ag claonadh i gcoinne na ndoirse gloine thuas staighre.

"N'fheadar cad atá ar siúl aige . . . is beag an rud é bheith amuigh leis féin."

Níorbh fhéidir le Críostóir stop a bheith ag stánadh ar an gceann beag. "Ó, a dhuine, tá sé gleoite."

Táimid díreach críochnaithe ag breathnú ar an scannán fantaisíochta meánaoiseach **LadyHawke** le Rutger Hauer mar Chaptain Navarre agus Michelle Pfeiffer mar a ghrá, Lady Isabeau d'Anjou. Bhí mallacht ar an mbeirt leannán gan a bheith le chéile choíche, ach amháin ar feadh cúpla nóiméad imithe gach lá nuair a luíonn an ghrian, agus arís nuair a d'éirigh sé. D'athraigh gach duine acu le linn na leathshúile sin – Navarra ina mac tíre dubh san oíche agus an Bhantiarna Isabel ina seabhac i rith an lae.

D'fhill ár gcara beag dubh kitten an oíche dár gcionn agus an chéad oíche eile. Bhí aithne againn ar na comharsana ar bhain sé leo, mar sin d'fhiafraigh muid an raibh siad i ngrá leis.

"Do phiscín beag dubh . . . an bhfuil teach á lorg agat dó, nó an bhfuil sé ar intinn agat é a choinneáil?" Bhí Christopher cairde leo agus chuaigh an comhrá níos fearr ná mar a bhí súil againn.

"Bhuel, tá an chuma ar a athair cat go bhfuil sé ag iarraidh é a bhualadh, mar sin táimid rud beag buartha!"

"Tagann sé síos go dtí ár dteach beagnach gach oíche. An miste leat má thugaimid isteach sa teach é?"

"Is féidir leat é a choinneáil más mian leat . . ."

Agus sin mar a fuairéamar ár mbuachaill luachmhar Navey agus mar a fuair sé a ainm: Navar.

Cat dubh an-mhór a bhí in athair Navar Star, Boots — ba é an difríocht a bhí ann ná go raibh ceithre bhúatais bhána aige. Is iomaí uair a chonaiceamar é ag cúsáil ár gcomharsanacht ag lorg kittens agus cait eile a bhféadfadh sé imeaglú a dhéanamh orthu. Shiúilfeadh sé isteach sa spás go ionsaitheach, ag béicíl go bog orthu agus iarracht a dhéanamh troideanna a dhéanamh. Má rinne siad iarracht imeacht, stop sé iad. Cat thar a bheith meánach a bhí ann.

Lá amháin chonaiceamar Bróigín ina seasamh os comhair piscín, ag gníomhú go meánach agus ag bagairt, ag stánadh air air, agus go ginearálta scanrúil an cat níos lú.

"An bhfeiceann tú é sin?" D'fhéach Críostóir orm. "Tá mé chun cabhrú leis an gcat beag sin. D'fhéadfadh Bróigín é a ghortú."

Shiúil Christopher amach ar an tsráid agus fuair sé níos gaire do Boots. Ní raibh an cat óg ag bogadh agus is cosúil nach raibh aon imní ar Bróigín go raibh Christopher ag teacht in aice leis. Ní stopfadh sé ag stánadh ar an gcat beag nó ní ligfeadh sé dó siúl amach.

Rith Críostóir chuige faoi dheireadh, ag brú a chosa agus ag croitheadh a chuid arm. "Fág an leanbh sin ina aonar!" Ach lean Boots ag stánadh ar an kitten.

Ar deireadh, nuair a bhí Christopher díreach orlach uaidh, shiúil Boots go mall uaidh. Lean sé ag breathnú siar ar Chríostaí amhail is dá mbeadh sé ag rá, "**Fan go fóill . . . ach fan!**"

"Ní fhaca mé gníomh cat mar sin." Bhí mé ag croitheadh mo cheann. "Tá mé chun faire amach do na kitties comharsanachta eile."

"An bhfaca tú a shúile?"

"Sea, bhí cuma fí air."

"Ní raibh sé ag iarraidh mise ann i ndáiríre," a dúirt Christopher, agus é ag faire ar an gcat óg ag siúl amach go sábháilte, "ach ní raibh eagla air ormsa."

Déanach tráthnóna te samhraidh amháin, bhí Christopher ina shuí ar ár mbalcóin thuas staighre agus ghlaigh orm, ag cogar, "Féach cad atá ar siúl. Féach cad atá ar siúl ag Boots."

Agus, a léitheoir bhreá, b'fhéidir nach gcreidfeá é seo, ach tá sé fíor.

Bhí ionadh an domhain orainn agus Bróigín ag druidim le cat beag óg eile ar an tsráid os comhair ár dteach. I bhfianaise sholas na gealaí ónár lampa sráide comharsanachta bhí radharc an lucht féachana againn. Is cosúil go raibh an cat beag amuigh ar shiúlóid tráthnóna samhraidh agus chuaigh sé isteach i gcríoch Boots trí dhearmad.

Faoin am a chonaic sí an cat mór dubh ag druidim, bhí sé ró-dhéanach.

Stop sí ag siúl agus bhí sí ag iarraidh dul ar ais, le dul amach as raon Boots, nuair a rith sionnach caol dearg amach as na toir scáthúla i gclós ár gcomharsan trasna na sráide. Chaith an sionnach an cat mór bagarthach amach as an gcaitín beag scanraithe agus isteach sna toir ar ár réadmhaoín, i dtreo an chanóin. I nóiméad faoi luas bhí an sionnach imithe, ní raibh Boots áit ar bith le feiceáil agus bhí an cat beag reoite ina áit. Ní raibh sí in ann feadóg a cheansú.

Ní raibh aon smaoineamh acu go raibh muid ag breathnú ar an radharc ceartais ainmhithe.

"An dóigh leat go dtiocfaidh an sionnach ar ais agus go rachaidh sé sa tóir ar an gceann beag?"

"Cé a fhios? Cá ndeachaigh siad ar aon nós? Seiceálfaidh mé an cúlchlós." D'imigh Críostóir lena fháil amach an bhfeicfeadh sé aon rud sa chlós dorcha taobh thiar den teach againne. Rith an sionnach agus na Bróigín tríd na toir go cúl ár réadmhaoine. Ach bhí deireadh leis an meirge agus bhí gach rud ina thost arís.

"Ní féidir liom aon rud a fheiceáil as sin amach." Shuigh Críostóir siar síos chun féachaint; bhí an cat beag fós ina sheasamh, reoite, i solas na sráide.

Tar éis roinnt nóiméad fágtha stunned, agus sa suíomh céanna, chroith sí go mall cos amháin cúl agus ansin cos tosaigh. Tar éis nóiméad eile chroith sí a lapa tosaigh eile.

"Sílím go bhfuil sí ag iarraidh a mheabhrú conas a cosa a úsáid." An bealach a bhain Críostóir taitneamh as bhí siad gránna dom. "Is dócha go bhfuil sí ag smaoineamh an bhfuil an sionnach ag teacht ar ais ar a son."

Faoin am sin chuaigh an sionnach amach as na toir inár gclós agus isteach sa tsráid.

"Ó, féach, tá an sionnach **ar ais!**"

Bhí imní orm mar gheall ar an kitten. Ach spléach an sionnach uirthi agus choinnigh sé ag siúl; thrasnaigh sé an tsráid agus ansin cuachta suas ar ár comharsan féar bog agus chuaigh a chodladh.

"Ó, a stór, ní féidir leis an leanbh sin bogadh. Ní cosúil go bhfuil cúram ar an sionnach fúithi ar chor ar bith. Sin é caithfidh sé a bheith ina karma le Bróigín," a dúirt Christopher, "tháinig sé amach díreach chun Bróigín a ruaigeadh."

Ar deireadh fuair an piscín a cosa go léir ag bogadh sa treo céanna agus sciorráil go ciúin ar shiúl.

"An bhfuil aithne agat uirthi?"

Bhí aithne agam ar go leor de na kittens ar ár sráid. "Hmm . . . nope, nach bhfaca í cheana. Cá an dóigh leat go bhfuil sí ag dul?"

"Is dócha nach bhfágfaidh tú abhaile arís!"

Bhreachnaigh muid tamall níos faide. Bhí an piscín imithe go sábháilte agus lean Slánaitheoir Sionnach ag codladh ar an bhféar bog.

Ní fhacamar Slánaitheoir Fox arís, ach ní fhacamar Boots ach an oiread ag déanamh ciapadh ar fheisteoirí eile. muid wondered an raibh sionnach Aingeal Caomhnóra inár gcomharsanacht a choinnigh i líne é.

Bhí Navar linn cúpla bliain nuair a bhuaileamar le Girl Grey, an leasainm Gray nó Grey Grey. Fuair sí Christopher agus mise nuair a bhí sí kitten. Bhí cónaí orainn i Haváí ag an am. Dhear agus thóg Christopher títhe saincheaptha, ba dhearthóir istigh mé, agus bhíomar ag obair ar Shore Thuaidh legendary O`ahu. Bhí teach traidisiúnta Hawai`ian á thógáil againn i Hale`iwa do chliant a bhí lonnaithe sa cheantar cónaithe, díreach ar imeall an uisce, in aice le ceann de na tránna surfála cáiliúla.

An chéad oíche a chonaic mé í, chuaigh sí go han-mhall ar ár bpóirse adhmaid tosaigh. Bhí mé istigh agus dúirt mé le Christopher, "Amharc ar an piscín seo."

Bhreachnaigh an bheirt againn uirthi ag taiscéaladh. Bhog sí chomh cúramach, amhail is dá mbeadh sí ag súil arrachtaigh léim amach tráth ar bith.

"Tá ocras uirthi. An féidir linn dul chun bia a fháil di?"

"Sea, faighimis pizza freisin."

D'fhág muid a fháil soláthairtí agus ar ais le kitten agus daoine bia. Bhí sí imithe ach shuíomar ar an bpóirse tosaigh. A bheith an-chiúin.

"Tá sí ag breathnú orainn," a dúirt Christopher tamall ina dhiaidh sin. "Dhá a chlog faoi na toir."

Chuir mé roinnt bia Kitty isteach i mias beag, ach ní thiocfadh sí níos gaire.

"Rachaimid istigh."

D'fhágamar an babhla bia agus shleamhnaigh go ciúin taobh istigh den doras scáileáin.

"Ó, tá roinnt á ithe aici. Yay." Bhí mé chomh sásta. Bhí sí chomh beag bídeach.

Ina dhiaidh sin thosaigh sí ag ligean dom í a bheathú ar phóirse tosaigh adhmaid theachín an oileáin ina raibh cónaí orainn. Ní raibh inti ach piscín beag bídeach agus bhí collar plaisteach flea timpeall a muineál. Is cinnte go raibh sí rud beag fiáin - ní ligfeadh sé dom teagmháil a dhéanamh léi - agus ba léir go bhfásfadh sí an bhóna go luath, rud a d'fhéadfadh bás a fháil.

Go mall, lig sí dom súí in aice lámhe fad a bhain sí sult as a dinnéar agus thosaigh mé ag ceapadh plean.

"Caithfidh mé an bhóna sin a bhaint di."

"An féidir leat greim a fháil ar an bhóna?"

"Sea, ach tá sí ag tóraíocht an iomarca agus ní féidir liom é a ghearradh amach."

Mar sin, tráthnóna amháin tar éis di éirí measartha compordach liom i mo shuí in aice léi, thug mé amach péire siosúr a chuir mé i bhfolach taobh thiar díom. Cé go raibh sí ag ithe, rug mé ar a collar, ghearr mé amach é, ansin scaoil sé agus an siosúr.

"Fuair mé é." Bhí sceitimíní orm ach shuigh mé gan gluaiseacht gan aon fhuaim a dhéanamh.

Rith sí ar shiúl, agus bhí imithe ar feadh roinnt laethanta, ach ar deireadh tháinig ar ais. Tar éis sin, sí tháinig ár Kitty oileán.

Kitty cána Hawaiïan a bhí i Girl Grey. Ba é an comhartha scéalach an crimp ag deireadh a heireaball áit a raibh sé lúbtha, nó mar a dúirt Críostóir go spraiúil, "Athraíonn sé treoracha." D'inis ár gcairde oileánda scéalta dúinn faoi chait fhiáine a fuarthas ina gcónaí sna páirceanna cána siúcra agus a raibh eireabaill ghearr orthu. Dúirt siad linn go raibh sé mar chuid dá géineolaíocht agus léirigh siad glúnta níos déanaí mar crimp in eireaball an chait.

Bhí aithne againn ar kahuna in Honolulu agus chuaigh muid i dteagmháil léi le haghaidh léamh spioradálta. "Tá do chat, Girl Grey, an-íogair agus is breá le bandia na bolcán agus na tine, Pele. I reiligiún Hawai, is é Pele cruthaitheoir na nOileán Hawai.

"An motháíonn go leor cait mar seo?"

"Ní hea, ní mórán, ach tá sé feicthe agam cheana le Kahuna . . . mistiúil. . . as cuimse Cats . créatúir spioradálta. Is mó sióg ná cat í."

"Tá sé sin uathúil. An bhfuil ceangal domhain aici leis na hoileáin?"

"Is ea, is é DNA a cat ná cat cána, glúnta domhain, agus tá sí i mbun cumarsáide leis na déithe ársa, Kaulu ina measc. Ar chuala tú faoi?"

"Ní hea, ach shiúil muid amach ar an bolcán ar an Oileán Mór. Chuala muid gur sin an áit a bhfuil Pele ina chónaí."

"Sea, tá. Tá áthas orm go raibh tú ann. An raibh sé ag brúchtadh nuair a thug tú cuairt? Ar mhothaigh tú go raibh baint agat leis an gceantar nó leis an ngníomhaíocht?"

"Sea, bhí sé ag brúchtadh. Mhothaigh mé meas mór ar an talamh ar ar sheas muid agus ar a raibh ag tarlú. Sreabhann an lava. . . OH mo Dhia, an teas . . . agus an talamh nua á fhoirmiú ag imeall an aigéin. Cad radharc."

"D'eitil muid amach thairis air," a dúirt Christopher.

"An píolótach tú?"

"Sea, mar sin bhí mé in ann dul in aice leis an áit a raibh an laibhe leáite dearg-te ag dul isteach sa aigéan. Ba rud é an gaile sin ar fad nach raibh mé ag eitilt thart roimhe seo."

"Tá súil agam go gcabhróidh sé seo le do chat beag a thuiscint. Baineann sí le gach rud a luaigh tú. Baineann sí freisin leis an dia Hawai`ian eile a luaigh mé, Kaulu. Is é an finscéal go bhfuil sé bás a fháil agus nach bhfuil sé in aois; ní féidir leis dochar a dhéanamh dó agus é ag troid. Níl mé ag rá go bhfuil do Kitty Trodaire; go deimhin, is cosúil go bhfuil sí an-chiúin agus machnamhach. B'fhéidir gur mhaith léi cabhrú freisin nuair a bhíonn brón nó trína chéile ort, nó nuair a bhíonn do chait eile gortaithe nó tinn."

"Feictear dom go bhfuil rúin ar eolas aici."

Rinne Críostóir agus an kahuna araon gáire bog.

"Tá a fhios aici rúin . . . agus coimeádfaidh sí chuici féin iad. Tá an-fhios aici agus caitheann sí am ag breathnú agus ag smaoineamh ar rudaí. Uaireanta is cosúil go bhfuil sí aloof nó i bhfad i gcéin, ach tá sí ag próiseáil rudaí agus tógfaidh sí a cuid ama. Déanann sí cumarsáid telepathically, fiú níos mó ná an chuid is mó cait."

"Dúradh liom smaointe agus íomhánna focal a sheoladh chuig mo chait. An é sin an bealach is fearr chun cumarsáid a dhéanamh léi?"

"Sea, is féidir léi dul thar fóir leis na focail labhartha. Féadfaidh sí cloí léi féin agus a bheith ina breathnóir. B'fhéidir gur cleasaí gránna í – ag déanamh rudaí nach ndéanann do chait eile – agus d'fhéadfadh sí a bheith ina haistritheoir cruth fiú."

“Ó, chonaiceamar ár gcat mór dubh Navar shapeshift. Tá tub te amuigh sa teach ina bhfuil cónaí orainn ar an mórtíir atá ag leibhéal na talún. Tráthnóna amháin bhí an bheirt againn amuigh ansin agus an latch ar ár ngeata ag crith mar a bhí duine éigin ag iarraidh dul isteach. Bhí Navar ina panther mór dubh.”

“An bhfaca an bheirt agaibh é sin?”

“Tá. Níor mhair sé ach cúpla soicind agus d'fhéachamar ar a chéile.” Leathnaigh súile Christopher beagán. “D'fhiafraigh an bheirt againn dá chéile, 'An bhfaca tú é sin?' Shíl muid go raibh sé ag cosaint sinn ar eagla go mbeadh duine ag teacht isteach inár gclós.”

Nuair a d'fhill muid ar an mórtíir roinnt míonna ina dhiaidh sin, thaistil ár gCailín críonna, milis, stealth Grey ar an eilt linn, cuachta suas ina cróch lena blaincéad agus dornán de na bréagáin kitty is fearr léi. Bhí dath gorm na Rúise uirthi agus b'in é an rud a thugann a hainm le tuiscint: liath-airgid ar fad agus súile glasa, imeallacha dorcha orthu. Bhí sí ach álainn.

Tugadh Huck nó Huckleberry ar Huckleberry Moon freisin, agus áit éigin feadh na slí bhailigh an leasainm, Bugs, nó Bugsy. Bhí sé ar cheann de na cait buachaill milis a rugadh riamh agus tháinig sé chugainn roinnt blianta i ndiaidh Girl Grey, nuair a bhí sé ina kitten. Ba le comharsa é agus ar na minage a d'ardaigh sé leo bhí — i dteannta a mhamaí daonna agus a mháthair agus a dheirfiúracha — cúpla nathracha meánmhéide, dhá mhacabh ar dhathanna péitseog, cúpla madra mór geanúil, coilíneacht luchóg, agus triúr leanaí óga gníomhacha. Nuair a tháinig sé chun cónaí linn, thug Huckleberry le tuiscint dúinn go bhféadfadh sé go leor a rolladh le haon rud a bhí againn dó. Ach ní dócha go mbeadh an zú sorcais suairc as ar tháinig sé riamh againn. Tháinig *Eachtraí Huckleberry Finn* agus a chuaille iascaireachta slung thar a ghualainn chun cuimhne, mar sin thugamar Huckleberry mar ainm air. Bhí na marcanna ar leith aige ar chait clasaiceach Foraoise na hIorua: bhí sé stiallta ar thíogair le buataisí bána agus, de réir mar a chuaigh sé níos mó, chuir na marcálacha bána trasna a bhéal agus a shrón cuma air gur chaith sé cruth na gealaí ar a aghaidh. .

An lá a bhuaileamar leis, bhí Críostóir agus mise inár suí inár gclós tosaigh sa Southland ag súgradh le Girl Grey agus cat ár gcomharsan Gillette, agus Navar ina shuí ar dhíon an tí ag faire orainn. Tháinig cúpla páiste sa chomharsanacht linn agus stop comharsa deas fásta eile linn. Bhí piscín léi agus theastaigh uaithi a fháil amach an bhféadfadh sé súgradh linn.

Agus muid go léir inár suí ar an bhféar agus na cait ag tóraíocht bréagáin, d'éirigh Críostóir chun dul isteach sa teach agus luigh an piscín buachaill beag taobh thiar dó. Bhí ionadh orm féachaint ar an gceann beag ag fágáil mar bhí muid go léir ag súgradh leis agus, d'imigh sé le duine nach raibh aithne aige air agus chuaigh sé isteach i dteach nach raibh sé riamh ann.

Nuair a d'fhill Críostóir bhí an piscín aige. “Ba mhaith liom é a choinneáil. Ar mhaith leat cat eile?”

"Cinnte, tá sé íontach."

Ba é sin an lá a bhuaill Cailín Gray le Huck. Bhí sí roinnt blianta níos sine ná Huckleberry Moon, agus bhí siad cairde is fearr. Ba chosúil go raibh a fhios aici láithreach go raibh siad beirt de chineál - anamacha beaga boga, milis, milis.

Bhreachaigh Navar ar Huckleberry. Níor imir sé leis, nó Cailín Liath. Fuair mé an mothú go bhfaca Navar é féin mar gharda agus mar mheantóir do na cait bheaga. Ní raibh Huck ach cúpla mí d'aois ag an am sin agus ghlac Navey le Girl Grey blianta roimhe sin, ón gcéad nóiméad a thugamar abhaile í. Ní raibh an chuma air gur thaitin nó nach dtaitíonn sé leo; thug sé le tuiscint dom go raibh siad freagrach as. Bhí sé chomh suimiúil féachaint ar a bpearsan aonair agus ar an gcaoi a raibh cónaí orthu lena chéile.

Mheas Christopher agus mé féin go raibh ár gcait mar theaghlach agus bhraith an bheirt againn faoi phribhléid iad a bheith inár saol. Bhí grá mór againn dóibh agus rinne muid gáire an oiread sin uaireanta mar gheall ar na rudaí gan choinne a rinne siad. Fuair siad go léir an bia céanna ag an am céanna, bhí a leapacha clúiteacha féin ag gach duine acu in áiteanna éagsúla, agus bhí ciseáin lán de bhréagáin ag na páistí óga.

Bhí cara cat acu a chónaigh trasna na sráide darb ainm Gillette. Cat bán ciúin, an-chairdiúil, glan a bhí ann a tháinig isteach inár dteach tríd an doras cat againn.

Thugamar doras ár gcait air ach socrú seanré ionsuite a bhí ann nach bhfaca mé cheana. Dúradh liom gur doras seachadta bainne sean-aimseartha a bhí ann, timpeall ceithre throigh in airde, ar bhalla cúil an tí againn. Dhá dhoras miotail bheaga a bhí ann i ndáiríre, ceann ar an taobh istigh agus an taobh amuigh, le cuas sa bhalla eatarthu. Bhí latch sleamhnáin ar gach doras ubhchruthach, timpeall seacht nó ocht n-ortalach ar airde, ach níor ghlas sé. Sna laethanta atá imithe uainn, seachadadh bainne úr i mbuidéil ghloine do na daoine a bhí ina gcónaí ann. Mar sin d'fhéadfaí na doirse a oscailt ón taobh istigh agus ón taobh amuigh. D'fhéadfainn ceachtar den dá dhoras nó an dá dhoras a dhúnadh agus an latch a shleamhnú chun ár bpáistí a choinneáil istigh agus critters amach.

Bhuel, thiocthadh cara-cat Gillette isteach sa teach againne trí na doirse beaga sin agus siúlfadh sé díreach anuas ar na botháin isteach sa seomra suí ina raibh na bréagáin Kitty ina gcónaí. Sheiceálfadh sé na ciseáin lán de bhréagáin agus thógfadh sé a raibh uaidh, léim ar ais amach trí na doirse cait chéanna, agus d'iompair sé a stór nua abhaile. Nuair a d'fhoghlaim mé faoi na rudaí a rinne sé, *ní* raibh mé in ann stop a gáire. Ó am go chéile thabharfainn cuairt ar a mháthair agus gheobhainn a stór bréagán. Chaitheadh sé tosú arís.

Is iomaí maidin ghrianmhar a d'aimsigh mé lenár dtrí kitties, Gillette, agus cibé duine eile a bhí ag iarraidh a bheith linn le haghaidh éirí gréine catnip. Bhí clocha céime cruinn ag ár dteach ag dul go dtí ár ndoras tosaigh, agus chuir mé cnoc úr beag ar gach céim dá mhéad cait chairdiúil a bhí thart. Shuigh mé ar an bpóirse agus bhreachaigh mé orthu.

Ar na maidineacha síochánta sin, chuaigh Navar isteach sna kitties eile ach uaireanta eile bhí sé ar an bpóirse tosaigh ag cosaint ár dteach nó ar an díon ag déanamh smachta intinne ar na cait chomharsanachta eile. Rinne sé an rud íontach seo áit a shuifheadh sé ar dhíon an tí againn agus ag stánadh go ciúin ar chait a rinne iarracht teacht isteach ina chríoch. Dhíreodh sé a shúile móra glasa orthu agus iad

shiúil siad síos an tsráid agus, gan fuaim, d'fhéach siad air ar bhealach suas san aer, stop a bheith ag siúl, agus ar ais suas.

Céim ar Chéim.

Agus ansin chuaidh siad agus chuadar amach.

Is annamh a chonaiceamar arís iad. Léitheoirí milse, is dócha gur cuimhin leat an magician Merlin as an scéal ***Camelot saor in aisce***. Thug Navey orm smaoineamh air.

Nuair a shuigh sé ar ár bpóirse ní raibh cead ag aon duine dár gcait eile dul isteach leis. Ní raibh a fhios acu ach gan suí ann ag an am sin. Níor sciob sé ná níor chuir sé a spás i bhfeidhm, shocraigh sé go ciúin rialacha agus lean siad go draíochta. Mar a luaigh mé níos luaithe, shíl muid go bhfaca sé ár cait níos óige mar a shannadh, ní a chairde.

Bhí bealach mistéireach ag Girl Grey rudaí a aimsiú a rinne fuaim. Léimfeadh sí suas chuig an tseilf iarnróid láimhe beagnach 12 orlach ar leithead ar ár bpóirse tosaigh agus suí ansin ag oscailt clúdach an mbosca poist ar an sean-nós lena lapa. Ní raibh sé éasca é a fháil mar bhí laitís tógtha againn a chlúdaigh é. D'osclódh sí é agus ligfeadh sé titim, ag déanamh fuaim íseal, clunking. Dhéanfadh sí é seo go dtí go gcloisfinn í agus d'oscail sí an doras tosaigh di. Ansin léim sí síos go dtí an póirse agus siúl isteach sa teach. Bhí an-suim agam conas a bhí a fhios aici é sin a dhéanamh. Níor thaispeáin éinne riamh di. Ós rud é go raibh ciseán againn don phost, níor bhain fiú an duine poist úsáid as an mbosca poist seo a chuirfeadh litreacha isteach i mbosca retro maisiúil inár seomra suí.

Bhí cnuasach agam de bhoinn bheaga ildaite teidí a bhí timpeall trí orlach ar airde. Chónaigh siad i gciseán ar urlár an tseomra suí. Shuigh Cailín Gray síos in aice leis, beagnach laethúil, agus lena lapaí, d'imir sé leis na béir stáin. Rinne siad fuaim éadrom, ceoil agus iad ag clinceáil le chéile.

Ní raibh suim ar bith ag Huck ná Navar sna boinn teidí nó sa chlúdach bosca poist draíochta a d'fhéadfadh an doras tosaigh a oscailt.

Uaireanta d'fhág sí an baile: rachadh an cailín amaideach go dtí teach ár gcomharsan béal dorais, dreapadh suas in áiléar a gharáiste agus d'fhanfadh sí ann ar feadh lá nó níos faide. Cén fáth? Cé a fhios? Bhí an mothú go raibh sí ag iarraidh a spás féin le haghaidh roinnt ama síos. Labhródh sí liom tríd an vent sa bhalla ach ní thiocfadh sí abhaile go dtí gur theastaigh uaithi.

Agus an lá bog ag druidim linn, chuaigh mo smaointe níos minice chuig ár bpitín nua, Mystère. N'fheadar conas a gheobhainn í.

Ní raibh ann ach tiomáint seacht n-uair an chloig chuig ár dteach nua ar an gCósta Láir agus cheapamar nach mbeadh sé ró-dhúshlánach taisteal lenár dtriúr páistí. D'fhéadfadh Christopher aon charr nó trucaíl a thiomáint agus bhí an veain ghluaiste tráchtála is mó a bhí ar fáil ar cíos aige. Bhí sé beartaithe againn Navar a bheith aige ina iompróir leis. Bheadh Cailín Liath agus an duine is óige againn, Bugs, liom ina n-iompróirí ar shuíochán tosaigh mo chairr. Bhí na pluideanna ab fhearr leo ina n-iompróirí, agus ceann eile chun iad a chlúdach, roinnt déileálann, agus bhí uisce againn dóibh. Ar ais sa lá roimh na fóin phóca rinneamar cumarsáid éifeachtach le walkie talkies. D'úsáid sé iad ar jabanna móra.

"Conas atá tú?"

"Bhuel, táimid ar an mbóthar arís nach bhfuil?"

Bhí Christopher ag obair agus ag comaitéireacht chuig ár mbaile álainn nua le breis is bliain agus bhí áthas air go mbeadh a theaghlach ina gcónaí ann anois leis.

Don chéad deich nó fiche míle chuaigh gach rud go maith.

"Conas atá Navey?"

"Sílim gur thit sé ina chodladh. Tá sé cuachta suas ina iompróir. Conas atá na leanaí?"

"Tá Grey go breá, tá sí ag faire ar na sráideanna agus na crainn ag dul thar na fuinneoga. Is beag bugs i gceist. Bíonn sé ag caint beagán agus uaireanta sroicheann sé a lapaí trí dhoras a iompróra."

"Hey, fear beag, tá tú ceart go leor." Shroich mé a lapa a chuimilt go réidh. "Ní bheidh sé i bhfad agus beidh tú i do theach nua." Beidh sé sin an oiread sin spraoi duit. Gheobhaidh tú deirfiúr kitty nua fiú ansin, cad a cheapann tú de sin?"

Chlúdaigh mé Girl Grey leis an blaincéad bog is fearr léi agus, ar nós a deartháir mór, thit sí ina codladh. Ach bhí Huckleberry iomlán difriúil. Bhí an chuma air go raibh sé ag éirí níos trína chéile.

Ba é a iompróir is gaire dom agus chas mé é ionas go raibh sé os mo chomhair. Seans nárbh é sin an cinneadh ab fhearr a bhí agam. Thosaigh sé ag iarraidh an dá lapaí a bhaint amach trí dhoras a iompróra an-chompordach.

"Conas atá ag éirí leis?" Bhí Christopher dírithe ar an veain a bhí an-mhór agus an-trom a thiomáint, ach bhí sé ag iarraidh cabhrú lenár n-óg. Bhí guth Huckleberry ag éirí níos airde agus a crúba ag nascadh le mo lámh uachtair.

"Sílim go bhfuil sé ag iarraidh tatú Huckleberry a thabhairt dom mar phionós ar an turas bóthair seo."

"An bhfuil tú in ann a chonnaic a chasadh ionas nach mbeidh sé in ann thú a bhaint amach?"

Bhíomar ar an mbóthar ar feadh uair an chloig agus ní raibh Bugs ag magadh.

"An dóigh leat gur cheart dúinn stopadh agus sos a thabhairt dó?"

"Cinnte, tarraingimid anonn ag an gcéad stad eile. Oslóidh muid na fuinneoga agus tabharfaidh muid nóiméad ciúin dó."

Páirceáil Críostóir ag deireadh neamhdhaonra an limistéir scíthe agus pháirceáil mé in aice leis. Chomh luath agus a stop an carr bhí Huck go breá. Bhí Navar ar a gcompord ina iompróir agus bhí Gray cuachta suas ina hiompróir.

"Thug mé roinnt soláthairtí lena gcuid bia." Thosaigh mé ag breathnú tríd a mála taistil.

"Hey, tá roinnt Leigheas Tarrhála anseo. Feicimid an gcabhraíonn sé seo."

Ba bhreá le bugs bia cait stánaithe ribí róibéis agus ní raibh aon smaoineamh againn go raibh muid ag cabhrú leis fuarú. Bhain sé taitneamh as a bhia bóthair. Thug mé roinnt do Girl Gray freisin, gan na Bláthanna Bach curtha leis. Bhí Navar ag iarraidh codladh.

"Ar mhaith leat triail eile a thabhairt dó?" Rinne Christopher seiceáil ar an uaireadóir a chaith sé i gcónaí.

"Conas atáimid don am?"

"Tá muid go maith."

Bhí Huck fós ina iompróir, bhog mé é ionas nach bhféadfadh sé mo lámh a bhaint amach a thuilleadh agus sé féin chuma a réiteach síos.

Thosaigh Christopher an veain ag gluaiseacht agus bhí Bugs fós ciúin i mo charr.

"Ceart go leor, déanaimis iarracht arís é."

Thosaigh mé mo charr agus bhí sé ceart go leor fós.

D'oibrigh sé! Bhíomar beirt ag rolladh síos an bóthar arís agus bhí ár bpáistí go maith.

Shroicheamar díreach roimh luí na gréine agus chuireamar fáilte roimh na baill foirne a chuideodh linn díluchtú an lá dár gcionn. Chabhraigh siad linn ár bhfeisteas thar oíche a bhailiú agus thugamar ár gcistíní a bhí ar fostú go maith isteach sa seomra suí sa teach nua. Bhí sé tuairim is trí huairé níos mó ná an áit ar tháinig muid agus bhí doirse ar thrí bhalla. Bhí sé seo an-chabhrach mar d'fhéadfaimis na doirse sin go léir a dhúnadh agus bhí na feithidí slán sábháilte inár seomra tosaigh.

Thugamar bia dóibh agus chuireamar na leapacha is fearr leo in aice lenár tocht aeir, ach theastaigh uathu seiceáil amach gach cúinne agus fuinneog sa seomra nua, mór. Tar éis tamaill bhí an chuma ar Navar agus Bugs a scíth a ligean agus chuir siad deireadh lena n-iniúchadh ach lean an Cailín Grey ag luascadh. Bhí suim ar leith aici sa teallach mór bríce a bhí cosúil le lóiste. Ós rud é go raibh muid díreach tar éis teacht, ní raibh aon scáileán againn thar an oscailt gaping. Bhreathnaigh mé uirthi agus ár gcuid rudaí á réiteach agam, gan smaoineamh go bhféadfadh sí mórán a dhéanamh, agus dhírigh mé cúpla nóiméad ar rudaí eile.

Go tobann tá Cailín Grey imithe!

"Ó mo léan, cá ndeachaigh sí?"

Bhí Christopher tar éis filleadh ó dhúnadh an trucail agus é a ghlasáil.

"Tá cailín Grey imithe."

"Ach tá na doirse go léir dúnta." D'fhéach Críostóir thart, ag iarraidh a dhéanamh amach cá raibh sí. "Cá bhféadadh sí dul?"

"Bhí sí ag siúl anonn is anall os comhair an teallaigh . . ."

Chrom muid beirt síos agus d'fhéachamar chomh fada suas isteach sa simléar agus a d'fhéadfaimis. Ní dhéanfaidh aon ní! Ansin chuir mé mo lámh suas sa dorchadas agus fuair mé ledge caol díreach ard go leor nach raibh muid in ann féach.

"Tá seif beag thuas anseo."

"Aon rud eile?"

"Tá sí anseo."

"An féidir leat í a fháil anuas? Gheobhaidh mé rud éigin chun é sin a bhac."

Rinne mé iarracht gloach uirthi agus breabanna a thabhairt di ach níor theastaigh uaithi teacht chugam. Mar sin, shroich mé suas go dtí an ledge caol sin sa simléar. Bhí gach rud clúdaithe le súiche púdarach dubh - nuair a fuair mé greim uirthi faoi dheireadh, bhí sí féin agus mé féin agus an bheirt acu súiche orainn.

Fuair mé Girl Grey go sábháilte amach as an simléir, agus chuaigh mé sa tóir ar áit a ghlanadh suas. Bhuel, ní raibh an chumhacht le cur ar siúl go dtí an mhaidin dár gcionn, agus ós rud é go raibh muid inár gcónaí in aeráid níos teo bhí muid fuar go leor. Ní raibh aon uisce te agus aon gallúnach.

Bhí Críostóir agus mise ag croitheadh ár gcinn le míchreideamh .

"Ó, a Thiarna a stór, níor *phlean* mé chuige seo."

"Breathnaíonn tú beagán cosúil le Cinderella agus é sin ar fad ar do lámha." Dúirt Christopher agus é ag cur bac ar an mbealach isteach chuig an teallach dhochoiscthe ag baint leis. Faoin am seo bhí an ghrian ag dul síos. Bhí na trí kitties ar a laghad sa seomra céanna linn, agus shuigh muid síos ar ár tocht aeir le níos mó sneaiceanna dóibh agus roinnt dúinn.

An mhaidin dár gcionn nuair a dhúisiomar cuireadh radharc aoibhinn orainn.

Agus muid ag breathnú thart chonaic muid ár seomra suí seandachtaí i solas geal, nua. fiche a bhí ann sé through ar fad agus sé through déag ar leithead. Bhí páirc ard, gracious, go dtí an tsíleáil. Bhí sé seo go léir

a tógadh 100 bliain níos luaithe as adhmaid céad bliain d'aois; tugtar cedar soiléir air agus bhí sé gealbhruithithe go héadrom. D'fhéachamar suas ónár tocht aeir ar an urlár go dtí dhá spéirléasacha ollmhóra. Bhí fuinneoga leathana seanfhaiseanta ar gach balla leis an tsean-scoil, gloine thonnta sin. Shín ár gclós síos cnoc agus bhí an seomra suí ar chúil an tí. Is é an fáth a luaigh mé seo, a léitheoirí daor, ná go raibh an ghrian ag taitneamh agus go raibh craobhacha de chrainn darach álainn, sean-ghrámhara clúdaithe le duilleoga glasa an earraigh ag gach fuinneog agus spéirling. Mar gheall ar an ingearchló ár seomra suí bhí muid timpeallaithe literaly ag a gcuid brainsí.

"Wowwww!"

"Ceart?"

"Tá sé seo iontach! Tá sé cosúil le bheith i dteach crann Robinson Teaghlach na hEilvéise."

D'aontaigh Christopher agus mé ar beagnach gach rud inár saol, go háirithe aeistéitic. Mar sin, nuair dúirt sé gur shíl sé go bhfuair sé ár dteach nua a raibh muinín agam as. Chuir sé grianghraif, agus léarscáil, agus bhí mé beagnach euphoric. Bhí sé ag tógáil tí sa cheantar agus ba bhreá liom cuairt a thabhairt ar an mbaile beag, ealaíonta. Thaistil mé chun ár dteach nua a fheiceáil, ach ní raibh mé tar éis dul tríd ach ag luí na gréine. Bhí na seomraí mór agus b'aoibhinn linn araon suíomh agus leagan amach an tí. Ní raibh mé in ann an clós a fheiceáil ach amháin go raibh fál air agus go raibh go leor crann ann.

Ní raibh aon smaointe agam cé chomh mealltach is a bheadh an áit seo dúinn.

Shín na kitties go mall isteach i lá nua inár saol nua, ach bhí Girl Gray fós ag iarraidh a dhéanamh amach an raibh aon bhealach a bhféadfadh sí dreapadh suas an simléar sin. Shiúil sí anonn is anall os comhair an mhála taistil agus an bacainn bhogbhosca a bhí tógtha ag Críostóir, chuir sí a lapaí faoi na himill, agus d'fhéach sí air amhail is dá mba eolaí í agus d'fhéadfadh an fhadhb a réiteach.

"Tá an draíocht láidir leis an gceann seo. Is fearr dúinn a bheith cúramach - b'fhéidir go n-oibreodh sí rud éigin amach."

Bhí aithne níos fearr ag Christopher ar na kitties ná mar a bhí agamsa. Bhí baint éigin aige leo a chuir iontas orm. Nuair a d'inis sé dom cad a cheap sé a bhí siad ag ceapadh go raibh suim aige dom.

Tháinig ár bhfoireann a bhí ag gluaiseacht agus tugadh caifeanna do gach duine a bhí ag iarraidh. Bhí thart ar dáréag acu, fir agus mná óga a d'oibrigh ar jabanna Christopher. Choinnigh muid kitties i seomraí le doirse dúnta agus faoi dheireadh an lae bhí gach rud go sábháilte ina seomra beartaithe.

Bhí boscaí againn i ngach áit, ach bhí an veain a bhí ag gluaiseacht folamh. Bhí soilse againn a chuir ar siúl agus uisce te le níocháin suas leis. D'éirigh linn an Cailín Liath a choinneáil istigh agus é sásta den chuid is mó — ní éalóidh tinteán níos mó don fhear bhig sin.

Tús an tsamhraidh a bhí ann agus bhí an saol inár mbaile ionúin níos fearr fós ná mar a bhí beartaithe againn. Pobal beag álainn cois cósta a bhí sa bhaile a d'fhág muid ach bhí athrú tagtha air sna blianta a bhí muid ann. Bhí an baile sin gar do chathair agus ár gcomharsana tar éis tosú ar a dtithe a chlibeáil; bhí buile bóthair ina rud leanúnach, nua. Mhol an bheirt seo imeall an chontúirt dom.

I gcodarsnacht leis sin bhí ár mbaile nua chomh deas; bhí sé ciúin. Ní raibh mórán carranna ann agus thugamar faoi deara láithreach cé chomh glan agus a bhí an t-aer. Bhí póirse mór tosaigh againn i stíl chlós, agus tráthnóna amháin bhí Críostóir agus mise ag ligean scíthe amuigh ansin ar chúpla cathaoir gairdín adhmaid ársa. Bhí an troscán istigh den chuid is mó agus críochnaíodh cuid mhór den aistriú isteach. Tar éis iad a choinneáil istigh ar feadh roinnt laethanta, bhí ár gcistíní sábháilte agus sásta ina gclós mór agus ina dteach nua. Ní raibh an ghrian ach ag dul in éag agus bhí deireadh an lae oibre síochánta. Nuair a bhí an socracht sin amach chualamar ag canadh. Ba léir gur grúpa daoine a bhí ann agus, ansin chuala muid ag gáire agus ag bualadh bos. Agus buille faoi thuairim cad a chuala muid seo chugainn? Cloigíní ag gloach!

"Céard é sin?"

Shiúil muid timpeall ár gcomharsanacht agus chonaiceamar comhartha adhmaid snoite don amharclann stairiúil lasmuigh. Mar sin bhí a fhios againn go doiléir faoi léiriúcháin stáitse an tsamhraidh in aice láimhe ach ní raibh aon smaoinemh againn cén uair a thosaigh siad nó cad a bheadh siad.

Ansin chuala muid grúpa páistí ag béicíl, "Creidim sna síoga!"

Thosaigh Christopher ag gáire ar an mbealach gránna sin a thaitin liom. "Tá a fhios agam cad é sin, is é Peter Pan é." Agus ghlaigh na cloigíní arís.

Bhí rud a rinne sé nuair a thug sé cártaí lá breithe nó nótaí milse dom. Shínfeadh sé a chuid ainmnigh agus scríobh, "Díreach ar 'Til Maidín," i dtagairt do Peter Pan, agus ansin tarraing an taobhlíne ocht gcinn de chomhartha éigríochta.

"Tá draíocht de shaghas éigin ag baint leis an áit seo i ndáiríre."

Agus an ghrian ag luí d'éisteamar lena raibh le foghlaim againn níos déanaí ná léiriú amharclainne de **Peter Pan** inár amharclann comharsanachta. Bhí na cloigíní Tinkerbelle. Bhí sé suite san fhraoís thart ar bhloc go leith ónár dteach. Bhí sé ar a dtugtar "Amharclann na Fraoise," ar cheann de na pictiúrlanna amuigh faoin aer is sine siar ó Abhainn Mississippi.

Bhí go leor le déanamh chun socrú síos inár mbaile nua agus ár ngnó a bhunú. Cé gur lean mé orm ag smaoinemh beagnach gach lá ar phitín eile a fháil, bhí ball nua den teaghlach a bhí ag léimneach, ag rith agus ag spraoi mar bhrionglóid don todhcháí.

Teach nua a bheith agat - bhuel, bhí sé sean, i ndáiríre, ó tógadh timpeall 1924 é - i gceist d'fhéadfaimis ár n-inspioráid chruthaitheach a chur leis, agus toisc go raibh ár ngnó ag tógáil agus ag dearadh tithe ba mhór an spraoi é oibriú leis an teach beagnach céad bliain d'aois.

Thógamar cosáin chloiche áitiúla nua inár ngairdín agus chuireamar bláthanna dúchasacha. Taobh istigh rinneamar urláir adhmaid a athnuachan agus chuireamar soilsiú nua nuashonraithe leis. Ba bhreá le Christopher daingneáin soilsithe halaigine a bhí ar crochadh ó cháblaí agus ba bhreá liom cáblaí ar chúis ar bith, agus mar sin tháinig meascán de ghnéithe céad bliain d'aois agus ardeicneolaíochta inár dteach nua. B'éigean do na slabhraí tarraingthe sean-aimseartha an chuid is mó den soilsiú bunaidh a chur ar siúl agus bhuaileamar le cairde nua sa bhaile a rinne maisiúcháin criostail crochta díreach chun na críche sin. Mar sin bhí go leor criostail againn i mbeagnach gach seomra a ghlac solas na gréine agus a chuir priosmaí ar na ballaí. Chuireamar daingneáin soilsithe ar ár bpóirsí a bhí cosúil go ndearnadh iad le haghaidh talamh elf áit éigin. Is cinnte go raibh pearsantacht dhraíochtúil ag baint lenár dteach nua.

Bhí sé ag druidim le deireadh an gheimhridh, seacht mí ina dhiaidh sin, nuair a ceapadh ceann eile a fháil tháinig piscín chomh hard sin i m'intinn go raibh orm aird a thabhairt air.

Chuir mé tús le mo chuardach trí ghlooch a chur ar na scáthláin, ar an SPCA, agus ar thréidlianna in aice lenár dteach, ár dteach féin san áireamh, ach bhí an freagra mar a chéile i gcónaí: "Tá sé ró-luath; níl aon kittens ag lorg tí." Bhí mé i bhfad isteach beagnach dhá mhí de chuardach nár éirigh leo faoin am seo.

"Tá mé buailte amach, a Chríostaí. **Ní féidir** liom teacht ar ár bpiscín. Tá sí i m'intinn, fiú is féidir liom í a mhothú i mo chroí, ach ní féidir liom í a aimsiú."

"Tarlóidh sé, ná bí buartha." Bhí modh maireachtála iontaofa ag Críostóir. Gan mórán a rá bhí sé ag brath ar Chruithaitheoir na Cruinne agus choinnigh sé creideamh ciúin.

"Tá sí ar m'intinn an t-am ar fad."

"An í?" Bhí a shúile ag damhsa.

"B'fhéidir. Dealraíonn sé cosúil leis. Feicimid. Má **aimsím** riamh í!"

"Gheobhaidh tú í; tá sí ag glooch ort."

Go luath an tráthnóna sin smaoinigh mé ar mhargadh beag nach raibh i bhfad uainn. "Hey, cuimhnigh go bhfuil siopa bia peataí síos ag Spencer's Stationery?"

"Tá."

"Tá bord pobail acu le gach cineál postálacha comharsanachta, b'fhéidir . . ."

"Ar mhaith leat dul síos ar maidin?"

"An féidir linn dul anois?"

Ní raibh a fhios agam mo bhealach thart chomh maith agus a rinne sé. Bhí Christopher amuigh gach lá ag bualadh le daoine nua agus ag plé le rudaí gnó. Ach bhí an stór sin feicthe agam agus anois bhí sé an-soiléir i m'intinn.

Chomh luath agus a chonaic mé a grianghraf ar an bpóstaer le dhá kittens eile ocht seachtaine d'aois, bhí a fhios agam go raibh sé Mystère. Conas? Níl a fhios agam.

"Sin í!" Bhí mé níos sona ná sásta. "Téim abhaile agus gaoch orthu."

Ba iad sin na laethanta roimh fón póca ach ní raibh ann ach tiomáint gairid ar ais abhaile.

"Dia duit, tá mé ag gaoch ar na leanáí ar an bpóstaer. An bhfuil siad fós agat?"

"Dia duit, sea." Thosaigh sí ag cur roinnt ceisteanna: "An bhfuil cait agat anois? Aon mhadraí? Ar ardaigh tú kittens roimhe seo? Cé mhéad atá á lorg agat?" Ceisteanna faoinár dteaghlach cat, ár gclós, agus ár ndochtúir tréidliachta.

"Tá aithne agam ar do thréidlia," a dúirt sí. "Oibríim ar an taobh eile den ionad siopadóireachta uaidh. Is tréidlia maith é."

Caithfidh go bhfuil mo fhreagraí ceadaithe aici: "Ar mhaith leat bualadh leo amárach? Is mise Stevie, is é m'fhear céile Bryant. Fán. . . ." Bhí sos nóiméad ann. "An bhféadfá teacht anonn go dtí an teach againn timpeall a dó pm?"

Bhreachnaigh mé ar Christopher a bhí ag éisteacht lenár gcomhrá guthán cainteoir. Chlaon sé tá.

TÁ, TÁ, is é an rud a theastaigh uaim a scairt! "Sea, beidh beirt ar fheabhas," a dúirt mé. "Is sinne Críostóir agus Ómra."

"Beidh an bheirt againn anseo, feicfidh mé amárach thú."

An tráthnóna sin, bhailigh mé Navar, Girl Grey, agus Huckleberry le chéile.

"Buille faoi thuairim, a bhábaithe? Amárach beidh do dhaid agus mise ag bualadh le leanbh nua. sí seans gur dheirfiúr nua í! An bhfuil sé sin spreagúil?"

D'amharc Cailín Grey orainn go ciúin amhail is dá mbeadh sí ag ríomh rud éigin agus ansin chuimil sí a ceann i gcoinne mo láimhe. N'fheadar an raibh a fhios aici cad a bhí á rá agam. Shiúil Huck uaidh agus d'fhéach Navar ar Christopher agus orm féin, a shúile móra glasa ag stánadh.

"An dóigh leat go bhfuil a fhios aige?"

Ba bachlóga den sórt sin iad Christopher agus Navar. "Tá rud éigin ar eolas aige."

" **Ní féidir** liom fanacht." Pheit mé Girl Grey agus dúirt sé léi go raibh grá agam di. "Ó a dhuine, caithfidh mé fuarú ionas gur féidir liom dul a chodladh."

An tráthnóna dár gcionn d'fhreagair Stevie an doras. "Haigh! Tá Bryant thart anseo áit éigin. Tar isteach, conas atá sibh?"

"Tá an-sceitimíni orm."

Tháinig Bryant isteach linn agus thaitin an bheirt acu liom ar an bpointe boise. Chonaic mé go raibh cúpla cait acu ag suí ina seomra suí ach ní fhaca mé na leanaí.

"Sin é Penelope agus an Fhómhair, agus is é Jasmine an ceann dubh atá i bhfolach. Tá beirt eile againn ach tá siad amuigh sa chlós. Ar léigh tú scéal an phiscín?"

"D'ardaigh Stevie de lámh iad ó bhí siad lá amháin d'aois," a dúirt Bryant le tuiscint bród. "Thóg sí iad chun obair léi. Chothaigh sí iad timpeall an chloig agus chosain sí iad. . Ghlan sí iad agus choinnigh sí te iad, fiú agus a súile dúnta fós ó rugadh iad."

"I ndáiríre, tá sé sin go hiontach; caithfidh taithí a bheith agat le kittens chomh óg." Chuimhnigh mé mo thaithí féin le nuabheirthe. "Ní dhéantar é sin go héasca."

"Faighimid na hainmhithe is mó gortaithe: puppies agus kittens," lean Stevie. "Rugadh an triúr seo ar Lá Vailintín agus fuarthas iad curtha isteach i mála plaisteach agus iad a chaitheamh isteach i mbosca bruscair."

"Cad? Léigh mé an méid a scríobh tú ach bíonn sé i bhfad níos measa nuair a deir tú é."

"Bhí mé ar an oibrí deonach deiridh a bhí fós ag obair - ag deireadh lá fada - nuair a bhí mé i mo Ainmhithe Rinne an t-oifigeach rialaithe deifir isteach le kennel lavender agus iarratas práinneach chun na kittens nuabheirthe a shábháil. Dúirt sí go raibh oibrí sláintíochta croiththe ag crith le linn a lá nuair a chuala sé iad. Thug mé abhaile liom an tráthnóna sin iad."

"Bhí siad lá amháin d'aois? An raibh a fhios agat rud ar bith faoina máthair Kitty? Ní féidir liom a shamhlú cad a mhothaigh sí. An raibh sé ar cheann de na boscaí móra tráchtála sin?"

"Tá."

"Conas a chuala sé iad? Déanann na trucaílí sin go leor torainn."

Chuir Críostóir a lámha ar mo ghualainn. "Bhí sé ag éisteach le cluasa éagsúla."

"Ní raibh a fhios agam rud ar bith faoina mamaí. Tá siad iontach gleoite; Ar mhaith leat bualadh leo?"

"Tá."

"Tá siad sa seomra kitten; is féidir leat araon dul isteach agus suí leo." Bhí Stevie i gceannas orainn síos an halla. Nuair a d'oscail muid an doras chonaiceamar trí aghaidheanna beaga bídeacha ag breathnú orainn. Bhí siad ag súgradh le bréagáin ildaite kitten agus stop siad chun féachaint orainn.

Nuair a shuíomar ar an tolg, dhreap gach duine acu suas chun suí orainn.

"Nach bhfuil siad gleoite?"

"Mar sin beag bídeach." scoop mé ceann acu isteach i mo lámha.

"Fan chomh fada agus is mian leat." Rinne Stevie aoibh. "Dúirt tú go dteastaíonn ceann uait?"

Christopher agus mé ag féachaint ar a chéile. "Leis ár dtrí cait . . . beidh ceann acu go hiontach."

"Conas a bheidh a fhios agam?"

"Beidh a fhios agat cé acu ceann duitse." Rinne Stevie aoibh arís agus dhún sé an doras.

Dhreap na mhoncaí beaga ar fud an domhain orainn. Phioc Christopher suas ceann dá gcuid bréagán teaghrán agus theastaigh na trí kittens a ghabháil leis an luch ar an deireadh. Chas siad a chéile isteach ina dtollán agus ansin chuir siad eagla ar a chéile ag léim agus ag dul i bhfolach. Bhí siad adorable.

Agus mé ag suí le trí phiscín beag bídeach aisteach, dúirt mé paidir chiúin go bhféadfadh síocháin a bheith ag a máthair chomh maith. Bhí a leanaí sábháilte, agus ghuigh mé as a sonas agus sábháilteacht.

Tar éis timpeall fiche nóiméad d'éirigh an dá kittens eile amach agus chuaigh siad ag taiscéaladh le chéile, ach lean an cailín beag a d'aithin mé sa ghrianghraf ag dreapadh orainn. Chrom sí suas mo gheansaí agus isteach ar mo ghualainn. Ansin thrasnaigh sí anonn go dtí guailí Christopher. Shiúil sí anonn 's anall mar ní raibh sí ag iarraidh sinn a fhágáil. Bhí an bheirt eile fós ag imirt agus ag ruaig ar a chéile. Bhí a fhios agam go raibh sí liom.

Ní raibh gá le Christopher agus mé féin labhairt faoi. Bhí grá agam di láithreach agus d'fhéadfadh sé a rá go ndearna sé freisin.

Nuair a tháinig Stevie ar ais isteach, phioc mé suas an liathróid fionnaidh beag bídeach a bhí ina shuí ar ghualainn Christopher. "An cailín í seo?"

"Sea, tá sí 'Tres' sa ghrianghraf."

"D'aithin mé í nuair a chonaic mé do chuid pictiúr . . . cuma an bheirt eile ach tá cuma uirthi. a nua difriúil uathu. Tá sí curtha ar m'intinn. Ar feadh *na mblianta*. D'ainmnigh mé í cheana féin fiú. Mystère an t-ainm atá air."

"Is ainm suimiúil é sin. Fuaimeann sé mistéireach."

"Cad a dhéanfaidh ár gcistiní eile, dar leat?"

"Tá a fhios agat Navey," a dúirt Críostóir aoibh. "Tá sé chun aire a thabhairt di."

Bhí a fhios agam gurb é sin go díreach a dhéanfadh Navar.

"Sílim go mbeidh Huckleberry ag iarraidh imirt léi. Agus Cailín Liath? Beidh orainn fanacht agus a fheiceáil. Seans gur mhaith léi breathnú uirthi ó áit shábháilte."

D'iompair muid an giota beag seo isteach sa seomra súí agus labhair mé leis an mbeirt acu. "Go raibh míle maith agat as na leanaí seo a tharrtháil."

"Caithfidh mé uaim í. Tá a fhios agam go bhfuil sí ag dul go teach maith, ach fós beidh mé ag smaoineamh uirthi anocht."

Chuir Bryant a lámh ar bharr Stevie. "Is breá léi ár leanaí tarrthála go léir."

"Glaofaidh mé agus cuirfidh mé in iúl duit conas atá ag éirí léi," a gheall mé.

"Ha! Beidh sí á coinneáil agus á póg go mór anocht," a dúirt Christopher. "Tá mé chomh sásta linn bhuail mé leat agus go raibh míle maith agat as grá a thabhairt di."

Bhí iompróir agam le blaincéad bog istigh ach níor chuir mé isteach ann í. Bhí sí sásta fanacht cuachta suas ina brat nua i mo lámha. Fiú nuair a thosaigh Críostóir an carr, níor ghlan sí ach agus chuaigh sí i bhfolach sa bhog.

Mar a gealladh, chuir mé glooch ar Stevie beagán níos déanaí. "Tá sí chomh deas . . . agus tá ár cait díreach fuaraigh. Tá siad ag déanamh a ruda agus ag ligean di a imirt."

"Beidh saol sona aici, is féidir liom a rá. Ó ... rinne duine deas teagmháil linn faoi Uno agus Dos, mar sin tá an chuma ar an scéal go mbeidh teach acu le chéile. Go raibh maith agat as glooch."

"Go raibh maith agat as grá a thabhairt dóibh agus ag faire amach dóibh nuair a bhí siad chomh beag."

2. *An bhFéadfadh Seo A Bheith Fíor?*

Sna chéad seachtainí sin, chinntigh Navar go raibh sé i gcónaí in aice léi.

Níor chuir sé teagmháil léi, níor chodail sé léi nó fiú ag súgradh léi. D'fhan sé go simplí áit a bhféadfadh sé a fheiceáil cad a bhí á dhéanamh aici. Níor imigh sí i bhfad mar sin uaireanta léim sé ar chúl an tolg áit a bhféadfadh sé féachaint uirthi sa seomra suí agus sa seomra gréine. Shuigh sé freisin ar bhinse ar ár bpóirse tosaigh compordach agus í ag ruaig le fabhtanna gairdín. Nuair a bhí sí amuigh sa chlós lean sé í agus ansin leag sé síos in aice leis. Bhí an chuma ar an scéal go raibh sé ag glacadh nap ach ní raibh. Bhí a fhios aige i gcónaí cá raibh sí.

Sa chéad chúpla lá ina teach nua, thug Huckleberry go leor súl dá Kitty. sé ní raibh an chuma ar an scéal go raibh sí ann, ní raibh sé ag iarraidh uirthi dul ró-ghar

Bhí grá ag Cailín Gray uirthi. Ar dtús rinne sí staidéar ar an gcat beag nua. Bhreathnaigh sí uirthi ó achar sábháilte agus ansin, tar éis cúpla lá, ruaig siad a chéile tríd an teach. Uaireanta rithfeadh Brambleberry Rose an Cailín Liath agus ansin chasfaidís thart agus bhí Brambleberry ag rith chomh tapa agus ab fhéidir léi chun éalú óna deirfiúr liath airgeadach.

Theastaigh uaim a lán pictiúr leanbh di a bhailiú agus ghlac mé an oiread agus a d'fhéadfainn dá halbam. Bhí sí chomh adorable; bhí sé éasca grianghraif mhaithe a fháil di.

San oíche dhreap sí suas ar mo philiúir agus chodail sí lena aghaidh beag bídeach in aice liomsa. Bhí sé chomh touching agus tairisceana. Chuir a guairí tickling ar mo shrón, rud a dhúisigh mé uaireanta. Uaireanta, chodail sí ar bharr mo chinn, rud a chuir orm a sábháilteacht a cheistiú níos mó ná uair amháin.

"An féidir leat a chreidiúint go leanann sí ag déanamh seo?" D'iarr mé ar Christopher cúpla oíche ina dhiaidh sin.

"Bhuel, níl tú tar éis í a bhrú go fóill."

Sula bhfuairamar Brambleberry, ba é Navey ár gcompánach oíche an chuid ba mhó d'oícheanta ach, ó tháinig sí, bhí sé ann gach oíche. Ba chosúil go raibh sé ag iarraidh faire amach dá dheirfiúr is lú fiú i rith na hoíche.

"Go raibh maith agat as breathnú ar ár leanaí, fear mór."

Dhún Navar na súile móra glasa sin aige agus bhuail sé a cheann ar ais. Bhreathnaigh sé maorga.

Oíche amháin, agus Críostóir ag obair ina oifig, d'imir sí le cloigín clúmhach ar ár leaba. I glow dorcha an scáileáin teilifíse, ní raibh mé in ann a fheiceáil ach a scáthchruth. Chuir sé ionadh orm

mar, faoi scáth, d'fhéach sí cosúil le ceann de na cait a bhí agam roimhe seo - mo chéad kitten, Earth, a bhí ina chónaí liom blianta fada sular bhuaill mé le Críostóir.

Bhí an Domhan ina áilleacht neamhghnách agus thar a bheith cliste. Cé go raibh sí Abyssinian glan, bhí sí gan iarraidh sa saol. Bhí cuma uirthi a mheas a pórtóir a bheith neamh-inmhianaithe agus sin mar a tháinig sí chun bheith ina phiscín agamsa. Dearg, nó ruán, i ndath, bhí súile glasa treáiteacha ag an Domhan, agus a aghaidh cruinn in ionad triantánach. Dúradh liom go raibh roinnt póraitheoirí ag iarraidh go mbeadh cluasa móra bioracha ag a gcuid Abyssinians a cuireadh níos mó ar thaobh ceann an chait. Bhí a cluasa níos tipiciúla ná pointeáilte agus cuireadh ar bharr a cinn iad cosúil le formhór na gcait. Ach ba iad na codanna ab fhearr de chluasa an Domhain na tuftaí dorcha ag na leideanna, rud a thug cuma beagán fiáin di, agus ba rud é a raibh an-ghrá agam uirthi. In amanna shílfinn gur cuma le leanbh lynx í mar gheall ar na píosaí fionnaidh fiáin sin.

Mar a d'fhás sí suas, d'fhoghlaim mé go mbeadh an Domhan chaise fíonchaora glas rolladh mé trasna an urláir. Tháinig dath glas an fhíonchaora le glas a súl, agus bhí sé chomh deas sin le feiceáil — cosúil le saothar ealaíne de thaisme — nuair a bhí sé ina béal aici. Dhéanfadh sí an fíonchaor a iompar ar ais chugam go réidh idir a cuid fiacla. Dhéanfadh sí é seo arís agus arís eile le haghaidh ath-rolla, go dtí, faoi dheireadh, gur ith sí é. N'fheadar ag an am cé mhéad cat a rinne é sin.

Bhí Earth mo chara is fearr agus meantóir. Thaitin an cat sin go mór liom, agus bhí sí liom ar feadh na mblianta iontacha. Bíonn sé ró-luath i gcónaí lenár gcairde ainmhithe. Nuair a thrasnaigh sí anonn le bheith in éineacht leis na hAingil, d'fhág an Domhan ciseán de shaol luachmhar agus de cheachtanna grá dom. Ba é an bronntanas is tábhachtaí a thug Domhan dom ná cé chomh tairbheach agus a bhí sé mo chroí a oscailt do ghrá ainmhí. uaithi, d'fhoghlaim mé gur féidir le hainmhithe a bheith ina gcairde dílse agus cé chomh héasca is atá sé iad a chaomhnú agus a bheith cineálta leo i gcónaí.

Bhuel, bhí cosúlacht na Cruinne in íomhá scáth Brambleberry Rose, agus tharla sé arís roinnt seachtainí ina dhiaidh sin. An raibh baint idir an méid a bhí le feiceáil agam agus an méid a mhothaigh mé nuair a bhí an Brambleberry Rose agam ar dtús? N'fheadar, **"An bhféadfadh sé seo a bheith fíor?"**

Bhí Christopher ag obair arís ina oifig an dara huair a tharla sé.

"Cuimhnigh nuair a d'inis mé duit conas a chonaic mé aghaidh an Domhain faoi scáth Brambleberry Rose?"

"Dia duit, a ghrá." Bhí sé ag sceitseáil dearadh tí agus d'fhéadfainn a rá go raibh sé ag smaoineamh go domhain, agus mar sin phóg mé é. "Fiafraigh díom arís."

"Ha, tá brón orm. An cuimhin leat conas a chonaic mé Domhan agus Brambleberry ar ár leaba oíche amháin?"

"Ó, sea."

"Tharla sé arís. Bhíomar ag súgradh agus go tobann bhí sé mar a bhí mé ag féachaint ar an Domhan, ní Brambleberry."

Ní dúirt Críostóir faic. Bhí a fhios aige níos mó faoi dhisciplíní esoteric agus shíl mé b'fhéidir gur chuala sé faoi rud éigin mar seo.

“An rud é sin?”

“An dóigh leat go bhfuil an Domhan ar cuairt chugat?” D'iarr Christopher.

“Tá sé cineál cosúil go bhfuil siad mar an gcéanna . . . **Cad?** An bhfuil sé sin indéanta fiú?”

“Chuala mé gur féidir le hainmhithe teacht ar ais tar éis dóibh bás a fháil, agus mar sin b'fhéidir go ndéanfaí an Domhan a ath-ionchlannú?”

3. *Le do thoil, Níl!*

Bhí Críostóir ag iarraidh ár bpóirse tosaigh gracios a thabhairt cothrom le dáta agus mar sin rinne sé socrú dár gcara Lauren, a bhí oílte ag obair le adhmaid agus cloch, teacht anall agus cabhrú.

Maidin déanach a bhí ann, te, agus bhí sí féin agus mise ag leagan sean-brící dearga athghinte ar bharr an deic adhmaid a théann chuig ár ndoras tosaigh. Bhí Lauren agus mé féin ag díriú ar an bpatrún brící a rothlú ar na cláir adhmaid leathana. Na daoine a raibh cónaí orthu sa teach os ár gcomhair, bhí oscailt bhabhta gearrtha sa dromchla adhmaid beagnach seacht n-orlach ar trastomhas in aice leis an doras tosaigh. Ní raibh ceachtar againn in ann faic a fheiceáil nuair a d'fhéachamar isteach sa dorchadas sin. Thomhaiseamar agus fuairamar go gclúdódh na brící é go hiomlán. Bhí Brambleberry, nó Baby Brambles - ceann dá leasainmneacha nua - cúpla mí d'aois agus iomlán luachmhar. Chuir sí siamsaíocht ar fáil dúinn agus muid ag obair faoi sholas na gréine.

Bhí bolg beag ramhar aici, cosa a bhí ag éirí níos faide, agus stríoca mímhéiteála ar fud a cóta fionnaidh linbh. Rinne sí iniúchadh ar gach rud: dhreap sí ar an troscán, chuaigh i bhfolach taobh thiar de na duilleoga bláthanna potaithe, agus d'imir sí leis na fabhtanna gairdín go léir nuair a fuair sí iad.

Go tobann agus gan rabhadh, chuaigh an mothú go raibh mo phiscín istigh orm contúirt. Bhreathnaigh mé thart agus ní fhaca mé í ag súgradh in áit ar bith.

"An bhfaca tú Brambleberry le cúpla nóiméad anuas?"

"Bhí sí díreach anseo, ach ní raibh . . . cá ndeachaigh sí?"

"An bhfaca tú í ag fágáil? Ar thaispeáin duine de na cait eile suas?"

Bhí an doras tosaigh ina seasamh oscailte ionas go bhféadfadh sí dul isteach sa teach. Bhí cuachta Navar suas ar an brat ag an iontráil. "An bhfuil a fhios agat cá bhfuil Brambles; ar tháinig sí isteach?"

Ní raibh cuma inní ar Navar.

"Dreamanna Leanbh? Brambleberry Rose?"

Ní dhéanfaidh aon ní, fuaim.

Shiúil mé tríd an teach, bhí Lauren ar an bpóirse taobh amuigh agus bhí an bheirt againn ag glaoc a hainm.

"Hey, Brambleberry, an féidir leat teacht abhaile anois le do thoil?"

Chuckled mé cineál ach bhí mo bholg ag tosú ag dul in olcas. Chuaigh mé ar ais go dtí an póirse tosaigh agus d'fhéach mé taobh thiar de gach píosa troscáin agus gach pota cré. Shiúil mé timpeall cúinne an tí. "Dreamanna Leanbh? Brambleberry Rose?"

D'fhéach mé i dtreo na sráide a bhí ciúin den chuid is mó ar feadh na maidine, ag rá go ciúin, "**Ní hea le do thoil!**" Ach ní fhaca mé rud ar bith nuair a shiúil mé tríd an ngeata agus chuardaigh mé an dá thaobh den tsráid.

Shíl mé ar an dorchadas thíos an gearrtha amach sin sa deic agus bhraith mé tarraingthe a fháil amach an raibh sí bhí faoin teach.

Cad é an mothú sin? Nuair a thógann do chroí anonn agus an treoraíonn sé do chosa chun siúil?

"Tá mé chun seiceáil faoin teach, inis dom má fheiceann tú í."

Nuair a d'oscail mé an doras trí scór a thug go dtí an t-urlár salachar agus spás uafás faoinár dteach, tháinig mo Rós Brambleberry beag ag rith chugam. Bhí sí chomh sásta mise a fheiceáil agus a bhí mé í a fheiceáil. Tar éis di a aghaidh beag bídeach dusty a phógadh chomh mór agus a lig sí dom - timpeall trí phóg - d'iompair mé ar ais go dtí an póirse í.

"Tá sí agam!"

Scaoil Lauren anáil dhomhain amach agus d'fhéach sé le faoiseamh. "Cá raibh sí?"

"Faoi an teach. Tá sé dorcha go leor síos ann; Níl mé cinnte conas a fuair sí ann!"

D'fhéach mé féin agus Lauren ar an oscailt bhabhta sin sa deic.

"An dóigh leat gur léim sí síos ann?"

"Ha. Ó, Mo Mhaitheas. Má rinne sí, is cuid moncaí í." dúirt Lauren.

"Déanaimis é sin a chlúdach ar eagla na heagla . . ."

"Ní mó shenanigans, a dhuine beag." arsa Lauren, agus í ag iarraidh barr a peata a chur ar a cuid dusty ceann.

Bhreacamar thar a haiste éalaithe agus choinnigh muid gar dúinn.

Dhúisigh Navar agus tháinig sé isteach chugainn ag féachaint orainn amhail is dá mba le fiafraí de, "Ceart go leor?"

Níorbh fhéidir linn cabhrú le gáire.

Laethanta ina dhiaidh sin dúirt Lauren liom go bhfaca sí rudaí cosúil leis an nasc atá agam le Brambles idir máithreacha agus a gcuid leanaí, ach ní le piscín trí mhí d'aois. Is cosúil nach leor a rá gur thaitin liom Brambles; bhí sé ag éirí soiléir go raibh nasc eadrainn nach raibh a fhios agam roimhe seo. Bhí grá mar chuid de ach bhí naisc chumhachtacha agus mistéireach eile ann.

Bhí zú dúchais ina chónaí inár gclós linn. Bhí an oiread sin iora rua agus liath againn a raibh neadacha inár gcrainn darach álainn California, préacháin a tháinig isteach i ngrúpaí móra, ag déanamh gach cineál ruckus, cúpla racún a crochadh amach inár gcrainn ghiúise 100 troigh ar airde, agus go leor de éin bheaga a bhí ag canadh agus ag siamsaíocht ar ár gcistíní agus orainne.

Ba áilleacht na crainn iad féin: bhí breis agus fiche crann darach maorga 100 bliain d'aois ag clúdach ár gclós. I rith an lae, d'fheidhmigh siad mar scáth fearthainne, ag scáthú ón ngrian sinn ach, san oíche faoi sholas gealaí dappled, ba chosúil gur neacha críonna mistiúla iad. Is dócha gur feighlithe a bhí iontu.

Bhí crann darach amháin a bhí ag fás inár gclós cúil tar éis craobhacha a dhéanamh de shé chrann ar leith agus bhí sé ag fás ónár gcistin. Bhí an teach tógtha díreach os cionn an chrainn agus ní raibh an crann ar aon intinn.

Bhí na crainn sin an-ghar don teach s'againne agus thug siad córas bóithre dár gcistíní agus d'ioraí trasna ár gclós. D'fhéadfaidís rith agus léim ó chrann go crann agus isteach ar ár ndíon gan teagmháil leis an talamh. Fuaim iontach a bhí ann nuair a rith roinnt iora nó caitíní trasna ár ndíon. Bhí sé cosúil le grúpa cairdiúil critters. Bhí spéirléasacha móra soiléire againn sa chuid is mó dár seomraí agus, ar maidin áirithe, bhí an chuma ar an scéal go raibh duine beag agus iora ag súgradh orthu. Bhí priontaí cosáin agus marcanna sleamhnáin looooong síos fána na spéirléasacha.

Bhí ar a laghad dhá chrann ghiúise 100 bliain d'aois. Bhí siad ag druidim le deireadh a saoil mar bhí siad curtha thart ar an am a bunaíodh ár gcathair i 1902. Bhí ceann de na crainn ghiúise arda sin ina chró stórála le haghaidh dearcáin. Bhí na céadta, b'fhéidir na mílte, de phoill druileáilte isteach sa choirt, ar gach taobh ó bhun go barr, agus líonta le dearcáin, chomh maith le poill níos mó sa stoc mar a raibh a neadacha dearcáin adhmaid.

Domhnach ciúin gan suntas a bhí ann — tar éis an ghnáth-sorcais ag canadh na n-éan agus ag cothú na n-ioraí — agus díreach mar a bhí an tráthnóna ag tosnú, nuair, go tobann, thuig mé go raibh uair an choig caite ó chonaic mé Brambleberry.

Bhí sí ag súgradh leis na páistí eile ach tháinig sí ar ais sa teach go déanach ar maidin, agus níor chuimhin liom í a fheiceáil ag dul amach arís.

Agus mé ag siúl go dtí oifig Christopher thug mé amharc ar gach seomra.

“An bhfaca tú Brambles?”

"Ach. . . ní hea, ní ó mhaidin. An bhfuil Navar thart?"

Fuair mé ár mbuachaill mór dubh ina luí i lochán gréine inár seomra gréine.

"Navey, an bhfuil a fhios agat cá bhfuil Brambles?"

D'oscail sé a shúile glasa agus d'fhéach sé orm ach níor fhreagair sé.

D'fhéach mé i ngach seomra níos cúramach. Bhreathnaigh mé ar fud an tí - faoi leapacha, i closets, ar seilfeanna, taobh thiar de doirse, áit ar bith ina bhféadfadh sí a bheith.

"Dris!"

"Ros Brambleberry."

"Iníon B."

"Leanbh B."

Ghlaoigh mé beagnach gach ceann dá hainmneacha agus rinne mé iarracht í a mhealladh amach as a bheith i bhfolach trí na málaí crinkly a raibh a cuid féiríní ina seilbh a bhualadh, ach ní raibh mé in ann teacht uirthi.

Ní raibh na doirse go dtí an clós oscailte agus bhí Críostóir ina oifig ag léamh an chuid ba mhó den mhaidin níos deireanaí agus mar sin ghlac mé leis nach ndeachaigh sí amach na doirse sin ach an oiread.

Huckleberry bhí lounging ag ceann de na fuinneoga arda ag breathnú amach ar an gclós, Cailín Gray bhí napping sa tollán, agus Brambles bhí fós AWOL.

Thosaigh mé an cuardach seomra-ar-seomra arís, mála cóireála ar láimh. Faoi leapacha, i closets, ar seilfeanna, d'fhéach mé fiú taobh istigh de roinnt buataisí slipper doiléir . . . ach ní Leanbh B.

Chinn mé dul taobh amuigh agus rinne mé cinnte go raibh an doras tosaigh dúnta i mo dhiaidh.

"Dris!"

"Dreamanna Leanbh. Leanbh B." Bhí mé ag glaoch uirthi go bog, croitheadh a mála . . . ach ní raibh mé déileálann . fheiceáil áit ar bith í.

Ní raibh sí ar an bpóirse tosaigh, ní sa dabhach éan, ní ina chodladh sna sliseanna coirt. Ní raibh sí ar an díon, agus bhí mé ag cur snaidhm i mo bholg. Bhí orm meabhrú dom féin anáilú. Tar éis an chuma a bhí ar feadh i bhfad ag siúl ár gcuid maoinne gan aon rath, shiúil mé amach tríd an geata tosaigh adhmaid lámhdhéanta leis an gearrtha croí a rinne Críostóir dom, chuig an tsráid leisciúil os comhair ár dteach. Bhí cúpla comharsan ag baint suilt as a bheith ag spaisteoireacht go déanach ar maidin.

"An bhfaca tú piscín beag, aoibhinn, liath agus stiallach órga agus spotach?"

"Ní hea, ar chaill tú do phiscín?"

"Ó a dhuine, ní féidir liom í a aimsiú."

"Cén aois í?"

"Cúpla mí."

"Ó, tá sí fós beag bídeach. Ar fhág sí an teach?"

"Ní dóigh liom." Caithfidh go raibh sé soiléir go raibh inní orm.

"Féach in áiteanna nach gceapann tú go mbeidh sí. Is féidir leo dul i bhfolach i sock nuair a bhíonn siad sin beag." Aoibh sí go feasach, amhail is dá mbeadh sí áit a raibh mé. "Gheobhaidh tú í."

Thaitin mo chomharsana deasa nua go mór liom.

Chuaigh me ar ais istigh. "An bhfaca tú í?"

"Ní hea, sheiceáil mé an seomra níocháin agus timpeall mo dheasc." Bhí inní ar Christopher ach ní raibh sé trína chéile.

Bhí mé ag druidim trína chéile.

Thosaigh mé ag tógáil rudaí as na closets, seomra ar sheomra. Bhí bróga éasca ó bhí mé in ann a fheiceáil isteach iontu, ach tháinig culaithíní, blaincéid, agus gach rud eile amach.

Tar éis uair an chloig imscrúdaithe a bhí cosúil le huair an chloig, phioc mé suas an chuid is airde de chairn blaincéid fillte sa closet in oifig Christopher agus **buille faoi thuairim cad é?**

Idir na sraitheanna, gan cogar dá heireaball nó lapaí ag taispeáint, agus gan fuaim, fuair mé Brambles cuachta i liathróid te, codlata soundly. Bhí sí tucked suas i softness te agus crashed amach go hiomlán. Níl amhras orm ach gur chuala sí mé ag gaoch ar a hainm nó ag caoineadh a málaí seductive treatise.

"Tá í agam!"

Rug mé suas í agus phóg mé í ach níor thaitin sé léi. B'fhéidir gur shíl sí dá n-ardódh sí a lapaí beaga os mo chomhair, go stopfainn.

Tháinig Christopher isteach linn agus rinne muid ceapaire piscín léi idir sinn. Fussed sí agus agóid beagán ach phóg sé a aghaidh beag bídeach agus gáire beag mar a scolded sé tenderly di. "Ró-olc, a dhuine bhig. Ná téigh i bhfolach arís." fluffed sé an fionnaidh ar bharr a ceann lena lámh. "Bhí do mháthair chomh buartha fút."

Phóg sé arís í, scuabadh a mhéara faoina smig, agus chuir mé ar an urlár í.
Bhreathnaigh muid uirthi ag rith síos an halla.

“Ha! Is aisteach an rud í, rud beag cliste.” Dúirt mé.

“Is iontach an rud a chuaigh i bhfolach.”

Ní raibh an cailín Grey, Huckleberry, agus Navar tar éis éirí fiú don seó.

4. Bhuel . . . Tugann Roinnt Daoine A gcuid Madraí, Ceart?

Thaitin an saol ag Brambleberry inár dteach fánaíochta cláir agus batten ar lár California cósta. An oiread sin doirse - idir seomraí agus tosaigh lasmuigh - agus go leor fuinneoga móra.

Shuigh an teach ar thrí chrann, den chuid is mó fál leis an bhfál áitiúil uathúil sin, agus mar sin bhí na cait cosanta ó mhadraí; áfach, bhí orthu dul i ngleic le racúin agus le cnocáin adhmaid dearcáin. Inár gcomharsanacht sa Southland roinn ár cait a gcuid bréagán leis na racúin. Shuífeadh siad ar an bpóirse tosaigh agus féachaint ar na racúin ag súgradh ach, ar chúis éigin aisteach agus anaithnid, anseo ar an gCósta Láir bhí na critters fiáin cineál demented agus d'fhéadfadh cait a mharú. Mar sin ligeadh na cait amach i rith an lae ach, nuair a bhí an tráthnóna ag druidim linn, tugadh ar ais istigh iad go léir.

Rinne Navar Star a rud rialaithe aigne le cait a rinne iarracht teacht isteach ina chríoch, ach i ár dteach nua — toisc gur tógadh ár dtithe i bhfad níos faide óna chéile, agus toisc go raibh ceannbhrat na gcrann darach California againn in ionad na gcrann pailme — ní raibh sé in ann an tsráid a fheiceáil freisin. Choinnigh an fál agus na geataí adhmaid tuaithe an chuid is mó de na cait eile amach freisin.

Nuair nach raibh sé béal dorais ag tabhairt cuairte ar a chara Kitty, Anna, thaitin le Huckleberry féachaint ar Brambleberry ag súgradh lena bréagáin agus ag rith tríd an teach. Chaith an Cailín Grey go leor ama ciúin ag faire uirthi ach chuaigh sé sa tóir uirthi freisin agus d'imir sé ceilt léi.

Ba iad sin ár míonna halcyon; sona agus gan trioblóid.

Bhí leasainm nua eile faighte ag Brambles; Iníon B - a bhí an t-aon Críostóir grá an chuid is mó. Bhí an oiread sin bréagán piscín ildaite aici i mbeagnach gach seomra dár dteach. D'fhoghlaim Christopher agus mé féin siúl trí ár gcosa a shuffling. Mura ndéanfaimis, agus gur shiúil muid de ghnáth, d'fhéadfaimis a cuid bréagán a bhrú de thaisme.

Bhí túr amháin ag na cait le spraoi a bheith acu i m'oifig; bhí sé beagnach cúig troigh ar airde, le condos le haghaidh clúdú, cuailí le haghaidh scríobadh, perches le haghaidh spaireachta, agus rampaí le haghaidh dreapadóireachta. Bhí ceithre leibhéal glasa, cairpéadaithe ar an gcrann is lú inár seomra suí agus sé ghéag sholúbtha clúdaithe le sreangán siúit le liathróidí clog stríocacha agus iad ag luascadh. D'fhéach sé beagán cosúil le ochtapas. D'fhéadfadh Brambles agus Gray dreapadh air agus tetherball a imirt leis na liathróidí clog.

Ba é an ochtapas glas an ceann is fearr le Babá B. Rinne Christopher aoibh gháire tráthnóna amháin tar éis dó breathnú ar a dráma. "Sin í **Kitty** U. Is cinnte gur breá léi é."

D'fháisc mé gach cineál bréagán crochta, cleití ónár gclós, agus ribíní ildaite isteach sa líontán de thollán playpen Kitty níos faide agus líonadh mír amháin de sé le carnáin de pháipéar fíocháin chorc bán. Rachadh Brambleberry agus an Cailín Liath ar a chéile isteach sa tollán. siad

batted ag na seachráin luascadh ildaite, agus bheadh Brambleberry i bhfolach uaireanta faoi na chairn páipéir. Bheadh sí ag fanacht, agus fanacht, agus ansin seoladh í féin chomh gar agus is féidir léi a Cailín Gray nó Huck agus go ginearálta kitten-terrorize leo. Bhí sí chomh beag sin agus chuaidh sí i bhfolach taobh istigh de mhála páipéir donn crumpled agus ansin - gan fuaim - sroicheadh cos agus iontas orthu nuair a shíúil siad anuas. Nuair a rinne sí é sin do Navar chas sé agus d'fhéach sé uirthi lena súile móra glasa amhail is dá mba le rá, "Bhí a fhios agam go raibh tú ann. Níor amadán tú mé."

Bhí dath brioscaí ar na codanna éadroma d'fhionnadh Brambleberry — cosúil leis an gcóta ar chapall Palomino, agus an dath is fearr liom ar ainmhithe. Ní raibh aon choincréit sa chlós againn agus, nuair a bhí sí ina luí ar na sceallóga coirt, meascadh a dathanna isteach. Go dtí gur bhog sí ní raibh sé éasca i gcónaí í a aimsiú.

"Sula rugadh í, chabhraigh duine a raibh grá aici di i Kitty Heaven í a ghléasadh isteach a cuid éadaí talmhan." Dúirt Christopher, a shúile súilíneach, "Sílím gur thug siad **camo jammies** saincheaptha di ."

"Sílím go bhfuil an ceart agat! Geall liom gur Diana a bhí ann - bhí an oiread sin grá aici do kitties.

Bhí Diana mar chara againn le fada. Bhuailomar léi féin agus a fear céile Gréagach tráthnóna amháin nuair a bhíomar amuigh don dinnéar sa Southland. Agus ansin fuairamar amach go raibh cónaí orthu síos an tsráid uainn. Bhí grá aici do Christopher agus chabhraigh sí lena ghnó le fada an lá. Bhí cat nó dhó álainn i gcónaí aici. Thrasnaigh sí go neamh go gairid tar éis dúinn bogadh go dtí an Cósta Láir.

Bhí mála droma leathair bog lámhdhéanta agam agus shíl mé go mb'fhéidir gur mhaith le Brambleberry Rose taisteal thart liom. Php mé isteach í agus thug mé go dtí an siopa bia nádúrtha í. Ní raibh mórán suime aici ach níor shíl mé gur thaitin fuaim cnapánach na gcairteacha grósaeireachta léi ar an mbealach isteach méaróg. Mar sin smaoinigh mé ar í a thabhairt chuig ceann dár gcruinnithe comhairle cathrach. Tógtha i 1913, cláraíodh ár halla cathrach mar fhoirgneamh stairiúil. Thosaigh sé mar Eaglais Easpaig na Naomh Uile inár mbaile beag agus ba fhoirgneamh taitneamhach é le cruinnithe a thionól ann. Bhí ráillí lámhdhéanta de chrainn ann a bhí ar an líneáil céimeanna iontrála chuig póirse leathan fáilteach, agus seanchlós. - taobh istigh adhmaid le síleáil ard, claonta, choinnigh mé mo mhála droma os mo chomhair agus lig do Brambles breathnú thart agus ár gcomhairle cathrach ag plé le cúrsaí tábhachtacha sibhialta.

"Cad atá i do mhála droma?"

"Ní cad, cé? Brambleberry Rose is ainm di."

"Ó, mo bheannacht, tá sí gleoite."

Shíúil duine éigin eile suas féachaint cad a bhí ag tarlú.

"Thug tú do phiscín go dtí an cruinniú?"

"Bhuel . . . Tugann daoine áirithe a gcuid madraí, ceart?"

Ní raibh Brambles ag iarraidh go gcuirfí isteach uirthi mórán agus bhí daoine ag iarraidh teagmháil a dhéanamh léi, ach bhí meas orthu. Bhí sí dhochoiscthe ag baint leis.

Bean a bhí inár méara a tháinig a madra léi chuig na cruinnithe agus nuair a bhual sí Brambles fuair sí gáire mischievous. "Thug tú do chat i do mhála droma?"

aoibh mé.

"Ar ndóigh rinne tú." Agus shiúil sí amach ag gáire, ag caint lena madra beag bán clúmhach. "Imigh leat, a Mháire Scamall."

Cé go raibh sí fós beag, thugamar chuig roinnt cruinnithe eile í. Ní raibh an chuma uirthi go raibh sí i ngrá leis ach ní raibh an chuma uirthi ach oiread. Fuair mé amach go tapa má thit mé cúpla treats ar an leathar bog suede ar an taobh istigh go raibh sí an-sásta.

Fear bog fiosrach ab ea ár thréidlia agus bhí grá aige dár leanaí. Ba chosúil go raibh eolas iontaofa agus éagsúil aige ar conas aire a thabhairt dóibh. D'inis sé dom faoi roinnt bealaí neamhleighis nach bhfuil mórán aithne orthu chun cóir leighis a chur ar mo chlann bheaga. Le linn ceann dá coinní seiceála, chuir mé ceist ar an Dr. Thomas conas a tháinig sé chun bheith ina thréidlia.

"D'fhás mé aníos san Ísiltír agus bhí mo sheanathair ina thréidlia, thug sé aire d'ainmhithe feirme, cait agus madraí san áireamh. Bhí teach gloine mór aige agus d'fhás sé gach cineál luibheanna, plandaí agus bláthanna. Rinne sé leigheasanna do na hainmhithe. D'fhoghlaim mé uaidh."

"Wó. Sin bonn eolais an tseandomhain. Agus ealaín cailte. Caithfidh go raibh cineál aige anam."

"Bhí ardmheas air ina bhaile féin."

"Caithfidh tú a chailleann. Dúradh liom nach healers gach dochtúir - ag an am sin ní raibh mé fios cad a chiallaigh sin. Is cosúil go raibh do sheanathair ina leigheasóir dochreidte."

Thug sé faoi deara, de réir mar a bhí corp Brambleberry ag dul i méid, gur lean a heireaball ag fás . . . agus ag fás . . . agus ag fás.

"Tá roinnt veirteabra breise ag Brambles ina heireaball. Tugann sé an eireaball lonnng sin di. Tugann sé tuiscint neamhchoitianta cothromaíochta di freisin. Tá sí an-gleoite," a dúirt sé, le spléach ina shúile, "agus tá ceann de na heireabaill is faide i stair an chait intíre aici."

"Siúlann Brambleberry Rose isteach sa seomra agus cúig nóiméad ina dhiaidh sin sroicheadh a heireaball." Christopher dhearbhu le gáire milis.

Bhain sí céim amach ó **Kitty U** go dtí na crainn inár gclós. Ar dtús, rith sí suas chucu agus rug sí greim orthu mar a bhí sí ag wrestling, ach ní luaithe a d'fhoghlaim sí dul i ngleic leis na craobhacha móra caola sin a d'fhás ar an leataobh. Ós rud é go raibh ár gclós clúdaithe le darach California na gcéadta bliain d'aois, bhí neart na gcaobhacha sin atá gar don talamh, casta ar an taobh amuigh a bhí foirfe do phiscín a sciobadh suas.

Dhreap ár gcait go léir na crainn, ach thosaigh rud nua ag tarlú nuair a bhí Brambleberry fós beag. Thosaigh sí ag léim. D'fhéadfadh sí léim ó chraobh go craobh, cosúil leis an ioraí glasa dúchasacha agus allmhairithe a raibh cónaí orthu inár gclós. Ní raibh a deartháireacha agus a deirfiúr in ann é sin a dhéanamh. Shuidh siad ar an talamh, agus faire uirthi.

De réir mar a d'fhás sí beagán níos sine, dhreap sí níos airde agus thosaigh sí ag léim ó na craobhacha níos lú ar dhíon ár dteach. Is é an rud a bhí suntasach faoi seo ná go mbeadh an brainse ag bogadh ar shiúl ón áit a raibh sí cothrom nuair a léim sí uaidh. Chonaic mé é seo cúpla uair agus mé ag obair i m'oifig. Lá amháin bhí Críostóir abhaile tráthnóna nuair a thosaigh sí ag dreapadh isteach sna crainn inár gclós cúil. Shíl mé go mb'fhéidir go ndéanfadh sí a rud eitilt draíochta arís.

"Christopher, b'fhéidir gur mhaith leat teacht chun Brambles a fheiceáil." Shiúil sé isteach i m'oifig agus faire uirthi tóg níos airde ná nuair a climbed ár kitties eile. "Tá sí chun léim." arsa mise go bog.

Cothrom sí ar bhainse cothrománach thart ar thrí orlach déag ar trastomhas díreach taobh amuigh d'fhuinneog mo oifige.

D'fhéach sí go géar ar an díon agus d'éirigh sí an-socair.

Ansín sheol sí!

Ní raibh ach a heireaball imithe thar an sceimhle a chonaic muid. Chuala muid a scamper go dtí an iomaire ár díon claonta agus bhí sí imithe.

"WOW. Ní fhaca mé a leithéid riamh." Bhí súile Christopher leathan le iontas. "Tá sí neamhghnách."

Is é an rud iontach faoina kitty parkour ná go raibh sí beagnach fiche troigh ón talamh, agus bhí sí ag tomhas, ní hamháin an t-achar a d'fhéadfadh sí a fheiceáil ach freisin an t-achar a chruthaigh sí lena léim. Bhí sí beacht agus galánta. Bhí sí uathúil agus go simplí dochreidte, ag eitilt tríd an aer cosúil le taibheoir aerbheirthe taithí.

"An bhfuil a fhios agat cad é sin?" Chuir mé ceist ar.

D'fhéach sé orm ach níor fhreagair sé.

"Sin é Mystère."

"Tá an ceart agat." Exclaimed sé. "Is cinnte gurb é Brambleberry Rose an t-ainm atá uirthi, ach is é Mystère a spiorad."

Ba iad na laethanta sin inár bpobal cósta, a raibh daonra thart ar 3,000 acu murab ionann agus áit ar bith a raibh cónaí orainn roimhe. Bhí ár dteach dhá bhloc foraoise ón mbaile: d'fhéadfaimis siúl go caife na maidine, an pháirc, tithe cuid dár gcairde, agus an amharclann lasmuigh. Ní raibh cuma ar a chéile ar na tithe. Bhí siad thart ar 100 bliain d'aois den chuid is mó agus chuir siad ar lotaí móra. Ní raibh féar sna clóis, ach bláthanna, gairdíní, foraoisí beaga crann, agus sceallóga coirt. Ábhar fálú coitianta a bhí ann ná geallta fíorfhionchaor ó fhíonghort. Bearraíodh na slata le maidí cearnógacha casta dhá orlach, liath éadrom, gnathach tiomáinte díreach isteach sa talamh, timpeall trí thriog ar airde, le tacaí trasnánach ó am go chéile. Nuair a bhí crann ag fás san áit a raibh na bunaitheoirí ag iarraidh sráid, chuaigh siad timpeall an chrainn. Bhí na sráideanna cam agus ní raibh soilse sráide ná cosáin ann. Bhí soilse beaga ar nós tiffany againn inár gclós gar don teach againn, ach nuair a chuaigh an ghrian síos bhí sé dorcha ar ár sráid.

Bhí sé cosúil le maireachtáil in am níos simplí i bhfad ó shin. Is mó a thaitin liomsa agus Christopher áit ar bith eile a raibh cónaí orainn roimhe — agus, mar is cuimhin libh, a léitheoirí daor, bhíomar inár gcónaí i bpobal cósta aoibhinn ó dheas de Los Angeles, agus díreach ar an aigéan ar an gCladach Thuaidh in O'ahu, Hawai'i.

Thosaigh formhór na maidineacha inár mbaile beag trá le canadh na n-éan. Bhí an oiread sin cineálacha againn éin go raibh curfá na maidine éagsúla guthanna agus mhair sé gar do uair an chloig. Ó bheith ag breathnú orthu bhí aithne againn ar chuid de na speicis éan, ach bhí éan mistéireach againn a bhí cosúil le moncaí ag comhrá. Níl aon smaoinemh agam cén sórt éan a bhí ann ach rinne sé fuaim cosúil le jungle. Is annamh a chualamar faoileáin cé gur bhloic ón trá muid, ach ba chosúil go raibh ár dtréad cónaithe de phréacháin mhóra áille dubha ag socrú isteach sna craobhacha sách gar don am céanna. Bhí an chuma air go raibh siad ag béicíl agus bhí sé chomh aisteach éisteacht agus féachaint. Má bhí ár cait amuigh nuair a tharla sé sin, d'imigh siad. Níor rith siad uaidh - go tobann ní raibh siad thart.

Bhí scrobarnach gorm California ann a bhí cairdiúil lenár n-iora, éin dhonn a léim sa sliseanna adhmaid le toes a chosa scaipthe óna chéile, hummingbirds geal glas, warblers buí- agus-liath a rinne an sweetest fuaimeanna chirping beag, agus petite beag cuties liath a d'fhoghlaim muid ar a dtugtar titmice stothach agus bhí cinn pointeáilte. D'éirigh leo go léir ach bhí clár oibre difriúil ag na cnocadóirí dubha agus bána. Theastaigh uathu an bia go léir dóibh féin. Rug siad ar shiúl éin eile. Ba iad na cinn a chluáigh ár gcrainn ghiúise le poill bheaga a líon siad le dearcáin. Bhí siad thar a bheith grafach agus bhí dath an-ghéar dubh agus bán orthu le hata geal dearg ar chúl a gcinn mar yamaka Giúdach.

Lá amháin nuair a shuigh Críostóir agus mé féin sa chistin, chonaiceamar an grúpa cnocadóirí ag spaireacht ar ár gcairde iora. Bhí an chuma orthu go raibh siad ag bailiú faisnéise faoi chás an bhia.

Ghlaoth roinnt acu amach, tháinig roinnt eile cnocadóireacht adhmaid sna crainn, agus ansin léim siad i gcrabhacha na gcrann le teacht níos gaire don áit a raibh ár gcairde iora. Go tobann, amhail is dá mba rud é gur leid gan torann a bhí siad, thosaigh siad ag tumadh na n-ioraí rua a bhí ag ithe síolta lus na gréine dubh ag fuinneog na cistine againn.

Bhí an chuma air gur ainliú eitilte comhordaithe a bhí ann, mar a bhí ag na seónna aeir ar fhreastail muid orthu.

"Ó, fear. Beidh ár n-ioraí gortaithe." Sheas mé suas chun dul go dtí ár backyard agus rith cur isteach orthu.

"Is cosúil le cogadh é seo. Tá cuma Zero ar na buachaillí sin!"

"Cad is nialais ann? Agus cá bhfuil ár dtréad préachán nuair a bhíonn gá againn leo?"

Bhí aghaidh Christopher faoi ghlas i ngreim beagnach. "Is é nialais an rud a thugamar ar na heitleáin Seapánacha a d'eitil sa Dara Cogadh Domhanda." B'fhéidir gur cuimhin libh, a léitheoirí daor, gur píolóta díograiseach a bhí i gCríostóir agus go raibh a athair tar éis fónamh san Eoraip le linn an chogaidh sin.

"Ó, na cinn a bhfuil an ponc dearg ar a sciatháin?"

"Sea, agus ar thaobh an eitleáin. Breathnaíonn na héin seo cosúil leis na héin chogaidh sin. Ó . . . dhéanann tú fios cad a thugtar ar thréad préachán?"

"Inis dom."

"Dúnmharú."

"Dúnmharú préacháin? Dáiríre? Sin a theastaíonn uainn anois. Ár drong le teacht isteach le **dúnmharú** ar a n-intinn. An bhfuil a fhios agat cad a thugtar ar ghrúpa cait?"

"Ár gclann?" Bhí gréin gheal air ar a aghaidh.

"Is breá liom tú, freisin, leanbh. Clowder a thugtar ar ghrúpa cait."

D'fhéadfainn a rá gan féachaint air go raibh miongháire air, agus ón lá sin ar aghaidh thugamar Zeros do na cnocadóirí marfacha.

Bhí dhá phota cré rustic ar ár bpóirse cúil a líonadh mé le cóin péine tite a phioc mé suas agus mé ag siúl ár maoin. Bhí cóin ghiúine glasa daingean i bpota amháin agus choinnigh an ceann eile na cinn dhonn a bhí níos mó agus a d'oscail. Chuir mé buamaí agus urchair orthu. Ba iad na hurchair na cinn níos lú agus d'fhéadfaí iad a dhíriú go maith. Bhí cuma níos bagarthacha ar na cinn níos mó mar a chuir mé ag eitilt tríd an aer iad. Bhí mé sách maith ag díriú orthu isteach sna crabhacha inar thaitin leis na Zeros suí. Níl mé cinnte gur ghlac siad dáiríre mé, ach d'imigh siad tar éis dom lánúin a sheoladh ag ardú go mór ina ngrúpa torainn.

Tháinig an seomra gréine inár dteach mar oifig álainn dom agus choinnigh Brambleberry Rose cuideachta liom an chuid ba mhó de na laethanta agus mé ag obair. Bhí fuinneoga leathana aige ar an mballa is faide nár oscail. Bhí dhá fuinneog clasaiceach, sean-aimseartha ar gach taobh a d'oscail le haghaidh aerála agus d'fhéach siad seo go léir amach ar an bhforaois pháirc-chosúil. Ar an taobh fada eile bhí fuinneoga istigh agus doirse na Fraince a chuaigh isteach inár seomra suí. Bhí na leaca fuinneoige thart ar naoi n-orlach ar doimhneacht agus iad déanta as an gclár cedar dearg céanna agus as tógáil batten mar na ballaí agus an tsíleáil. Ní raibh an seomra seo bán-nite cosúil leis an seomra suí. Bhí sé fíor-chosúil le bheith i dteach crann agus ceann de na háiteanna is fearr le Brambleberry a bheith inár dteach. Bhí sé chomh te agus bhí na laftáin fuinneoige leathan go leor chun go dtitfeadh piscín ina chodladh air. Bhí sí thuas ansin leis na héin sa seomra sin.

Ba ar cheann de na laethanta sin a d'fhéach mé suas agus chonaic mé mo phiscín ag luascadh amach ón leac ceann de na leaca fuinneoige leathana sin le cordaí timpeall a muineál. Bhí Brambleberry ag streachailt le í féin a réiteach. Bhí a cosa beaga ag ciceáil. Agus a lapaí tosaigh, rinne sí iarracht na cordaí a bhí ag tachtadh uirthi a bhaint amach. Ní raibh sí in ann fuaim a dhéanamh mar ní raibh sí in ann anáil.

Ní raibh mé in ann bogadh tapa go leor! Léim mé suas ó mo dheasc agus rug mé léi agus choinnigh í. . mé . agus thionóil sí.

"A Thiarna daor, go raibh maith agat as ligean dom a bheith anseo." Bhí mé ag iarraidh mo bhuille croí a fháil ar ais chuige áit éigin in aice le gnáth. Bhí agam. Bhí. Eagla!

Ní raibh mé ag iarraidh smaoineamh ar cad a tharlódh mura mbeinn sa bhaile nó dá mbeinn díreach i seomra eile. Dhealraigh sé dom go raibh sé seo ar a laghad an dara huair a d'fhéadfadh sí a bheith imithe abhaile a bheith leis an Kitty Angels.

Bhí Christopher ar shuíomh jabanna ach chuir mé glooch air ar aon nós.

"Tá brambles beagnach básaithe."

"Cad? Lig dom bogadh go dtí áit eile inar féidir liom tú a chloisteáil níos fearr. Cad a tharla?"

"Bhí mé ag obair i m'oifig agus is cosúil go raibh sí ag súgradh leis na liathróidí plaisteacha ag deireadh cordaí scáthaithe na fuinneoige. Bhí siad ceangailte le chéile agus, a Dhia, rinne siad noose timpeall a muineál. Christopher, bhí sí **ag luascadh** den ledge ag iarraidh a bheith saor!"

"An bhfuil sí ceart go leor?"

"Is cosúil go bhfuil."

"An bhfuil tu?"

"Sílím go bhfuil *cáca seacláide de dhíth orm.*"

"Tá a fhios agat, beidh mé críochnaithe anseo i gceann cúig nóiméad is daichead. Más mian leat, is féidir linn dul go dtí an teach caife."

"Ba bhreá liom sin. Tá mé chun í a choinneáil go dtí go dtiocfaidh tú anseo . . . Go raibh maith agat, tá grá agam duit."

"Tá mé i ngrá leat freisin. Tabhair póg di."

Ní gá a rá, scaoil mé gach ceann de na cordaí sin agus d'fhan siad mar sin.

Is thart ar an am seo a chinn Brambles nár thaitin mo cheamara léi agus shiúil sí uaidh chomh luath agus a chonaic sí mé ag druidim léi leis. (Sea, a léitheoirí daor, na laethanta roimh cheamaraí ciúine fón póca.) Dá ndéanfainn iarracht grianghraf a ghlacadh dá codladh, chloisfeadh sí an cróluas cliceáil agus dúisigh; d'éirigh sí agus d'fhágfadh sí, mar sin fuair mé a lán grianghraf dá heireaball.

Nuair a bhí Brambleberry timpeall seacht mí d'aois, b'fhada na laethanta agus na hoícheanta te. Chonaic Críostóir agus mise rud éigin aisteach ar imeall ár réadmhaoine.

"Críosdaí!" Bhí sé leath cogar, leath yell. Bhí sé sa seomra suí, béal dorais le m'oifig, agus bhí sé luath san oíche, dorcha amuigh.

"Conas atá tú?"

"Seiceáil é sin, timpeall a dó a chlog! Is cosúil go bhfuil sé ar imeall ár réadmhaoine."

"Ó . . . a Thiarna."

"Céard é sin?" Bhí mo ghlór imithe aniar ar chúis éigin. Bhí an chuma ar na súile móra glasa go raibh siad thart ar thrí troigh ón talamh agus an chuma orthu go raibh siad ag stánadh siar orainn. Ní raibh aon soilse againn chomh fada amach inár glós.

"Sílím gur bobcat é."

"Tá siad go léir istigh, ceart?"

"Sea, cuir glaoch ar na póilíní."

"I ndáiríre?" Ní ba mhaith liom smaoineamh ar sin.

"Tá."

Mar sin rinne mé. B'fhéidir gur cuimhin leat go raibh cónaí orainn i mbaile an-bheag agus go raibh muid suite bloic ó na póilíní agus stáisiún dóiteáin. Tar éis dúinn a fháil amach cá raibh cónaí orainn, ghabh an seoltóir buíochas linn agus dúirt sé, "Beidh carr patróil réidh amach anseo."

Rug mé Brambles agus leag mé ar leac na fuinneoige í chun a imoibriú a fheiceáil. Chuaigh sí ar aghaidh go hiomlán airdeall ; gan bogadh, d'éirigh a súile ollmhór agus dhírigh sí ar na súile glasa a bhí cosúil go raibh siad ag breathnú siar uirthi. D'ardaigh an fionnadh feadh a droma, a cluasa chun tosaigh agus a heireaball faoi lánseol.

Cinnte go leor, laistigh de nóiméid chonaic muid rolla cairr patróil an-chiúin thar tosach ár réadmhaoine agus lean ar aghaidh síos an tsráid dorcha. D'iompaigh Críostóir solas ár bpóirse air agus ansin amach arís. "Cuirfidh sé sin in iúl dóibh gur sinne na daoine a ghlaigh."

Agus ansin rolladh siad anuas arís. Bhí siad i mód stealth.

Taobh istigh de nóiméid, tháinig col ceathrar dár gcomharsa béal dorais, Deanna, abhaile. Bhí sé ar cuairt ar feadh na seachtaine ó stát eile. Chonaiceamar é ag páirceáil ina gcabhsán agus chonaiceamar soilse cosán an ghairdín ag casadh air agus é ag druidim lena ndoras tosaigh. Thug mé cúpla nóiméad dó agus ansin ghlaigh mé air ar a bhfón tí.

"Sea?"

"Hey, tá sé do chomharsa béal dorais. An bhfaca tú aon rud i do chlós anocht?"

A ghuth wavered beagán. "Sea, chonaic mé súile glasa ag leanúint orm agus mé ag siúl suas an cosán!
CAD A BHÍ É sin?"

"Ó, geez," an rud ab fhearr a d'fhéadfainn a dhéanamh.

Scairt sé, "Cén cineál AINMHITHE atá agat anseo?"

"D'fhéadfadh a bheith ina bobcat." A dúirt Christopher. Bhí an glao ar chainteoir agam agus ní raibh sé in ann cabhrú chuckling beagán.

"An bhfuil tú ceart go leor?" Bhí Críostóir ag iarraidh cuidiú dá mbeadh gá leis. "Tá na póilíní tar éis dul i ngleic."

"Ceart go leor. Ach nílim ag dul amach ansin arís anocht!"

"Smaoineamh maith," a dúirt Críostóir. Bhí bobcats ar a shuíomh poist reatha.

Bhí na súile imithe, níor gortaíodh aon duine, agus bhí ár gcuid kitties go léir sábháilte. Bhí brambles ina súi reoite ar an ledge. Agus *ní* raibh sí ag iarraidh a bheith piocadh suas nó peted.

Dúirt mé go bog paidir buíochais le hAingil ár gCiti: "Go raibh maith agat as an rabhadh."

Bhuaileamar le col ceathrair Deanna an mhaidin dár gcionn agus bhí muid ag gáire faoi ach cuireadh ar an airdeall sinn. Bhí an chontúirt fíor.

5. Féach ar an Leabh sin! Breathnaíonn sé Cosúil le Bobcat Beag

Nuair a bhí Brambleberry Rose timpeall deich mí d'aois, tharla rud neamhghnách eile. Chuaigh Navar Star amach inár gclós ar maidin agus tháinig sé ar ais abhaile le gortú bite ar a chos tosaigh. Mar a luaigh mé níos luaithe, ní raibh sé ag troid nó fiú dul i dteagmháil le cait eile.

"Tá Navey gortaithe. Sheiceáil amach."

"Tugaimid chuig an Dr. Thomas é. An féidir leat glooch agus a chur in iúl dóibh go bhfuil muid ar ár mbealach?"

Le linn an tiomána, d'fhiafraigh Christopher, "Conas a tharla sé seo?"

"Is rúndiamhair é, nach ea?" Ós rud é go raibh sé chomh mellow gaige agus gur thaitin a bheith gar, bhí mé Navey ar mo lap.

Choinnigh an tréidlia tech óg milis an doras tosaigh oscailte dúinn, "Beidh an Dochtúir leat i nóiméad amháin. Is féidir leat fanacht sa seomra scrúdaithe lár."

Le linn dúinn a bheith ann, chonaiceamar piscín ina suí i gceann de na conchaí. D'fhéach sé cosúil le bobcat leanbh. Bhí sé dorcha liath-agus-bán tíogair-stiallach le béal bán bainne.

"An bhfeiceann tú an piscín sin?"

"Féach ar an leabh sin. Breathnaíonn sé cosúil le bobcat beag."

"Cad piscín gleoite!"

Scrúdaigh an Dr. Thomas cos Navar agus dúirt sé linn, "Beidh sé ceart go leor; níl ann ach créacht bheag. Gléasfaidh mé é agus tabharfaidh mé roinnt antaibheathaigh dó." Sheiceáil sé lapaí eile Navey. "Ní raibh sé anseo le gortú roimhe seo. Cad a tharla?"

"Ceist mhaith." Bhí lámh ag Críostóir ar cheann Navey; Ba é Navar a kitty speisialta grá. "Is é seo an chéad cheann. Chuaigh sé amach sa chlós agus tháinig sé ar ais mar seo. Níor chuala muid rud ar bith."

"Ní greim cat é," a dúirt an Dr. Thomas. "Is ó ainmhí é."

D'fhéach Críostóir níos faide ná an seomra scrúdaithe ar an leabh beag fiáin. "Is cinnte go bhfuil a piscín gleoite."

"Ó, sea, tá teach ag teastáil uaithe."

Níor shíl mé gur rogha é sin. Chreid mé go raibh tithe ag na hainmhithe go léir ina chlinic. Sin freisin nuair a d'fhoghlaim mé go ndearna an Dr Thomas obair dheonach do go leor eagraíochtaí tarrthála ainmhithe áitiúla. D'éirigh sé madraí agus cait freisin.

"Nuair a bhí sí sé seachtaine d'aois, bhí an dá chosa cúil briste. Fuair ár gCairde Ainmhithe áitiúla í agus chuir siad glooch orm. Thug mé anseo í agus rinne mé máinliacht uirthi faoi dhó cheana féin. Tá sí seasmhach ach fós ag leigheas."

"Ó," ar seisean, "is ainm di Millie."

Christopher agus mé ag féachaint ar a chéile. "Ar mhaith leat piscín eile?"

"Tá."

D'fhreagair sé chomh tapaigh, bhí ionadh orm. Ba léir gur thit muid beirt i ngrá léi.

"Tá teach aici," a dúirt Christopher leis an Dr. Thomas.

Ní hé sin a cheapamar a bhí le tarlú an lá sin. A léitheoir a chara, an gceapann tú riamh go dtarlaíonn rudaí ar chúis?

"Is féidir leat í a phiocadh suas tar éis laethanta saoire na Nollag."

Oíche Nollag a bhí ann an lá dár gcionn, agus bhí a fhios agam go raibh a oifig le bheith dúnta.

"An bhféadfaimis í a phiocadh suas níos déanaí inniu?" Bhí an oiread sin sceitimíní orm í a thabhairt abhaile. Ní raibh aon ar an mbealach bhí mé ag iarraidh an áilleacht bheag sin a fhágáil taobh thiar de bharraí ar feadh trí lá na saoire. Is cuma liom cé chomh cairdiúil agus grámhar áit ina raibh sí.

"Caithfidh m'fhoireann í a choinneáil anocht."

D'fhág sé an seomra scrúdaithe, phléigh sé rud éigin le ball dá fhoireann, agus ansin d'fhill sé. "An féidir leat teacht agus í a fháil thart meán lae amárach?"

Agus sin mar a fuairamar ár gcúigiú piscín. Oíche Nollag.

Bhí ainm ag teastáil uainn le haghaidh ár bpiscín nua agus shocraigh muid cuid dá hainm a choinneáil mar an gcéanna. Bhaineamar triail as roinnt roghanna. Toisc nach raibh sí in ann siúl cosúil lenár kitties eile, ach chreid muid go mbeadh sí lá éigin - ar an Domhan nó sna réaltaí - mhol Christopher Halley. Tháinig muid i dtír ann, tar éis an réalta lámhach is cáiliúla, Halley's Comet. Rinne mé litriú difriúil air - Hayleigh.

Níorbh fhéidir liom cabhrú ach is dóigh liom dá mba rud é nach raibh Navar Star bite, nach mbeimis in oifig an Dr. Thomas an lá sin. Toisc gur bhreathnaigh an seomra scrúdaithe sin ar na conchróite sin, dá mbeimis i gceann de na seomraí scrúdaithe eile, ní bheimis feicthe aici. Cheapamar go raibh cúis ann a thug Navey chugainn í.

Bhí grá láithreach ag Brambleberry Rose dá deirfiúr beag nua, mar a rinne ár bpáistí eile. D'imir Brambleberry agus Hayleigh agus chodail siad le chéile. Ba í Brambleberry an deirfiúr mhór ab fhearr. Rugadh Brambleberry Rose agus Hayleigh sa bhliain chéanna, timpeall seacht mí óna chéile, agus d'fhéach siad cosúil lena chéile.

Tráthnóna éigin chuaigh an Cailín Liath ina chodladh díreach in aice le Hayleigh, mar go mbeadh sí á cosaint ó rud éigin nach raibh Christopher ná mise in ann a fheiceáil. Ba é seo an chéad uair a chonaic Grey é seo a dhéanamh, mar is gnách go raibh sí ag cloí léi féin an chuid is mó den am.

Uaireanta thugamar "Hayleigh, Hayleigh, Hayleigh" ar ár bpiscín nua, agus lena bán béal bhí sí chomh gleoite; d'fhéach sí go buan mar go raibh sí díreach críochnaithe ag ól bainne.

Bhí brambles fós beag agus luachmhar ach bhí sí diongbháilte. Sílim go raibh sé an Tortitude chuid dá oidhreacht. Chomh luath agus a dhírigh sí ar rud éigin, ní bheadh sí a dhíspreagadh. Chuaigh na cait, Hayleigh beag san áireamh, amuigh tráthnóna agus ghlaigh mé orthu go léir sular éirigh sé dorcha. Ach thosaigh Brambleberry ag fanacht amuigh níos déanaí sa tráthnóna ná ár cait eile.

Bhuel, ar ndóigh, **ní raibh** sin chun tarlú.

Ba é an rud deireanach a theastaigh uaim ná mo phiscín a chailleadh. D'fhan mé suas níos déanaí agus níos déanaí gach oíche, ag glaach uirthi go dtí gur tháinig sí ag rith tríd na toir.

Ós rud é go raibh an chuma uirthi go raibh sí meáite ar dhul ar seachrán, chinn mé í a chipped le haghaidh aitheantais ag ionad an Dr Thomas. Nuair nár éirigh le m'idirbheartaíocht léi, thosaigh mé á coinneáil istigh tar éis a béile déanach tráthnóna. Níor chuir an t-athrú seo ar a sceideal áthas uirthi. Ach ó tharla gur rud nua a bhí sa trócaire a bhí uirthi, chuir mé in iúl di go mbeadh cead aici dul amach arís lena deartháireacha agus deirfiúra.

"An cuimhin leat na súile glasa sin a chonaic tú? Caithfidh mé tú a bheith sa teach nuair a bhíonn sé dorcha amuigh. Ligfidh mé duit fánaíocht arís nuair a bheidh sé sábháilte, geallaim."

Chas sí a aghaidh uaim.

"Geallaim duit, a sweetie, go mbeidh tú amuigh arís."

Le linn tráthnóna amháin a choinnigh mé istigh í, bheartaigh mé cluiche nua a imirt léi. N'fheadar an bhfaigheadh sí bréagán, mar sin chrom mé páipéar ina liathróidí agus chaith mé iad, ach ní raibh suim aici ann. Chaith mé a bréagáin luiche, ach tar éis di iad a bhualadh thart níor ghearr sí ach iad agus croith sí iad. Tráthnóna amháin rolladh mé fíonchaor glas trasna an urláir - agus rith sí ina dhiaidh. Níorbh fhéidir liom a chreidiúint cad a bhí á fheiceáil agam. Nuair a chonaic sé an fíonchaor, bhí Navar Star iomlán gan spéis.

Bhí níos mó suime ag Huckleberry Moon agus Girl Grey in amharc ar Brambleberry ag rith ná sa tóir ar na torthaí glasa. Hayleigh faire le disinterest. Chuaidh siad sa tóir ar bhréagáin a chaith mé ach nach raibh torthaí orthu.

Ach rith Brambleberry Rose trasna an urláir, phioc suas an fíonchaor cruinn ina béal, agus thug ar ais chugam é. Ar ndóigh, n'fheadar an ndéanfadh sí arís é. Nuair a rolladh mé an fíonchaor arís, rith sí ina dhiaidh agus arís eile thug sí ar ais chugam é.

Bhí Críostóir abhaile. "Ar mhaith leat rud éigin fionnuar a fheiceáil, a leanbh?"

Tháinig sé isteach inár seomra suí.

"Féach ar cad a dhéanann sí."

Rinne Brambleberry Rose arís é - ruaig sí an fíonchaor glas trasna brat an tseomra suí agus thug ar ais chugam é ina bhéal. Bhí sé chomh hálainn dathanna neamhghnácha a fheiceáil agus an glas bog ina béal.

"Is fearr brambleberry a fháil ná cuid de na madraí ar oibrigh mé leo." Agus é ag gáire, dúirt sé, "N'fheadar an gcabhróidh sí liom amach anseo má tá mé ag múineadh níos mó madraí le haisghabháil?" Níos luaithe ina shaol, seachas a mhadraí féin, chuir sé oiliúint ar roinnt Madraí Treorach do na Daill.

ruaig Brambleberry roinnt fíonchaor eile; ba léir gur rud é seo a raibh a fhios aici a dhéanamh. **Ach cén chaoi?** Agus tá, bhí glas a súl órga-uaine ina mheaitseáil álainn le glas na bhfíonchaor. níor ith sí iad; lean sí uirthi ag tabhairt gach fíonchaor ar ais chugam le haghaidh tos eile go dtí gur brúitear an fíonchaor agus go raibh ceann nua uaithi.

Rinne mé iarracht arís ach ní bhfaigheadh aon duine dár gcait eile faic.

"Tá a fhios agam cad atá tú ag smaoineamh. Is cuimhin liom nuair a dúirt tú go raibh mothú agat aithne uirthi roimhe seo."

"Agus ansin chonaic mé an rud sin cosúil le aghaidh an Domhain forshuite ar aghaidh Brambles."

"An dóigh leat go bhféadfadh sí a bheith ina Domhan?"

"Níl a fhios agam. Ar tharla rud mar seo riamh duit?"

Chuir Críostóir a lámh go dtí a bhéal go hachomair, ag smaoineamh, "Ní hea, níl, ach tá sé seo an-difriúil! Tá rud éigin ar bun."

"Tugann sí cruinne iomlán léi. Cé a fhios cé chomh fada siar a théann sé?"

"Ní hé sin amháin é - tá nasc aisteach agus iontach ag an mbeirt agaibh. Tá rud sainiúil faoi Brambleberry."

Bhí an chuma air go raibh sé ag ríomh rud éigin tábhachtach: "D'fhéadfadh go raibh a fhios agat a chéile roimhe. B'fhéidir go raibh sí i do cat níos luaithe nó i saol níos luaithe? Is léir go bhfuil grá domhain ann."

"Bhuel, tá sé seo nua; Níor mhothaigh mé é seo roimhe seo - ní fhaca ná níor chuala mé faoi."

Níos déanaí, shíl mé: ***Go dáiríre, cé mhéad cait a fhaigheann fíonchaora glasa?***

Bhí an teaghlach Kitty is milse againn agus d'éirigh le gach duine comh maith. Bhí sé an oiread sin spraoi cúig kitties a bheith agat. De réir mar a bhíodas ag súil leis, ba é Navar Star an deartháir mór cosantach. Thaitin ár leanbh beag nua go mór leis. Ní bheadh sé ag imirt léi; mar a luaigh mé, níor imir sé. Níorbh é sin a stíl, ach d'amharc sé uirthi, agus nuair a chuaigh sí rófhada isteach inár gclós - ró-ghar don imeall - chuaigh sé i gciorcal timpeall uirthi agus chas sé timpeall uirthi. Bhí sé rud álainn chun féachaint. Mura mbeadh a fhios agat na cait a bhí i gceist, d'fhéadfá é a chailleann, ach uaireanta d'fheicfinn féin agus Críostóir í ag corraíl léi.

Bhíomar inár suí ar an bpóirse tráthnóna déanach amháin.

"Tá sé á dhéanamh arís." A dúirt Christopher.

Shiúil Hayleigh amach trasna ár gcabhsa isteach i bhforaois na gcrann móra darach agus féir arda níos faide amach. Ní raibh aon smaoineamh aici go bhfaca muid súile glasa amuigh ansin sular tháinig sí. Navar chineál glided timpeall barr an cabhsa in aice leis an geata leathan agus, gan aird a tharraingt ar cad a bhí ar siúl aige, fuair idir í agus an teorainn an chlóis. Bhí sé neamhghnách féachaint.

"An bhfuil a fhios aici go bhfuil sé sin á dhéanamh aige?"

"Ní dóigh liom go ndéanann sí. Sílim go bhfeiceann sí é agus casann sí timpeall. Tá a fhios aici nach mbeidh sé ag imirt léi."

Mar sin chuaigh sí ar ais síos an cabhsa áit a raibh sí sábháilte, agus rinne Navar cúrsáil suas go dtí an póirse tosaigh agus isteach sa seomra suí tríd an doras tosaigh oscailte.

Bhí Huckleberry díreach éasca, thaitin sé le gach duine, ***grá*** Navar, agus díreach cosúil go raibh sé ina bhuachaill an-sásta. Thug sé cuairt fós ar a chara Kitty, Anna. Níor tháinig sí anonn go dtí an teach s'againne, ach dúirt Deanna liom mar a bheadh Bugs díreach ag fánaíocht anonn agus go mbeadh an bheirt acu ag súgradh agus ag suí ar an bpóirse tosaigh le chéile.

Maidin ghrianmhar earraigh amháin agus mé ag obair i m'oifig, d'fhéach mé amach ar an bpáirc in aice le m'oifig agus chonaic mé b'fhéidir fiche iora ag tochailt sa chlúdach talún sliseanna adhmaid. Bhí sé i gceantar a mbíodh muid ag páirceáil carranna agus mar sin bhí sé mór agus ní raibh aon phlandáil ann. Go tobann thosaigh duine acu ag léim, agus ansin thosaigh duine eile ag léim agus thosaigh siad ag casadh sladmhargadh.

"Christopher, ní mór duit é seo a fheiceáil."

Shuigh muid agus chonaiceamar na hioraí ag tochailt agus ansin thosaíomar ag gníomhú mar a bhí siad hallucinating. Bhí an oiread sin spraoi acu ag rith ar a chéile, ag rith go han-ghasta suas na crainn darach agus ansin ag léim síos. Bhí muid ag breathnú ar an iora gach lá agus bhí sé seo rud éigin nua.

"An bhfuil a fhios agat cad atá ar siúl acu?"

"Is cosúil go bhfuil siad ag tochailt rud éigin, dearcáin is dócha . . . b'fhéidir go bhfuil fungas ann a fhasann orthu le linn shéasúr na báistí a chuireann scioból orthu. Is leanaí iad."

"Conas is féidir leat a insint? Breathnaíonn siad go léir mar an gcéanna domsa."

"Is lú na cinn amuigh ansin atá á dhéanamh."

Mhair an tsiamsaíocht seo ar feadh roinnt uaireanta agus bhí an chuma ar na hioraí babaí go breá leis.

Is dócha go dtógfadh sé séasúr eile iora ar a laghad sula bhféadfainn na hioraí babaí a aithint, ach is cinnte go raibh sé an-spraoi féachaint orthu ag rith agus ag léim agus ag casadh samhraí.

Uaireanta chasfadh Brambleberry Rose, Girl Grey agus Hayleigh a chéile tríd an teach. Raicéad lúcháireach ab ea fuaim a gcuid lapaí ag tumpáil ar na hurláir chrua-adhmaid. Uaireanta bheadh Brambleberry Rose agus Hayleigh ag rolladh agus ag troid ar an brat seomra suí.

Chuaigh Christopher agus mise chuig an siopa peataí is fearr linn agus fuair Hayleigh mála lán de bhréagáin nua; liathróidí clog, rudaí cewable, agus luchá bréige go bhféadfadh sí glaoch uirthi féin.

Bhreachaigh Hayleigh ar Grey ag seinm a cuid ceoil leis na boinn ildaite teidí agus, nuair a bhí Gray imithe, chuaigh sí anonn féachaint an raibh sé sin ina bhréagán ar theastaigh uaithi súgradh leis. Chuir sí a miotáin mhóra sa chiseán agus bhog sí na boinn béar timpeall – rinne siad a bhfuaim dhraíochtúil, beagnach ceoil, ach caithfidh gur chinn Hayleigh nár chuir sé suim inti. Rith sí amach chun a bréagáin nua a aimsiú.

Chodail sí agus d'imir sí sa tollán Kitty, dhreap sí an túr cat ar a bealach uathúil féin, shnámh sí na liathróidí cloigín luascadh ar an chrann-rud agus bhí gach rud síochánta. Bhí sí, lena leanbh Bobcat cuma, agus Brambles lena cosúlacht lynx, radharc go leor ag rith tríd an teach.

Bhí ceann de chosa Hayleigh leighis go hálainn ach d'fhan an ceann eile díreach.

"Níl sé ag lúbadh na glúine." Bhí an Dr. Thomas ag bogadh a cos go réidh féachaint an flexeodh sé. "Chuir mé biorán ann agus tá na cnámha tar éis leigheas timpeall air. Seans go bhfuil sé ag stopadh na glúine ó lúbadh,"

"Ar cheart dúinn rud éigin a dhéanamh?"

"D'fhéadfaimis an biorán a bhaint. Tá sí cobhsaí agus seans go n-oibreoidh sé. Seans nach bhfuil."

Chinn Christopher agus mé féin triail a bhaint as. Mar sin bhí obráid eile aici agus cé go raibh sí ag téarnamh fuairamar stroller di. Bhí sé cosúil leis an tollán Kitty, le líontán dorcha glas ar fud an, agus bhí sé chomh cabhrach mar go raibh mé in ann í a thabhairt amach sa chlós agus ní raibh sí aon meáchan a chur ar a cos fillte. Thug Críostóir Kitty RV uirthi. Bhí áit fholaithe bog clúdaithe aici le fuinneog chruinn sa chúl agus "póirse tosaigh" neamhchumhdaithe ina bhféadfadh sí suí agus féachaint ar na critters go léir inár gclós.

Nuair nach raibh sí amuigh ag breathnú ar na héin agus na hioraí, d'fhéadfainn an chuid stroller a bhaint de ó na rothaí agus é a chur suas ar ár leaba. I rith an lae nuair a bhí sé sa bhaile, tháinig Críostóir isteach inár seomra chun peata a chur uirthi agus chun í a thabhairt leis. Is minic a dhúisigh sé í agus lá tar éis dó a bheith ag súgradh léi, d'fhiafraigh sé, "Ar thug tú faoi deara go bhfuil sí ag fánaíocht an bealach ar fad go cúl a cluasa?"

Tar éis an t-am a thóg sé uirthi leigheas a fháil, scaoil an Dr. Thomas a cos, ach níor oibrigh an obráid. Ní raibh Hayleigh chun siúl nó léim cosúil leis na cait eile againn. Bhí a cos chun fanacht doghluaiste ar feadh a saoil bhig.

Bhí a bealach dreapadóireachta féin á forbairt aici — rinne sí é lena cosa tosaigh agus leo siúd miotóga móra di. Rith sí go han-tapa sa teach. Nuair a chruinnigh sí cúinne, chaith sí a cos díreach amach taobh thiar di agus rith sí ar a trí cosa lúbtha. Rinne sí fuaim ar leith ar na hurláir chrua-adhmaid.

"Caitheann sí an cos sin amach taobh thiar di mar rialóir. Úsáideann sí é chun í féin a stiúradh." Críostóir dúirt.

"Nuair a shleamhnaíonn sí naisc an Domhain sa deireadh go dtí an áit a bhfuil na réaltaí agus na cóiméid ina gcónaí, déanfaidh sí siúl go breá, an bealach a bhí i gceist aici."

"Tá sé sin fíor agus déanann sí anois," a dúirt Christopher. "Ina spiorad, ritheann sí agus léimeann sí agus imríonn sí cosúil leis na kittens go léir nár gortaíodh."

"Cad é do bharúil ar 'SkyWalker' a chur lena hainm?"

"Hayleigh SkyWalker?" Ag gáire, dúirt sé, "Tá sé foirfe. Oireann sé di."

Bhreathnaigh sí ar a deartháireacha agus a deirfiúracha ag dreapadh an chrainn lasmuigh dár gcistin agus ansin rinne sí an rud is mó gan choinne. D'fhoghlaim sí greim a fháil ar an choirt le cos tosaigh amháin agus ansin an ceann eile. Bhí sé iontach a ainliú a fheiceáil cosúil le dreapadóir sléibhe beag feline le crampons kitty. Agus ba é an cuma ar a aghaidh fócas iomlán le diongbháilteacht 100%. Sin é an chaoi a ndearna sí a bealach suas an crann, faoi bhun an tsíleáil, agus shuigh sí ar an tseilf iontach sin a bhféadfadh a deartháireacha agus a deirfiúracha agus ár gcairde iora go léir léim go galánta. Is é an rud beagnach do-chreidte faoi éacht dhomhantarraingt Hayleigh ná go raibh stoc an chrainn sin cuartha amach ón teach agus í ag dreapadh taobh istigh de chorrán - ní raibh a cosa cúl in ann teagmháil a dhéanamh leis an stoc fiú.

"Ní fhaca mé a leithéid riamh," a dúirt Christopher tráthnóna amháin agus é ag breathnú air ainliú uathúil lúthchleasaíochta. "Sílim go bhféadfadh sé seo a bheith ar cheann dá sárchumhachtaí Kitty."

Thugamar ár n-ioraí ar an tseilf adhmaid saincheaptha álainn sin a bhí déanta ag Christopher. Léim ár gcistíní eile go léir air ón darach maorga a shín amach níos faide uaidh. Mar bhealach le dul ar ais isteach inár dteach, sheas siad freisin ar ár mbord cistine ón tseilf sin. Nuair a bhí an fhuinneog ar oscailt, shiúlfaidís amach ar an tseilf sin agus léimfeadh siad go dtí craobhacha ísle an chrainn darach agus síos go talamh. Uaireanta, shuífeadh duine acu ar an tseilf agus féachaint ar na héin agus na hioraí ag eitilt go sona sásta agus ag rith agus ag léim inár gclós.

Timpeall an ama seo, thug mé faoi deara go raibh iompar Hayleigh SkyWalker i dtreo Brambles ag tosú ag athrú go mall. Thosaigh sí ag súi agus ag breathnú ar Brambles - ní raibh sé sin déanta aici roimhe seo - agus ansin le himeacht ama, bhí an chuma uirthi go raibh fearg uirthi. **An bhfuil sé sin indéanta fiú?**

Tráthnóna amháin, chuir mé ceist ar Christopher faoi, "An bhfeiceann tú na habairtí ar a héadan?"

"Is féidir liom a rá nuair a éiríonn sí feargach."

"Feiceann tú é sin?"

"Sea, téann a súile leathdhúnta agus téann a cluasa cineál cothrom agus casann sí ar ais iad. sí cuireann sé gliondar scanrúil amach."

Bhain mé an-taitneamh as an mbealach a d'inis Críostóir dár leanaí.

Ach ansin thosaigh sí ag swat ag Brambles. Ar dtús, dhealraigh sé níos mó i crá, ach é ardaithe. Go luath go leor nuair a bhuail sí amach ag Brambles bhí an chuma air go raibh sé i gceist aici í a ghortú.

Rinne Críostóir agus mise araon iarracht í a dhíspreagadh. "Hey, **tú**. Fear beag miscreant. Fág leat féin do dheirfiúr." Níorbh fhéidir le Christopher coinneáil ó bheith ag gáire ach bhí sé dáiríre.

"Hayleigh! Stop é sin, ANOIS. Hayleigh?" Bhí sé i gceist agam freisin agus cé chomh maith is a d'oibrigh sé sin, dar leat?

Ní.

Ag scrúdú iar-mháinliachta, chuir mé ceist ar an Dr Thomas faoi. "Is cosúil nach dtaitníonn Brambles léi. An bhfuil sé sin indéanta?"

"Sea, is féidir leis sin tarlú."

"An athróidh sé agus an rachaidh sé ar ais mar a bhí?"

Bhreathnaigh sé thar barr a spéaclaí orainn. "Bhuel, is féidir leis í féin a réiteach, ach tá spiorad beag láidir ag Hayleigh, agus is cailín í. Chomh luath agus a dhéanann cait chailíní a n-intinn, is annamh a athraíonn siad iad."

Christopher agus mé ag féachaint ar a chéile.

"Ó, ní hea," a dúirt mé os ard. "Cad a dhéanfaimid anois?"

"An féidir leat iad a choinneáil ar leithligh?" Thairg an Dr. Thomas, "más gá duit í a thabhairt suas, an tabharfaidh na daoine a tharrtháil ar ais í."

"Ceart go leor, go raibh maith agat, ach ba mhaith liom í a choinneáil. Ciallaíonn sé go mbeidh orainn Hayleigh a choinneáil amach ó Brambles . . coinnigh istigh í, nó rud éigin!"

Bhí díomá orm ach dóchasach go gcaillfeadh Hayleigh a saoirse agus go n-éireodh léi leis an gclár. Go tapa.

Ach d'éirigh sé níos measa agus bhí an chuma ar Hayleigh a bheith meáite. Go Brambles amháin. Bhí sí fós ag imirt le Huckleberry agus uaireanta le Girl Grey. Mar sin thosaigh mé á coinneáil sa teach agus lig mé do na páistí eile dul lasmuigh. Níorbh fhéidir liom an doras tosaigh a fhágáil ar oscailt ach an oiread, agus mar sin ní raibh na kitties in ann teacht agus imeacht mar a bhí siad sásta - mura raibh Hayleigh taobh thiar de dhoras dúnta amháin ar a laghad.

Ba léir go mb'fhéidir gurbh é an t-aon ghrianghraf amháin a bhí agam den bheirt bhabaí is óige a bhí ina gcodladh le chéile an t-aon ghrianghraf amháin a gheobhainn.

Mura ndúirt mé leat, a léitheoirí daor. Dhear Críostóir agus tógadh go h-álainn é, tithe saincheaptha agus d'oibrigh mé leis mar an dearthóir taobh istigh dár dtionscadail. Foilsíodh muid, bhuaigh muid duaiseanna, agus thógamar tionscadail shuntasacha, lena n-áirítear an skybox don fhoireann pro baseball ar an mbaile ar bhog muid uaidh. Bhí mé aitheanta go gairmiúil as rath mo suiteálacha soilsithe. Bhí a fhios agam conas réimsí a chruthú le haghaidh comhthimpeallach ardteicneolaíochta, agus réimsí eile le haghaidh soilsíú tasc, agus bhí cuma álainn agus gan stró orm.

Dearthóir genius a bhí i Christopher. Chonaic mé é ag déanamh rudaí le adhmaid, cruach, agus gloine nach bhféadfadh daoine eile. Níos mó ná uair amháin, sheas mé ar shuíomh fostaíochta agus chuala tógáilithe agus ailtirí eile ag fiafraí de: "Conas a rinne tú é sin?"

Bhuel, is é an chúis a luaigh mé seo ná toisc go bhfuair sé gloch agus go raibh ceann dá dtithe iontacha in aice lenár iarbhaile dúchais ainmnithe do Thithe na Bliana. D'éitil sé ar ais go dtí an chathair bheag chósta sin chun bualadh leis an gcoiste cinnteoireachta.

Le linn dó a bheith imithe stop ár gcomharsa, Stephen, ag. "Hey, cad atá ar bun le do dhubh cat?"

"Cén fáth?"

"Ní fhaca mé riamh é ina shuí ar do phóirse tosaigh; bhí sé ag stánadh ar an ngeata tosaigh. Bhreathnaigh sé orm agus mé ag siúl isteach. Tá sé rud beag imeaglach."

"Tá sé sin greannmhar. Níor thug mé faoi deara. Is dócha gurbh é an fáth go bhfuil Christopher imithe."

"Tá do chat níos cosúla le madra."

"Go raibh . . . Is dóigh liom. Chuala mé é sin roimhe seo - tá sé gleoite. Cuirfidh mé in iúl do Christopher go bhfuil sé maith agat. cat faire."

Inár gcomharsanacht sa Southland, d'óstáil ár gcomharsana trasna na sráide, David, síciatraí, agus a bhean chéile álainn, Carolina, cóisirí dinnéir thar a bheith iontach. De ghnáth chabhraigh mé léi socrú a dhéanamh dá n-aíonna agus, tar éis dinnéir, shuifeadh an chuid is mó againn amach ar a deic cúil. Bheimis ag baint suilt as an tráthnóna agus ag caint agus, amach as an dorchadas, chloisfimid fuaim cosúil le meow ach thosaigh sé le R. Cineál ar nós roar. Sórt mar seo: **Reoow!** Buille faoi thuairim cé hé sin? Lean ár gcat mór buachaill dubh sinn, dhreap sé ar a dhíon, agus bhí sé ag gabháil lenár n-aobhneas.

"Tá do chat níos cosúla le madra ná le cat," a dúirt David. Thabharfadh sé aird ar an gcat mór dubh ar a dhíon agus déarfadh sé le daoine eile sa chóisir, "sin é an cat acu."

Bhí sé sin siamsúil go leor dá n-aíonna. D'fhan Navar ansin, ag comhrá, go dtí gur shiúil muid ar ais trasna na sráide ag deireadh na hoíche. Lean sé sinn chomh tapaigh agus ní fhaca mé ariamh conas a d'éirigh sé síos ach rith sé inár ndiaidh. Ní raibh muid cinnte conas a d'éirigh sé suas ar an díon ach an oiread, ach ba rud é a bhí faoi chomaoin ag Christopher agus mé féin gach uair a rinne sé.

Nuair a d'fhill sé ón Southland, bhí Christopher an-sásta, agus chuaigh Navar Star ar ais go dtí a chuid faisnéise gnáth-bhailiú na kitties.

"Fuair muid é! Is Baile na Bliana muid! Comhionannas a bhí ann idir athchóiriú álainn agus sinne, agus mar sin tá siad á thabhairt don bheirt againn. Sin an chéad uair don iris."

"Ó, tá sé sin spreagúil. Agus an teach. . . tá sé go hiontach. Comhghairdeachas!"

"Foilseofar muid san iris dhá mhí as seo amach. Ar mhaith leat dul síos le haghaidh an searmanas bronnta?"

"Tá . . . Ó a dhuine, cé a thabharfaidh aire do na giolcacha beaga seo?" Chuir mé ceist ar.

"Duine an-cróga."

D'aontaigh cúntóir teicneolaíochta a chabhraigh le Hayleigh agus a raibh aithne aige ar ár gcriú féachaint orthu. Chuir sí gloach orainn dhá uair sa lá agus muid as baile. Chuaigh sé go deas réidh. Ní raibh sí ag iarraidh aon cheann acu a ligean amach, agus d'aontaigh mé, ach ní raibh na kitties sásta faoi sin. Réir dealraimh, thug siad di dearcadh. Bhí sí ag ár dteach nuair a d'fhill muid.

"Bíonn do chait chomh maith sin nuair a thugann tú chuig an oifig iad, ach is cosúil go bhfuil ar buile liom. Ní Huckleberry nó Girl Grey," a dúirt sí. "Bhí an chuma ar an scéal gur thaitin an ciúin leo. Ach na cinn eile, bhí siad gan staonadh."

"Conas a d'oibrigh sé Hayleigh agus Brambles a choinneáil ar leithligh?"

"Tá Hayleigh fíochmhar. Theastaigh uaithi dul go Brambles, agus bhí an chuma air go raibh fearg uirthi."

Ag croitheadh mo cheann d'fhiafraigh mé, "D'fhéadfá é sin a fheiceáil?"

"Bhuel, sea. a aghaidh."

"Sea, is í ár *Kitty of a Thousand Faces* í."

"B'fhéidir go bhfuil sí ar buile toisc nach bhfuil ainm sméara groovy uirthi."

Bhí Christopher díreach tar éis siúl ar ais isteach inár seomra suí. "Ha! Gróbha! Níor chuala an focal sin le tamall. Hayleigh bocht."

Nuair a foilsíodh an iris ag fógairt na mbuaiteoirí, scríobh duine dár ndlúthchairde, an tUrramach Rob, ar ár suíomh Gréasáin: ***Tá bronntanas ag Christopher maidir le dearadh atá ag teacht chun cinn go mall, ach beagnach síoraí. Tallann den sórt sin.***

D'aontaigh mé le Rob agus dúirt mé le Christopher thart ar an míleú uair: "Is genius thú."

Bhí a fhios agam gur chuala sé mé nuair a dúirt mé é sin. Sílim gur chreid sé mé.

D'éirigh muid níos fearr leis na cailíní is óige a choinneáil óna chéile agus d'oibrigh sé don chuid is mó. Bhí na doirse sin go léir inár dteach céad bliain d'aois a bhí mar chúlú leis an am atá caite inár gcúntóirí.

"Ba cheart dúinn smaoineamh air seo amhail is dá mba oibríocht lóistíochta ar fhomhuirí é," Christopher dúirt. "Caithfidh muid dhá dhoras a choinneáil dúnta eatarthu i gcónaí. Tá Hayleigh dáiríre faoi dhul go Brambles. Uaireanta suíonn sí díreach in aice leis an doras agus, nuair a osclaíonn sé, sular féidir liom teacht chuici, darts sí isteach.

"Ceart go leor, is plean maith é sin." Bhí an méid a dúirt sé greannmhar ach chuir sé as dom freisin mar Mhóthaigh mé nach raibh Brambles iomlán sábháilte ina ***teach*** !

D'oibrigh sé go maith dúinn "Operation Submarine" a fhostú. Bhí sé seo thart ar an am a fuair Hayleigh ainm eile ... Hayleigh Monster. Nuair a bhí sí sa teach bhí go leor bréagán aici di féin agus d'fhéadfadh sí codladh in aon cheann de na leapacha cait doiléir. Uaireanta shuífeadh sí i gceann de na fuinneoga agus d'fhéachfadh sí cad a bhí ag tarlú inár gclós. Dá bhfeicfeadh sí Brambles thitfeadh sí anuas ar a cosa tosaigh, tharraingeodh sí a cluasa ar ais, agus puff sí suas a heireaball, slapping in aghaidh na fuinneoige é. Bhí sé ag éirí soiléir nach raibh sí chun é seo a scaoileadh. Ach bhí Brambles sábháilte lasmuigh - agus nuair a theastaigh uaithi a bheith sa teach d'fhéadfainn Hayleigh a ligean amach. Ós rud é nach raibh sí ina droch-chití, fuair Brambles an chéad rogha i gcónaí maidir le bheith sa chlós.

Roinnt seachtainí ina dhiaidh sin, nuair a shíl mé go raibh Hayleigh urraithe, d'éirigh sí as a cuid den teach agus isteach inár gclós. Tharla go raibh brambles ag siúl tríd an bhféar arda agus chuaigh Hayleigh sa tóir uirthi tríd an mbearna sa gheata agus isteach sa tsráid. **Bhí sé scanrúil.** Faoi láthair chuaigh Brambleberry trasna ar leithead cúng asfalt nach raibh daonra de ghnáth, carr a scaoiltear amach. Ní raibh mórán carranna ar ár sráid, agus de ghnáth ní raibh siad ag taisteal chomh tapa sin. Shíl mé go raibh mo chat cailte agam. Mo chroí stop beagnach. Chuardaigh mé í ar thaobh an bhóthair. Tar éis dom a deirfiúr beag a thabhairt ar ais go luí taobh istigh dár dteach, taobh thiar de dhá dhoras, ghlaigh mé uirthi, ach ní raibh aon chomhartha de Brambleberry Rose fós.

Timpeall daichead nóiméad ina dhiaidh sin, d'fhill Brambleberry abhaile. Ar ndóigh, thug mé déileálann di, phóg mé í, agus rinne mé cinnte nach raibh sí gortaithe.

Ghabh mé buíochas freisin lena Kitty Guardian Angels as í a chosaint.

6. Agus Bhí Sí Fós Imithe

Ag deireadh an tsamhraidh, sular iompaigh sí dhá bhliain d'aois, thosaigh Brambleberry Rose ag fanacht amach níos déanaí arís. Rinne mé gach rud a d'fhéadfainn chun í a choinneáil istigh, ach a léitheoirí áille, b'fhéidir gur cuimhin libh na doirse sin go léir. Bhí sí ina ealaíontóir éalaithe agus d'fhéadfadh **Houdini** a bealach amach, agus thosaigh sí ag fanacht taobh amuigh níos déanaí agus níos déanaí.

Oíche amháin fós, te d'fhág sí, agus . . . bhuel, bhí mé amuigh **ar feadh na hoíche** ag gaoch uirthi. An chéad cheann eile maidin, nuair a bhain gathanna na gréine leis an spéir, bhí mé fós ag gaoch, agus bhí sí fós imithe.

Bhí m'airdeall méadaithe ag éirí éifeachtach le Hayleigh agus mar sin bhí a fhios agam go raibh sí istigh agus níorbh é sin ba chúis le trianacht Bramble.

Ghlaoigh mé agus ghlaoigh mé uirthi. Rattled mé a mála cóireála.

Bhí sé go moch ar maidin fós nuair a tháinig mé ar ais sa teach agus bhí mé trína chéile. "Críosdaí, tá faitíos orm."

"Glaoigh ar rialú ainmhithe ag na póilíní . . ."

Chuir mé gaoch ar ár bpóilíní áitiúla le fáil amach — **ó, yikes, ní raibh mé ag iarraidh an glao sin a dhéanamh** —

"Dia duit, an bhféadfainn labhairt lenár nOifigeach Rialaithe Ainmhithe?"

Bhí mé chomh trína chéile go raibh mé beagnach dearmad ar mo bhéasa. "Le do thoil?"

"Tá Christine anseo inniu. An féidir leat a shealbhú?"

Bhí mo bholg ag maistreadh agus mé ag fanacht léi teacht ar an líne.

"Haigh Christine, tá brón orm é seo a insint duit ach tá mo chat ar iarraidh. . . . Is deacair dom é seo a fhiafraí: an bhfuair tú aon chat gortaithe nó marbh i mo chomharsanacht? Táim thall ag Amharclann na Foraoise."

"Ní raibh, bhí mé díreach ann ar maidin."

Whoa, fuair mé mo anáil arís. "Ó, buíochas le Dia!"

"Cén cuma atá ar do chat? Cá fhad atá sí imithe? An bhfuil sí scoite?"

"Brambleberry Rose is ainm di; tá stríoca dorcha glasa agus spotaí óir uirthi. Tá sí imithe ar feadh na hoíche agus, sea, tá sí sceallta."

"Ar shiúil tú do mhaoin?"

"Sea, agus ní fhaca mé í. Tá mé ag gaoch uirthi ó d'imigh sí."

"An féidir leat pictiúr a thabhairt dom di? Cuardóidh mé í. Ainm gleoite dála an scéil."

Thug sin meangadh gáire dom. "Go raibh maith agat, go raibh maith agat. Tabharfaidh mé liom níos déanaí inniu é agus mura bhfuil tú ann Fágfaidh mé ag an deasc é."

Rinne mé fógráin lena pictiúr agus thug mé amach dár gcomharsana iad go léir agus scaoil mé ceann amháin do Christine. An tráthnóna sin ghlaigh mé arís uirthi. Shiúil Críostóir agus mise tríd ár gcomharsanacht ag lorg í agus ag fiafraí de dhaoine an bhfaca siad í.

Ní raibh aon rud ach ciúnas i mo domhan. Bhí mé caillte. Bhí a fhios agam go raibh sí amuigh ansin áit éigin. Bhí mé amuigh arís idir a dó agus a ceathair go moch ar maidin, ag siúl na sráideanna ciúine, dorcha, ag gaoch a hainm uirthi. D'éirigh chomh maith sin le fuaim mo ghutha sa dorchadas socracht go raibh mé cinnte go gcloisfeadh sí mé.

Chuir mé gaoch ar gach tréidliá sa bhaile, an Dr. Thomas san áireamh, chomh maith leis an SPCA. Ní raibh í ag éinne, chuir mé a hainm in iúl dóibh agus go raibh mé á lorg, go raibh sí sceallta, agus chun gaoch a chur orm láithreach le do thoil má thug duine éigin isteach í.

Bhí a fhios agam go raibh orm gaoch ar Stevie agus Bryant ach bhí faitíos orm an ceann sin. Ba ghaoch brónach é sin nuair a bhí mé dúirt Stevie, "Tá Brambles imithe. Tá brón orm, chaill mé an leanbh a d'ardaigh tú agus a raibh grá agat dó."

Tar éis dó dul i ngleic leis na sonraí, dúirt Stevie go muiníneach, "Inseoidh mé do mo ghrúpa tarrthála agus déarfaimid paidreacha buíochais as filleadh slán Brambleberry."

Bhí dhá lá imithe thart agus ní raibh cogar di in aon áit. Bhí mé ag gabháil buíochais le Dia go raibh mé kitties eile chun aire a thabhairt agus grá. Níor tháinig aon athrú ar a n-iompraíocht ach b'fhéidir go raibh Hayleigh níos sona. Choinnigh muid istigh í an t-am ar fad. Dá ligfinn amach í, fiú ar feadh nóiméid, agus gur tháinig Brambles abhaile, b'fhéidir go gcasfadh sí a deirfiúr truacánta amach. Bhí an smaoineamh sin uafásach agus do-ghlactha.

Bhí mé i mo sheasamh ar ár gcéimeanna póirse tosaigh ag gaoch ar Brambles agus muid trasna na sráide tháinig comharsa, Stiofán, taobh amuigh dá theach.

"Hey, an bhfuil tú ceart go leor?"

"Stephen, chaill mé mo phitín."

"Cé acu?"

"Dris, an ceann tortie."

Dúirt mé leis an méid a bhí ar eolas againn agus bhí sé chomh buartha céanna. "Tá brón orm agus, beidh mé ag faire amach ar a son."

"Go raibh maith agat."

"Tá mo chlós fálaíthe go hiomlán mar sin má thagann sí isteach ann ar a laghad beidh sí sábháilte."

"Is solás é sin, go raibh maith agat."

"Má bhíonn cuideachta éigin uait riamh siúilfidh mé leat go luath ar maidin. Cuir in iúl dom."

"Beidh mé, go raibh maith agat, Stephen."

Fuair Críostóir abhaile go déanach tráthnóna.

"Rud ar bith?" d'fhiafraigh sé. "Tá a fhios agam gur mise do chéad ghlaoch . . . ach ag smaoineamh."

"Christopher, tá mé chomh brónach. **Caithfidh** sí teacht ar ais abhaile."

"Stop mé ag an séipéal beag ag an Mission agus dúirt paidir ar mo bhealach abhaile. Ar mhaith leat dul síos ann?"

"Smaoinigh go bhfaighidh muid ann í?" Ní raibh mé a bheith sassy.

"Tá jab iontach á dhéanamh agat, Amber. Caithfidh muid a bheith againn. Thug an Cruthaitheoir duit uair amháin í agus ní earráid a bhí ann." Sheas sé níos gaire agus chuir sé a chuid arm timpeall orm. "Ní mór dúinn muid a bheith againn i ngrá an Chruthaitheora chun í a thabhairt ar ais abhaile agus í a thabhairt duit don dara huair."

"Go raibh maith agat. Is fada liom uaim í. Sea, rachaimid chuig an Misean ar feadh cúpla nóiméad." Mhottaigh mé go gcaithfinn a bheith thart gach nóiméad ar eagla go bhfillfeadh sí, ach d'fhéadfainn tamall gairid a láimhseáil chun paidir a rá.

Rug mé dhá bhabhla Kitty agus d'fhág mé ar an bpóirse iad, ceann le roinnt kitty kibbs agus an eile le huisce. "Fágfaidh mé iad seo **ar eagla go** dtiocfaidh sí ar ais. Go raibh maith agat, Christopher. "...

Na laethanta ticed ag gan aon radharc. Bhí mé dírithe go hiomlán ar í a fháil ar ais. Bhí a fhios agam nach raibh sí imithe. Rinne sé mothú níos fearr dom a fhios agam go raibh Christine á lorg

ar a son gach lá agus níor chuir sé glooch orm. Ós rud é nach bhfuarthas marbh áit éigin í, thosaigh mé ag mothú go raibh sí fós beo.

I ndáiríre, bhí a fhios agam go raibh sí beo. Thiocfadh liom í a mhothú i mo chroí ar an mbealach céanna a bhraith mé nuair a bhí sí liom. Sin é nuair a d'fhoghlaim mé go raibh a fhios agam an dífríocht idir mo chat a bheith beo agus a bheith marbh. Bhí Brambleberry Rose beo. B'fhéidir go raibh sí díreach tar éis dul amú ar bhealach éigin nó gur choinnigh duine éigin í ina teach nó ina gharáiste trí thimpiste. Mar gheall ar an micrishlis a cuireadh faoina craiceann, bhí a fhios agam dá bhfaigheadh duine í agus go dtógfadh sé í chuig na póilíní nó chuig tréidlia, go dtabharfaí ar ais chugainn í. Bhí mé chomh buíoch as an tsliis ríomhairithe sin a shainaithe agus ba mhian liom go mór gurbh fheiste rianaithe é.

Mo chroí pian ar a son; bhain gach rud i mo shaol le teacht uirthi. Ní raibh mé in ann codladh ar feadh na hoíche mar ní raibh sí ann. Cé go raibh Brambleberry beagnach lánfhásta faoi láthair, chodail sí in aice liom gach oíche go fóill - díreach mar a bhí nuair a bhí sí óg, cuachta suas lena aghaidh in aice liom. B'fhéidir go bhfuil a fhios agat conas atá sé nuair a bhíonn siad imithe: is fada uainn **gach rud** mar gheall orthu. Chaill mé fiú a guairí ag tic i mo shrón agus ag dúiseacht orm.

Thug Críostóir cáca seaclaíde abhaile. "Shíl mé go bhféadfadh sé seo cabhrú leat mothú níos fearr."

"Bhuel, **beidh**, go raibh maith agat. Go raibh maith agat as a bheith i mo charraig. · · go raibh maith agat as grá a thabhairt di."

Chaill mé a fionnadh bog agus áilleacht a súl órga-uaine. Bhí gach uair an chloig mall chéasadh.

Bhí a fhios ag Christopher agus mé féin faoi chumarsáidí ainmhithe a d'oibrigh in aice lenár mbaile beag sa Southland. Bhíomar ag caint léi faoi chait eile na blianta roimhe sin.

"Déanaimis coinne a fháil le Susan," a mhol Christopher.

D'fhoghlaimíomar fúithi nuair a chabhraigh sí le fáil amach cén fáth a raibh na heilifintí ag zú na cathrach ag gníomhú go ionsaitheach i dtreo a gcoimeádaithe gan aon chúis shoiléir. D'fhiafraigh Susan de na heilifintí cén fáth nár thaitin lena gcoimeádaithe leo. Tharla sé, nuair nach raibh aon duine eile thart, go raibh duine de na daoine a raibh sé de chúram orthu aire a thabhairt dóibh ag dul amú d'aon ghnó. Suiteáladh camán eilifint, rinneadh scannánú ar an té a rinne an cion agus rinneadh é a loscadh; fadhb a réiteach, agus foilsíodh an scéal inár bpáipéar áitiúil.

Bhí oscailt ag Susan cúpla lá ina dhiaidh sin. Bhí mé fós amuigh ag siúl go luath gach lá agus póstaer theastaigh Brambles á scaipeadh gach lá.

"Cá fhad atá sí imithe?"

"Tuairim is seachtain."

"Nach bhfuil sé seo déanta aici cheana?"

"Ní hea."

"Agus nach bhfaca éinne faic?"

"Ní hea, agus ní cosúil go bhfuil mo kitties eile trína chéile."

D'éirigh Susan tostach agus mise agus Críostóir ag fanacht. cúpla . . . Bhí orm cuimhneamh ar anáilú gach nóiméad.

"Tá Brambles ag cur bac orm. Ní féidir liom teacht uirthi. Níl sí **ag iarraidh** cumarsáid a dhéanamh."

"Cad? An bhfuil sé sin coitianta?"

"Ní hea, tá sé neamhghnách, ach is féidir leo é sin a dhéanamh. An bhfuil cónaí ort i gceantar atá cosúil le foraois?"

"Sea, a lán crann."

"Ceart go leor, is é an pictiúr atá á fháil agam ná crainn arda, cineálacha éagsúla, agus féar, cuid acu ard. An é seo an chuma atá ar do chlós?"

"Tá."

"Ceart go leor, feicim í ag siúl idir na crainn, ag féachaint i dtreo an fheír ard, agus ansin tá splanc an tsolais bháin! Agus tá sí imithe."

"Cad is brí le sin?" Bhí mé ag smaoineamh ar an méid a dúirt Susan ar dtús faoi bhlocáil Brambles aici.

"Is fuath liom é seo a insint duit. . . ach b'fhéidir go bhfuair sí bás."

"Ní hea!"

Dúirt mé go tapa é agus amhail is dá bhféadfainn aon rud a athrú. Rug Críostóir greim ar mo lámh agus cuma imníoch ar a aghaidh.

"Ní hea," arís agus arís eile mé. " Níl sí marbh! Is féidir liom a bhraitheann i mo chroí; tá sí beo."

"Ceart go leor, ós rud é go bhfuil a fhios agat cad a mhothaíonn sé sin, fan leis sin. Is é an rud is féidir liom a rá leat chonaic. Má tá sí beo, is créatúr an-chumhachtach í. Tá sí ag iarraidh seo. Tá sé tábhachtach di."

"Agus níl aon bhealach a fhios an bhfuil sí ag teacht ar ais?"

"Ní hea. Tá brón orm!"

Shuigh Christopher agus mé féin ar feadh cúpla nóiméad díreach ag ionsú an méid a bhí cloiste againn. Chas mé chun breathnú air.

"Cé hé Brambles mar sin?"

Bhí an bheirt againn aitheanta roimhe seo go raibh sárchumhachtaí meon-rialaithe ag Navar, go raibh a cumas dreapadóireachta dhá chos féin ag Hayleigh, a raibh an domhantarraingt ag dul in olcas di, agus anois bhí ceann beag eile againn a raibh an chuma air nach raibh ann *ach cat*.

"Tá mé ag dul amach agus gaoch uirthi. Féachaimis an féidir liom í a fháil ar ais."

Chinn mé gaoch ar ár gcara, William, a bhí ina mhúinteoir coincheapa spioradálta agus an iomasach. Bhí an cumas aige rudaí a fheiceáil agus a chloisteáil nach raibh daoine eile - mise san áireamh, agus Críostóir fiú - in ann. Níor iarr mé a chomhairle roimhe seo ach shíl mé go bhféadfadh sé cabhrú linn.

Bhí a fhios aige faoinár dteaghlach feline agus an grá a bhí agam do Brambles, agus d'éist sé leis Insíonn Críostóir agus mise an scéal iomlán dó.

"Tá sí ag teacht ar ais," ar seisean.

"Wó." Christopher agus mé ag féachaint ar a chéile. "An bhfuil sí gortaithe?"

"Ní hea."

"An bhfuil sí á coinneáil i gcoinne a toil?"

"Ní hea." Bhí sé ina thost ar feadh cúpla nóiméad. · · "Ní dóigh liom go dtarlóidh sé amárach."

"Aon rud is féidir linn a dhéanamh?"

"Chun í a thabhairt abhaile? Sea, is féidir leat guí. Coinneoidh sé sin slán í." Dúirt sé le dearbhú den sórt sin agus bhí cineál ionadh orm. Ní raibh a fhios agam a chreideamh ar chumhacht Cruithitheoir na Cruinne, ach ghlac mé a fhocal ar a shon agus thosaigh mé ag guí arís agus arís eile gach lá ar a sábháilteacht agus ar ais go tapa.

Cúpla lá ina dhiaidh sin, agus mé ag siúl lár an bhaile go dtí oifig an phoist, chonaic mé Christine ag tiomáint a feithicil beag gleoite de chuid na roinne póilíneachta leictirigh. Stop sí nuair a chonaic sí mé agus tharraing anonn in aice leis an sidewalk. "Ar chuala tú aon rud?"

"Níl, an bhfuil?" Agus is ansin a thug mé faoi deara go raibh mo phóstaer Brambles ag iarraidh téipeáilte air Fleasc a feithicle. "*Ó, mo dhia*, tá sí leat."

"Gach lá. Agus táim ar a son."

"Go raibh maith agat."

Cúpla lá ina dhiaidh sin, nuair a thaispeáin mé an bileog di ag ár n-oifig phoist áitiúil, dúirt bean an-deas, "Ó, tá sí ag teacht ar ais." Ba bhreá liom an bord pobail ag oifig an phoist agus bhí mo phóstaer Brambles ag iarraidh go raibh cuma an-gleoite ar an mballa. Rinne tú buille faoi thuairim é: bhí sé seo blianta sular thosaigh gach duine ag postáil ar na meáin shóisialta.

Agus mé ag fánaíocht ar ár gcomharsanacht agus ag caint le daoine, ag tabhairt amach a pictiúr iontach, chuala mé an oiread sin scéalta faoi dhaoine a raibh a n-ainmhithe tagtha ar ais abhaile. Ní raibh aon smaoinemh agam go ndeachaigh go leor critters ar eachtraí siúil.

D'inis conraitheoir a bhí ag obair ag teach ár gcomharsan, Deanna's, béal dorais dom faoina mhadra, Jethro, saotharlann dubh lanky, a bhí in éineacht leis ar phost i mbaile beag lastuaidh dár gcuid. Lá amháin ag an lón shiúil Jethro díreach amach.

"Ar ndóigh, shíl mé go raibh sé chun teacht ar ais. Ach ní dhearna sé agus bhí orm dul abhaile. Chuir mé glaoch air agus d'fhéach mé air ar feadh roinnt bloic agus an bealach ar fad abhaile. Bhí mé chomh trína chéile. Nuair a tháinig mé ar ais an lá arna mhárach bhí súil agam go mbeadh sé ann ach ní raibh sé. Lean sé sin ar feadh *trí* lá. An lá dár gcionn léirigh sé suas sa bhaile. **Amach sa ghleann!**"

"An raibh sé ceart go leor?"

"Bhí sé go breá, sláintiúil. Ní raibh sé gortaithe."

"An bhfuil aon tuairim agat cá ndeachaigh sé nó cad a rinne sé?"

"Ní hea, níl leid ar bith, is rúndiamhair é. Ach fanann sé abhaile níos mó anois, ní thagann sé ar mo chuid post liom."

"An miste leis?"

"Is cuma, ní ligfidh mo bhean chéile é!"

Ní raibh mé in ann cabhrú ach gáire. Fuair mé é.

D'inis ár gcara Samantha scéal dom faoi Milton, a coinín dubh. "Bhí teach coinín iontach deas agam dó sa chlós cúil agus lá amháin d'éalaigh sé. Bhí sé imithe! Shíl mé gur chaill mé é. Ansin lá amháin cúpla seachtain ina dhiaidh sin d'imigh ár gcat, Gasóg, a bhí mar chara le Milton. Bhuel, shíl mé go raibh duine éigin ag fuadach mo pheataí." Chuckled sí ach chiallaigh sí é.

"Ach tháinig Gasóga ar ais an oíche sin. Ansin, thosaigh sé ag fágáil gach lá go déanach tráthnóna. Mar sin, lá amháin lean mé é, agus buille faoi thuairim cad é? Thug sé go Baile an Mhuilinn mé."

"Cad? Cá?"

"Bhí teach nua tógtha ag duine dár gcomharsana ar an taobh céanna den tsráid do Bhaile Mhuilinn agus bhí sé ann, agus bhí sé sásta."

"Lig mé do Milton fanacht ina theach nua mar thaitin sé ann agus bhí sé sábháilte; agus sa solas díreach-roimh tráthnóna ar an chuid is mó laethanta, d'fhágfadh Gasóga. Shiúil sé síos an tsráid le haghaidh cuairte agus shuigh sé ar an gcláir in aice le teach bunny nua Milton. D'fhan sé ansin go dtáinig an ghrian síos agus ansin tháinig sé abhaile arís."

Ba chuma liom gur scéal míorúilteach é sin. figured mé an bhféadfadh sí teacht ar a Bunny raibh mé in ann aimsigh mo chat go **cinnte**.

Chuala mé roinnt scéalta faoi cait a bhí imithe ar feadh laethanta; bhí ceann amháin imithe ar feadh míonna sular fhill sí.

D'inis comharsa báúil amháin scéal dom faoina héan, cockatiel órga. "Bhí Ruffles teach éan mór taobh istigh, ach uaireanta d'fhág muid a doras ar oscailt agus lig di eitil sa teach. Lá amháin d'eitil sí amach ár ndoras tosaigh. Rith mé tar éis di. Bhí mé in ann í a fheiceáil sa chrann ach **ní** raibh sí ag iarraidh teacht ar ais!"

Bhí mé i mo thost, ag súil go mbeadh deireadh maith leis an scéal seo.

"Tar éis roinnt laethanta, thaispeáin Ruffles suas ar an bpóirse agus d'eitil sé ar ais isteach sa teach!"

"An raibh sí ceart go leor?"

"Tá. Agus bhí an chuma sásta a bheith sa bhaile arís."

Conas nach bhféadfainn gáire a dhéanamh? "Anois **sin** scéal!"

Ghlac mé na scéalta seo mar theachtaireachtaí ón gCruinne grámhar go bhfaighidh Brambleberry a bealach ar ais chugainn. Bhí eagla orm fós ach bhí dáileog sláintiúil muiníne agam freisin. Shíl mé go raibh cónaí orainn i gceantar suimiúil ina bhféadfadh cairde ainmhithe saoire critter a ghlacadh agus a bheith sábháilte.

Mhóthaigh mé fós i mo chroí í agus chreid mé go raibh sí beo nuair a chuaigh muid i dteagmháil le cumarsáidí ainmhithe áitiúil.

"Creidim go bhfuil sí beo," a dúirt Amanda.

"An bhfuil aon tuairim agat cá bhfuil sí?"

Is breá liom an bealach a éiríonn léitheoirí ina dtost chun éisteacht.

"Tá sí in aice. Is dóigh liom go bhfuil sí faoi theach, b'fhéidir bloc a dó ón áit a bhfuil tú i do chónaí. é cosúil le teach a bhfuil póirse tosaigh le céimeanna. Tá an póirse níos airde ná an clós — tá sí thíos ansin."

"An bhfeiceann tú dathanna ar bith ar an teach?"

"Feicim cineál éadrom farraige-gorm ach ní féidir liom a bheith cinnte faoi sin. Creidim go bhfuil sí beo."

Bhí mé ag iarraidh fanacht sna chuimhneacháin sábhálte sin leis an léitheoir. Ní raibh mé ag iarraidh go dtiocfadh deireadh leis an léamh.

"An dóigh leat go bhfuil sí ag teacht níos gaire?" D'iarr mé Christopher, amhail is dá mbeadh a fhios aige.

"Rachaimid ag siúl." Bhí sé réidh chun í a thabhairt abhaile.

Bhí teach amháin ar an tsráid taobh thiar dár gceann, bloc ar shiúl agus níos gaire don bhaile, a d'oirfeadh an tuairisc. Nuair a shroicheamar an áit sin, chuir mé ainm uirthi. Fuair mé a cuid déileálann linn agus chrom mé ar na málaí, ach gan freagra.

D'fhill muid níos déanaí an oíche sin agus ghlaigh arís. Ach bhí gach fós ciúin.

D'iompaigh na laethanta agus na hoícheanta ina seachtainí, agus níorbh fhada go raibh mí iomlán imithe gan í. Thug mé amach bileoga fós ag oifig an phoist agus thug mé suas chun dáta a pictiúr ar an gclár pobail agus in oifigí na dtréidlianna. Shiúil mé na sráideanna fós beagnach gach maidin. Chaill mé Brambleberry Rose gach nóiméad, agus theastaigh uaim í ar ais. Labhair mé le gach duine faoina. Le linn na gcuardach luath sin ar maidin, chuir mé gloch uirthi fós agus ghuigh mé ar a sábháilteacht.

Chreid mé fós go raibh sí beo. Agus toisc gur chreid mé é sin, chreid mé freisin go bhféadfainn í a aimsiú.

Bhí muid ag tríocha haon lá uaigneach agus oíche suaimhnis nuair a bhí mé aisling. Is annamh a chuimhnigh mé ar mo bhrionglóidí, agus mar sin bhraith mé go raibh sé seo suntasach. Sa bhrionglóid, chonaic mé Brambleberry Rose - bhí sí sa bhaile arís! Bhí sí cuachta suas codlata, ach bhí sí níos lú.

Beagnach gach maidin dár saol le chéile, dúirt Christopher, "Bhí aisling agam aréir," agus mar sin nuair a dúirt mé leis go raibh brionglóid agam, bhí a fhios aige go raibh rud éigin difriúil ag tarlú. Chuir sé muinín ina bhrionglóidí agus d'úsáid sé iad ina chuid oibre.

Laistigh de chúpla uair an chloig ina dhiaidh sin, fuair mé glao gutháin ó Christine: "Sílím go bhfuair mé Brambleberry. An bhfuil tú in ann bualadh liom ag 7 agus Naomh Junipero?" Bhí mé ar mo bhealach sular leag mé an fón síos. Cé nach raibh sé ach dhá bhloc ón áit a raibh cónaí orainn, thiomáin mé mo charr.

"Chuala an comharsa béal dorais í ag caoineadh agus chuir sí gloch orainn."

Toisc go raibh sí mar chuid de roinn na bpóilíní, dúirt Christine liom go bhféadfadh sí uimhir theileafóin an úinéara a fháil. Ní raibh siad sa bhaile ach, tar éis di labhairt leo ar feadh cúpla nóiméad, bhí a fhios aici conas dul isteach sa limistéar dúnta faoin deic.

Agus **bhí** sé Brambleberry Rose!

De réir dealraimh ba é seo an dara huair ina saol a chuala duine eile í ag caint níos mó ná mar a bhí agam. Raibh mé in ann a fheiceáil achar gearr faoin teach. Toisc go raibh sí gafa ansin ar feadh cúpla lá, bhí sé dorcha, agus bhí sí níos lú, níor aithin mé í ar dtús.

"Dris . . ." Dúirt mé go bog é, ghlac mé anáil dhomhain, agus choinnigh mé teagmháil súl le mo chaitín.

Tháinig sí chugam agus lig dom í a phiocadh suas. Bhí sí **i bhfad** níos lú!

"Go raibh maith agat, go raibh míle maith agat, a Christine! Níl focail agam fiú."

"Go raibh maith **agat**. Níor ghéill tú riamh!" Bhí Christine beagnach chomh sásta liomsa. "Is taithí ar leith dom é do scéal le Brambleberry Rose – ceann de mo dhícheall mar Oifigeach Rialaithe Ainmhithe áitiúil. Is lá iontach é seo domsa. Agus tú féin . . . agus í!" Aoibh sí agus a súile sparkled.

Nuair a fuair mé abhaile í, chuir mé gloach ar Christopher. "Tá í agam! An féidir leat é seo a chreidiúint?"

"Tá mé ar mo bhealach, tabhair cúpla nóiméad dom. An bhfuil tú sa bhaile?"

"Cuirfidh mé gloach ar an Dr. Thomas agus fanfaidh mé anseo go dtiocfaidh tú anseo. Tiomáint sábháilte. Is breá liom tú!"

Díreach - tar éis dom í a phóg, arís - chuir mé gloach ar ár tréidlia leis an nuacht iontach. Tháinig Críostóir i nóiméid.

A luaithe a rinne an Dr. Thomas scrúdú agus athhiodráitiú Brambles, a dúirt sé, le gáire ollmhór in ionad imní, "Tá sí ag dul a bheith ceart go leor."

Thiocfadh liom anáil arís agus rinne mé comhartha na croise. Christopher fillte mé suas ina chuid airm agus phóg mé. "Go raibh maith agat as a chreidiúint inti."

Bhí meangadh cineálta ar an Dr. Thomas agus lasadh a shúile suas. "Is féidir leat í a thabhairt abhaile. Coinnigh istigh í an t-am ar fad, de ló is d'oíche, tabhair béilí beaga rialta di, agus coinnigh uisce ar fáil di i gcónaí."

"Ó, a Thiarna, go raibh maith agat. Beidh sí sábháilte agus beidh mé léi gach lá. Go raibh maith agat!"

Chomh luath agus a tháinig muid ar ais abhaile chuir mé gloach ar Stevie. Bhí sí chomh sásta a chloisteáil go raibh Brambles abhaile arís agus ceart go leor.

Bhí Brambleberry Rose chomh traochta sin nach bhféadfadh sí léim ón urlár suas go dtí suíochán a cathaoir. Bhí sí ár n-ard flyer ach anois bhí sí talamh. Bhí sí pianmhar tanaí - chuala mé é sin ráite cheana. Anois mhothaigh mé é. Shuigh sí ar feadh uaireanta in aice lena mias uisce. Rinne sí é sin ar feadh laethanta. Uaireanta shuigh sí díreach agus Stán ar a uisce.

Bhí mé chomh sásta agus bhí mé in ann mo scíth a ligean arís mar go raibh sí ar ais sa bhaile. Bhí an Dr dúirt go bhféadfadh sé cúpla mí a thógáil di a bheith 100% arís. Tar éis níos mó ná mí de chúram comhsheasmhach, d'fhéach sí níos fearr agus bhí sí in ann siúl timpeall ár dteach go héasca, ach bhí bealaí againn fós le dul. Ní raibh sí láidir mar a bhí sí.

Tráthnóna amháin bhí Críostóir agus mise ina suí inár gcistin agus phioc mé suas í agus chuir mé ar an mbord í. Bhí sí in ann a fheiceáil amach inár gclós cúil agus an leac adhmaid uathúil a rinne Christopher. Shuigh sí síos in aice leis an bhfuinneog agus ansin chuir sí a lapa suas amhail is dá mba le fiafraí de an bhféadfaimis é a oscailt di.

"Níl aon leanbh, tá brón orm. Beidh tú amuigh arís, geallaim!" Chlaon mé anonn agus phóg í.

"Ar mhaith leat an fhuinneog a oscailt ionas go mbeidh boladh an taobh amuigh aici?"

D'oscail mé timpeall orlach é agus chuir sí a srón go dtí an áit a raibh an ghaoth ag sileadh tríd. Theastaigh uaithi a breathe an cumhráin titim go luath. Shuigh sí ansin ar feadh roinnt nóiméad. Chonaic mé eagna ciúin ina charachtar. Fuair mé an mothú gur ghlac sí leis na teorainneacha. Bhí Críostóir ag breathnú uirthi freisin.

"Wow, tá sí go hálainn. Tá sí níos cumhachtaí anois . . . cineál cosúil le Navar. Tá sé seo go hiontach!"

An oíche sin rith sí síos an halla agus léim suas go dtí cathaoir agus ansin ar ár leaba. Ó tháinig sí abhaile, bhí mé ag piocadh suas í agus á cur ar an leaba. Nuair a rinne sí é sin d'fhéach mé ar Christopher; bhíomar beirt ag miongháire.

"Táimid ar ár mbealach ar ais go dtí an gnáth."

"Dea-jab, tú. Thóg sin fortitude intestinal. Obair mhaith!"

Le linn na chéad laethanta sin, agus í fós chomh lag, thug ár cait eile spás di, ach de réir mar a d'fhás sí níos láidre bhí siad gar arís. Cailín Gray fhan in aice léi níos mó ná mar a bhí sí roimh, agus bhí Huckleberry a chuid féin milis, uaireanta napping léi san iarnóin.

Agus mé ag cuidiú léi teacht chuici féin óna turas, d'fhorbair mé meas as cuimse ar mo Brambleberry Rose. Ba mhinic a smaoinigh mé ar cá raibh sí agus cé a thug beatha di ar an mbealach. B'fhéidir gur rug sí lúcha?

"An dóigh leat b'fhéidir gur tháinig Brambleberry Rose isteach sa saol seo go páirteach chun é seo a dhéanamh turas?" D'iarr Críostóir tráthnóna amháin. "Ar nós na Meiriceánaigh Dúchais, b'fhéidir gur rompu spioradálta a bhí ann di — agus sin an fáth ar tháinig sí chun cónaí linn **anseo.**"

"Níor smaoinigh mé air sin . . . b'fhéidir."

"B'fhéidir go raibh a fhios aici go mbeadh sí níos sábháilte anseo ná mar atá sa bhaile againn sa Southland. Tá sé níos ciúine anseo, níl aon áit in aice chomh gnóthach."

"Tá an ceart agat. Chaillfinn síos í ansin!"

Bhí mé fiosrach mar sin d'fhéach mé suas fíis spioradálta rompu: eispéireas **osnádúrtha ina Féachann an duine aonair le hidirghníomhú le spiorad caomhnóra, ainmhí antrapamorphized de ghnáth, chun comhairle nó cosaint a fháil**. Thuig mé, in éineacht lena háilleacht, an lúcháir a thug sí orm, agus an grá domhain idir Brambleberry agus mé féin, go raibh doimhneacht di níos faide ná mar a bhí a fhios agam nó a d'fhéadfadh a thuiscint go hiomlán fiú.

D'fhéadfadh go bhfuair sí bás nuair a chuaigh sí i bhfostú i gcordaí scáthanna na fuinneoige. D'fhéadfadh sí bás a fháil le linn a rompu biotáille, ach ní raibh . . . arís. Bhí an chuma air gur snáithe ina saol é seo, agus n'fheadar an raibh ceangal idir í a bhreith agus a bheith fágtha sa mhála plaisteach sin sa bhruscar agus mise ag déanamh na nglaoanna gutháin ar fad chun í a aimsiú.

"D'fhéadfadh sé seo a bheith soiléir . . ."

Bhí mé ag smaoineamh amach os ard agus Christopher a bheith foighneach.

" . . . ach ní raibh mé curtha le chéile go dtí díreach anois. Cuimhnigh an chéad gheimhreadh a bhí againn anseo nuair a bhí mé ag glaoch ar gach duine sa bhaile ag iarraidh í a aimsiú?"

"Sea, níor ghéill tú ansin ach an oiread."

"Sin é an t-am céanna a bhí Stevie ag tógáil clainne léi. An gceapann tú go raibh sí ag cumarsáid liom? Mura mbeinn réidh di nó mura mbeinn in ann í a aimsiú, an raibh an dumpster sin ina straitéis scoir aici?"

D'ardaigh Críostóir a shúile agus d'fhéach sé isteach i gcéin, amhail is dá mba ag cuardach freagraí.

"Cé hé an cat seo?"

Theastaigh uaim go mbeadh Brambleberry liom. Ní raibh uaim ach í in aice liom. Lean sí uirthi ag fáil níos fearr agus lig an Dr. Thomas í le haghaidh gníomhaíochtaí amuigh faoin aer. D'fhill chuimhneacháin ár saoil ar ais i bpatrún inaitheanta.

Bhí sé cúpla seachtain sular lig mé amach í ach, nuair a rinne mé, lig mé di a bheith beagán ocras. Nuair a ghlaigh mé orthu, rith sí ar ais taobh istigh leis an gcuid eile de na cait, agus d'fhan sí níos gaire dom an chuid is mó den am i rith an lae.

Fuair sí an meáchan a chaill sí arís agus ansin beagán eile, rud a bhí suimiúil mar bhí sí chomh lúthchleasach agus chomh caol sin roimh a siúlóid.

Tráthnóna amháin chuir mé iontas uirthi agus í ina luí sa ghrian ar ár gcosán cloiche. Chas sí a aghaidh chugam, ag taispeáint taobh fiáin nach raibh feicthe agam roimhe seo. Bhí sé fíor-iontach. Stán sí orm agus í ag caoineadh go bog, agus í ag tarraingt siar a liopaí chun a fiacla canine a thaispeáint.

Mhóthaigh mé go raibh sí ag tabhairt rabhadh dom.

Dhealraigh sé go raibh mo cat baile milis a bheith ina dhuine cumhachtach.

Thuig mé freisin go **raibh** cuma uirthi mar leanbh lynx. Bhí sé fíor-iontach.

Bhí iompar Hayleigh Skywalker i dtreo Brambleberry Rose fós ina cheist, agus bhí orm coinnigh Brambles go sábháilte óna deirfiúr beag. Dhealraigh sé go raibh Hayleigh fós ag iarraidh í a bhaint den phláinéid! Ní raibh mé cinnte an raibh eagla uirthi roimh Brambleberry nó an raibh sí ag iarraidh go mbeadh sí ar ais sa teach. B'fhéidir go raibh Hayleigh tar éis dul i dtaithí ar a bheith imithe?

Cé go raibh Hayleigh níos lú, mar gheall ar a neart coirp uachtair breise bhraith mé dá mbuaileann sí Brambleberry go ndéanfadh sí dochar di. Ach mar gheall ar Operation Submarine Doors, bhí mé in ann Hayleigh Skywalker a choinneáil i leath amháin den teach agus Brambleberry Rose go sábháilte sa cheann eile. Chiollaigh sé go raibh Christopher agus mé féin chun cuimhneamh **i gcónaí** ar na doirse a choinneáil dúnta. D'éirigh linn doras amháin a dhúnadh sular oscail muid an chéad cheann eile sa halla a raibh an dá thaobh den teach ceangailte.

"Ní mór dúinn rud éigin a dhéanamh chun Brambles a dhéanamh níos sábháilte."

"B'fhéidir go bhféadfaimis iarracht ollphéist Hayleigh a chur faoin teach."

B'fhéidir gur cuimhin libh, a léitheoirí daor, nuair a d'imigh Brambles isteach sa spás uafásach sin le linn a chéad seachtainí liom.

"Cuimhnigh nuair a chuireamar Huckleberry síos ann?"

"Ní bhfuair sé aon lucha . . . nope; agus d'éirigh sé amach i gceann **dhá nóiméad!**"

"An dóigh leat go n-éireoidh sí amach?"

Thugamar Hayleigh go dtí an cúlchlós le chéile agus níor mhiste léi mórán. Nuair a dhún muid an doras a dúirt muid léi grá againn di, agus ansin faire i os comhair an tí ag na oscailtí éagsúla a bhféadfadh sí a fháil amach. Bhí sí gan seó. Roinnt uaireanta an chloig ina dhiaidh sin d'oscail muid an doras, ar a dtugtar a hainm, agus Hayleigh tháinig ag siúl chugainn. Gan rith.

"Is maith léi síos ansin!"

Sular chuireamar síos í ansin arís, bhaineamar triail as arís le Huck. Dhún muid an doras ach bhí sé amuigh sular shroicheadar aghaidh an tí. Ní raibh a fhios againn conas a fuair Huck amach ach cheapamar go mb'fhéidir nach mbeadh Hayleigh in ann lúbadh síos mar a d'fhéadfadh sé mar gheall ar a cos. Mar sin rinneadh í ina húinéir ar a tearmann príobháideach féin.

Tógadh ár dteach gan bhunús ceart agus bhí roinnt áiteanna ann a raibh solas an lae le feiceáil faoin teach. Bhí scáileáin os cionn oscailtí dronuilleogacha thart ar dhá cheann déag de shé orlach freisin, agus mar sin bhí aer úr i gcónaí aici agus go bhfeicfeadh sí lasmuigh. Urlár uile-salachair a bhí ann agus chomh mór lenár dteach, agus bhí mé cinnte go leor go raibh critters beaga fiáin síos ann chun a cuideachta a choinneáil. Ní rachadh aon chat eile isteach ann go toilteanach agus mar sin ba **leatsa é go léir**, agus i bhfad ó phionós.

Mar sin bhí Brambleberry slán sa teach againn - agus amuigh inár gclós arís - agus Hayleigh faoi ghlas go sábháilte in áit deas a **bhain** léi.

Ar bhealach grámhar, tráthnóna amháin, thug Críostóir faoi deara, "Ha! Tá sí i **bPríosún Hayleigh**."

Bhí brambles ag teacht chucu féin go hálainn agus d'fhéadfadh sé léim agus dreapadh arís. Roinnt tráthnóna chodail sí cuachta suas i ndabhach éan gan líonadh a bhí beagnach ceithre troigh ón talamh. Ag am amháin bhí sé á líonadh againn dár n-éan ar laethanta te ach níor fhágamar uisce ann thar oíche nó d'iompódh na racúin bheaga gleoite isteach i mbáisín níocháin é agus is dócha go gcuirfeadh siad é sa phríoséas. Ach tar éis dom í a fheiceáil cuachta suas, d'fhág mé gan líonadh é agus fuair folctha éan crochta dár gcairde cleiteacha. Sheas an folcadh éan cloiche ar bhonn iarainn saoirsithe, agus ní raibh mé in ann a dhéanamh amach conas a d'éirigh sí ann gan é a ghearradh.

Ní fhaca muid í ag eitilt tríd na crainn ach d'fhéadfadh sí léim arís.

Is annamh a labhair sí fós, b'fhéidir uair amháin gach trí nó cúig seachtaine, agus ní raibh a guth fós ach a meow beag squeaky.

Tráthnóna te ó am go chéile a fuair Críostóir abhaile, luigh sé síos uaireanta agus thógfadh sé an staighre. Ar na laethanta sin ba chosúil go raibh sí lánchinnte gurbh é a post a bhí ann dul an staighre leis, agus chuachta sí in aice lena aghaidh. Ba bhreá leis sin.

Arís eile, bhí síocháin againn inár dteach agus sa chlós agus bhí ár gcistíní go léir sásta.

Bhí ár gcara Deanna, ón béal dorais, ar cuairt ar maidin álainn, ghlan te amháin agus muid ag beathú ár n-ioraí ar an leac adhmaid. Ina chlós d'fhág sí peanuts agus biatais eile amach dóibh, ach ní raibh seif iora aici. Dúirt sí gur bhain sí sult as a bheith ag féachaint orthu ina suí ar an ardán deas sin agus ag ithe a gcuid síolta lus na gréine dubh agus peanuts.

Go tobann, dhreap duine de na hioraí beaga rua síos an crann agus léim sé ar an seif - an t-aon difríocht a bhí ann ná gur tháinig bronntanas ar an gceann seo! Bhí sí ag iompar mór -

beagnach chomh mór léi - píosa caonach bog glas ina béal. Thit sí ar an ledge, flicked a eireaball anonn is anall, agus ansin rith ar ais suas an crann.

Bhreathnaigh muid go léir ar a chéile agus thosaigh muid ag gáire.

"Bhí sé sin d'aon ghnó!" arsa Deanna.

"Bhí sé sin gan choinne." chuir Críostóir leis.

"An dóigh leat go bhfuil sí ag gabháil buíochais duit as na dantanais?"

"Tá áthas orm go bhfuairéamar go léir é sin a fheiceáil, wow!"

Chinn mé ar roinnt taighde a dhéanamh níos déanaí ar cad a bhí feicthe againn díreach. Fuair mé amach go ioraí agus gur taifeadh ainmhithe eile a ghlacann páirt in iompar altrúaiach. Ach an amhlaidh, nó an amhlaidh a mhol Deanna, bealach le buíochas a ghabháil linn?

Úsáideann ioraí caonach chun a neadacha a líneáil agus a gcuid leanaí a choinneáil te, mar sin ghlac mé mar bhronntanas é ár dteach. Ba mhaith an rud é an píosa deas caonach bog glas sin a bheith agat.

Bhreathnaigh mé maidin amháin agus an Zeros ag tumadh ár gcairde speisialta iora a raibh bronntanais acu. Thug mé faoi deara go raibh siad ag leanúint patrún eitilte. Bheadh siad swoop síos ó na crainn agus ionsaí ó suímh chothrománach. Mar sin, shíl mé go bhféadfainn cur isteach ar a gcosán eitilte trí bhac a chur ar an taobh is faide siar den tseif iora. Shiúil mé ár gclós, agus fuair mé brainse darach thart ar orlach ar trastomhas, b'fhéidir trí troigh ar fad, le bonn díreach agus barr bushy. nailed mé é go dtí deireadh na seilfe. Agus faire. D'oibrigh sé go hiomlán! D'fhéadfadh ár gcairde iora fós suí ar an tseif agus taitneamh a bhaint as a gcuid féiríní gan cur isteach ar a n-amharc, d'fhéadfadh ár gcait léim go fóill ar an tseif agus den tseif, agus ní raibh na Zeros uafásacha sin in ann teacht orthu.

Ba bhreá liom féin agus Christopher cóisirí dinnéar a bheith againn faoin aer. Chuirfimis tine inár bhfáinne dóiteáin agus bheadh am iontach againn amuigh lenár gcairde. Bhí Hayleigh sábháilte i **bPríosún Hayleigh**, d'fhág mé an doras tosaigh ina sheasamh ar oscailt dár n-aíonna, agus thaitin na cait leis. D'fhéadfadh Navar, Girl Grey, Huck, agus Brambles a bheith amuigh inár gclós, crainn a dhreapadh níos déanaí ná an chuid is mó d'óicheanta agus ansin fánaíocht taobh istigh don dinnéar nuair ba mhian leo. Agus an oiread sin daoine inár gclós, bhí siad iomlán sábháilte.

Bhí aithne ag an gcuid is mó dár gcairde ar ár gcistíní agus bhain siad taitneamh as a gcuideachta, cé go raibh na cait ag faire ó achar sábháilte den chuid is mó.

"Bíonn an-spraoi ag do chait ar an mbealach a dhreapann siad timpeall sna crainn agus ar an díon agus ag breathnú orainn!" a dúirt cara amháin.

"Is cosúla madra a cat dubh." Bhí spraoi ag Stephen.

Rinne Críostóir aoibh gháire agus a shúile ag damhsa le taitneamh, "Má thagann tú ar ais mar ainmhí tar éis duit trasnú, ba chóir duit teacht ar ais mar cheann de kittens Amber. "Faigheann a cait an ceann is fearr - na béilí lámhdhéanta is fearr - agus tá saolta chomh neamhghnách acu."

Uaireanta nuair a bhíomar inár gclós tosaigh go déanach sa tráthnóna, d'fhéachamar suas ar ár gcrann giúise agus chonaic muid súile dearga ag breathnú síos orainn. Ar dtús, ní raibh a fhios againn cé leis ar bhain siad, ach ansin rinneamar amach go raibh na racúin, nach bhfaca muid go hannamh, ina suí suas ann agus ag breathnú orainn. Bhí sé chomh gleoite mar bhí cúig nó sé phéire súile beaga, dearga, geala ann agus bhog siad agus muid ag siúl inár gclós.

Seans gur luaigh mé gur thaitin le Críostóir agus liomsa a bheith ag maireachtáil sa leabhar scéalta seo, comharsanacht beagnach-foraoise. Ní fhacamar an bobcat ach uair amháin, agus anois go raibh Hayleigh agus na Zeros istigh againn, bhí saolta suaimhneach againn féin agus ag ár gcistíní. Gach. Lá.

Cúpla bliain ina dhiaidh sin, ar cheann de na Dé Sathairn dochloíte seo, tháinig Brambleberry Rose ar ais isteach óna comhráite go luath ar maidin leis na héin agus an t-iniúchadh a rinne sí ar ár gclós, agus thug mé faoi deara go raibh sí ag bearradh. Ar Dé Domhnaigh chuma uirthi níos fearr; ansin ar an Luan bhí sí níos measa arís. D'iarr Críostóir agus mise coinne maidine leis an Dr. Thomas.

Tar éis an scrúdaithe a rinne sé, dúirt sé, "Tá ligament cruciate anterior stróicthe ag Brambleberry, nó ACL. Tarlaíonn sé seo de ghnáth le cait lúthchleasaíochta. An bhfaca tú í ag léim go háirithe ard nó sa tóir ar cheann de na cait eile. . . nó ag rith go tapa?"

Shíl mé go raibh Hayleigh sa tóir uirthi ach, ó bhí sí i **bPríosún Hayleigh** an chuid is mó den am, ní fhaca mé aon rud mar sin.

"Hmmm . . . " Chuardaigh mé m'intinn. Ansin d'fhéach mé ar Christopher ach ní raibh sé aon rud le cur leis.

"Ó. . . an dá chat deartháir sin . . . cuimhnigh?"

"Ach. . . Sin céart!"

Dúirt mé leis an Dr Thomas fúthu. "Ghluais beirt chat deartháir isteach inár gcomharsanacht; tá siad dubh agus bán, is cait mhóra iad, agus téann siad isteach inár gclós."

"Is cosúil gur cait bulaíochta iad," a dúirt Christopher leis.

"Dá rachadh duine acu sa tóir uirthi agus má léim sí mícheart nó má thuirlingíonn sí mícheart d'fhéadfadh sé seo tarlú."

Shíl mé go gcaithfidh go raibh Navar Star istigh nó i gcuid eile den chlós nuair a tharla an rud uafásach seo agus ní raibh sé in ann í a chosaint uathu.

"Tá sé go maith gur thug tú isteach í chomh gasta sin. Is féidir liom máinliacht ortaipéideach a dhéanamh uirthi inniu agus an damáiste a dheisiú."

Tar éis féachaint ar a chéile, chrom Críostóir agus mise araon ar ár nglacadh.

"Tar éis na máinliachta an mbeidh sí fós mar a bhí sí?"

"Is caitheamh airgid é. Cneasaíonn roinnt cait go hálainn agus ní bhíonn cuid eile mar an gcéanna tar éis na máinliachta. Beidh ort í a choinneáil istigh ar feadh sé mhí."

Arís, rinne Christopher agus mé seiceáil lena chéile.

"Sea, is féidir liom é sin a dhéanamh," a dúirt mé.

Ansin d'inis an Dr. Thomas dúinn faoin gcuid eile dá téarnamh. "Ná lig di dreapadh nó léim na sé mhí sin."

Labhair sé go bog agus dúirt sé na focail amhail is dá mbeadh sé ag ordú lóin, ach bhí a fhios ag Críostóir cad a chiallaigh siad dom. Chuir sé a lámha thart ar mo ghualainn.

Bhí mé ag smaoineamh, ***dáiríre? Mo chat lómhara eitilte? Mo Mhistéire?***

Bhris mo chroí ar a son. Bhí a fhios agam go raibh a paisean sa saol seo chun léim agus ag eitilt tríd an crainn.

"Beidh orm oibriú air sin! Cé. . ."

"Tar éis máinliachta," lean an Dr. Thomas, "tosóimid í ar chógas béil ionas nach bhfaighidh sí airíteas ina glúin. Dá mhéad a choinníonn tú ar an talamh í, is amhlaidh is fearr a bheidh seans aici teacht slán."

Phóg mé a ceann beag luachmhar agus d'fhág muid í sna lámha is fearr, an cúram is inniúla a raibh aithne againn air. Chuir Críostóir a lámh timpeall orm arís agus muid ag siúl amach.

"Conas atá tú?"

"Tá sé scanrúil agus gortaítear é."

"Tá an-brón orm."

"An féidir linn stopadh ag an Misean ar an mbealach abhaile agus paidir a rá ar a son?"

"Ó. . . smaoineamh iontach, sea, déanaimis."

Níos déanaí an tráthnóna sin, ghlaigh an Dr Thomas chun a chur in iúl dúinn go ndearna ár Brambleberry Rose álainn go maith leis an obráid agus go mbeimis in ann í a thabhairt abhaile an mhaidin dár gcionn. scrúdú.

Chuir mé glaoh ar ár roinn póilíneachta áitiúil agus d'iarr mé an raibh aon rud a d'fhéadfainn a dhéanamh chun mo chait a chosaint ina gclós féin. Cheangail siad mé arís le Christine, ár nOifigeach Rialaithe Ainmhithe grá.

"Conas atá Brambles?"

"Dia duit Christine, tá sí téarnaimh go hálainn, a bhuíochas sin, ach anois tá ceist eile againn," agus mhínigh mé cad a tharla.

"Is oth liom é seo a insint duit ach meastar cait a bheith ina fánaí nádúrtha. Ní féidir iad a bhainistiú cosúil le madraí agus caithfidh tú bealach a fháil chun maireachtáil leis an gcás. Ní féidir liom cabhrú leat. Tá fórbhrón orm! An bhfuil a fhios agat cé hé a n-úinéir? An féidir leat rud éigin a oibriú amach leo?"

"B'fhéidir. Déanfaidh mé iarracht. Go raibh maith agat, a Christine."

An lá arna mhárach tháinig Brambles abhaile agus bhí mé thar a bheith sásta í a fháil ar ais. Bhí a fhios agam freisin go raibh turas againn os ár gcomhair a mbeadh go leor foighne de dhíth uirthi féin agus ar mo chuid féin.

"Tá tú ceart go leor," a dúirt mé léi. "Is breá le d'athair agus mise tú an oiread sin. Tá mé anseo leat. Gach lá, leanbh. Tá tú agam!"

Ós rud é nach raibh sí in ann siúl ró-mhaith, thug mé bia agus uisce léi, agus ansin d'iompair mé chuig a bosca bruscair í. D'oibrigh sé seo go maith an chéad lá. Ina dhiaidh sin, rinneamar cóiríocht ar a glúine cneasaithe le céimeanna ionas go bhféadfadh sí siúl suas go dtí ár leaba agus ní raibh uirthi léim síos.

Labhair mé le cúpla ball den chomhairle cathrach le fáil amach an raibh aon rud a d'fhéadfainn a dhéanamh chun ár gcistíní a chosaint. D'aontaigh siad le Christine agus dúirt siad nach raibh aon bhealach a d'fhéadfadh siad cabhrú liom i ndáiríre. Bhí imní ar ár gcara maith, Anthony, go háirithe mar bhí aithne aige uirthi ó bhí sí ina leanbh beag bídeach ag teacht chuig cruinnithe na comhairle cathrach i mo mhála droma leathair, agus thaitin cait leis.

"Is áilleacht í," ar seisean, "agus tugann tú aire mhaith di. Ba mhian liom go raibh bealach ann a bhféadfainn cabhrú leat le seo. Ar ndóigh, má tá rud ar bith uait, níl le déanamh ach glaoh!"

Bhí cónaí ar úinéir na gcait bulaíochta dubh agus bán thart ar dhá dhoras agus trasnaithe sráide comharsanachta ar shiúl ar an taobh céanna dár sráid. Bhuail mé ar a doras tosaigh agus d'fhiafraigh mé an raibh am aici labhairt.

"Cinnte, cad atá ar bun?"

Nuair a d'inis mé di cad a tharla, agus cad a dúirt an Dr Thomas, d'fhéach sí síos agus chroith sí a ceann ó thaobh go taobh. "Is cosúil go bhfuil do chait ag bualadh cait eile."

"Tá an oiread sin trua agam do Brambles. Chuala mé é seo ó chomharsana eile."

"I ndáiríre? An bhfuil aon rud is féidir leat a dhéanamh chun iad a choinneáil isteach?"

"Hmm . . . Is féidir liom triail. Cinnte, coinneoidh mé isteach iad agus feicfidh mé conas a oibríonn sé sin."

"Go raibh maith agat, tá súil agam go gcabhraíonn sé seo. Níl mé ag iarraidh go ndéanfaí níos mó de mo chait a ghortú."

Shiúil mé ar shiúl le deora i mo shúile do mo leanbh álainn agus súil le síocháin inár clós.

D'athraigh saol Brambleberry Rose, agus mar sin rinne mo shaolsa.

Ós rud é gur oibrigh mé as baile den chuid is mó, níor íobairt é fanacht le Brambles. Bhí sí ina trooper agus lig dom aire a thabhairt di, a thabhairt di déileálann, agus a insint di scéalta faoi conas a fháil ar ais ar a saol.

An chéad uair a chonaic mé í ina suí ar mo dhreasúr agus ag breathnú beagnach ceithre thriog díreach suas go dtí barr ár n-armoire dhíom go réidh í.

"Ó, a leanbh, ní fós. Tá a fhios agam i d'intinn go léimeann tú fós chomh hard agus is mian leat. . . ach leanbh, fan go dtí go leigheas tú. Ceart go leor? Is breá liom tú."

Níor fhreagair sí ar ais ach ghníomhaigh sí mar go ndéanfadh sí mar a d'iarr mé . . . do anois.

Rinne mé gach rud a raibh mé in ann chun siamsaíocht a thabhairt di. D'iompair mé chuig na háiteanna is fearr léi sa chlós í agus shuigh mé ag gabháil leis an ghrian. Cheannaigh muid bréagáin nua agus d'imir mé léi sa teach agus d'amharc mé uirthi an t-am ar fad.

Is minic a thug sí an staighre ag deireadh ár leapa áit a raibh craiceann caorach bog doiléir againn. B'fhéidir go mbeadh a fhios agat faoin am seo go raibh caidreamh milis aici féin agus ag Críostóir. Cé gur thug sé ár leanaí ar bhealach a chuir iontas orm, bhí comhrá amháin idir Brambles agus é féin a d'fhan sé ar iarraidh. Ba bhreá leis teagmháil a dhéanamh lena fionnaidh shó agus, nuair a tháinig sé isteach inár seomra leapa agus nuair a fuair sé ina codladh í, ní raibh sé in ann cur ina aghaidh. Bhí peata amháin inghlactha, bhí dhá cheann teorannach - agus cé gur thug mé rabhadh dó as an ngrá - cheap sé go gcuirfí fáilte roimh an tríú peata. Ní raibh sé ! Ar dtús, ghreamódh sí é go ciúin, agus dá ndéanfadh sé iarracht í a pheata arís, bhuail sé leis an oiread lapaí agus a d'fhéadfadh sí a chur air, le crúba amach, ag tabhairt rabhadh dó gan iarracht a dhéanamh **arís !**

Bhí sé mar an gcéanna gach uair. Tharraing sé a lámh uaidh ag croitheadh a chinn.

Mar sin a mhéad uair!

"Caitín dhá pheata í, sin é a gheobhaidh tú léi." Bhí amú orm gach uair a rinne sé é sin.

Uaireanta chuaigh sí i gcéin, beagnach fiáin, cuma ina súile agus bhí a fhios agam go raibh sí ag smaoineamh ar léim suas áit éigin nach raibh mé ag iarraidh uirthi léim, nó anuas ón leaba nó ón tolg, agus dhírighfinn chuig a staighre í.

Ní raibh an oiread sin spraoi ag baint leis na feithidí eile a bhí ag faire uirthi ag déanamh rudaí acrobatic. Dúshlán uachtaracha a bhí ann í a choinneáil ó léim. Ach sa deireadh, d'oibrigh sí féin agus mé amach é agus, sa deireadh, choinnigh mé ar an talamh í.

Le linn ár gceapachán deiridh leis an Dr. Thomas, dúirt sé, "Job maith eile. Is féidir leat ligean di dul lasmuigh i do chlós más mian leat. Tá sí cobhsaí, mar sin lig di a insint duit cad is féidir léi a dhéanamh anois. Coinneoidimid í ar an gcógas frith-airtríteas; ba chóir go mbeadh sí saor ó phian ar feadh an chuid eile dá saol."

"Ar cheart di a bheith ina cat laistigh dá sábháilteacht?" Chuir mé ceist ar.

"An chuid is mó den am bíonn cait i do cheantar sábháilte chomh fada agus a thugtar isteach san oíche iad. Más mian leat í a choinneáil istigh i rith an lae, déan é, ach feictear domsa go gcaithfidh Brambles a bheith amuigh. Is cait faoi dhíon iad roinnt cait de réir nádúr. Níl sí. Ach is fútsa atá sé."

D'fhan Críostóir agus mise le feiceáil conas a dhéanfadh sí a saol a threorú agus an mbeadh sí in ann léim agus dreapadh.

Lig mé di dul áit ar bith sa teach a theastaigh uaithi gan féachaint uirthi. D'fhéadfainn imeacht freisin ar feadh uair an chloig nó níos mó gan mothú ciontach. Chuirfinn cat-steps in aice leis an leac fuinneoige leathan i m'oifig ionas go bhféadfadh sí dreapadh suas agus féachaint ar an domhan lasmuigh.

Chuaigh cúpla lá thart agus d'fhiafraigh Críostóir, "Ar lig tú di dul amach inniu?"

"Ní go fóill, tá mé fós á coinneáil istigh. An gceapann tú go bhfuil an t-am ann?"

"Sílím gurb é sin do ghlaoch. Dúirt an Dr Thomas go bhfuil sé ceart go leor, ach tá mé ag fágáil suas duit. Beidh tú fios nuair atá sé ceart."

"Ar mhaith leat a bheith anseo an chéad uair?"

"Sea, ba mhaith liom é sin, cinnte!"

Cúpla lá ina dhiaidh sin dúirt mé leis go raibh an t-am ann, agus mar sin d'oibríomar amach cén uair a bheadh sé sa bhaile.

Go luath tráthnóna a bhí sé nuair a d'oscail mé an doras tosaigh. Níor rith sí taobh amuigh. Bhí Navar ar an bpóirse agus shiúil Brambles go dtí taobh an dorais agus d'fhéach sé amach. Chuaigh Críostóir amach agus chuaigh sé féachaint an leanfadh sí é. Bhí mé fós istigh, i mo sheasamh sa doras.

Chuir sí a héadan suas go dtí an spéir agus thóg sí roinnt anáil ghearr. sairse . . bhí cuma uirthi anáilaithe.

Agus ansin shiúil sí díreach amach. Shiúil sí go dtí na céimeanna, síos go dtí an gairdín, agus sheas ag féachaint ar na plandaí. Lean Críostóir agus mise araon í agus shiúil sí timpeall an ghairdín agus ansin chuaigh sí níos faide isteach inár gclós. Ní raibh a cos ag obair mar a bhí sé ach bhí an chuma uirthi go raibh sí sásta a bheith amuigh. Níor rith sí ná dreapadh crann. Chuaigh sí ag siúl tríd a gairdín.

Ní raibh a fhios againn an ndéanfadh Hayleigh trioblóid nó iarracht éalú ó **Phríosún Hayleigh** dá bhfeicfeadh sí Brambles, ach ní raibh.

D'fhan Brambles amuigh timpeall uair go leith agus ansin tháinig sé ar ais sa teach. Shocraigh mé roinnt dinnéar di agus chuaigh sí suas ar ár leaba agus chuaigh a chodladh.

"Bhuel, bhí sé sin milis. An bhfuil tú chun í a ligean amach arís amárach?"

"Sílim go bhfuil, sea. Coinneoidh mé an doras tosaigh ar oscailt agus seiceálfaidh mé í, ach is dóigh liom go bhfuil sí ceart go leor."

"An bhfaca tú na cait olc sin?"

"Ní hea, tá sé ciúin ó labhair mé lena mamaí."

Mar sin an mhaidin dár gcionn lig mé Brambles amach go luath agus bhí sí go breá. Dhreap sí fiú cúpla troigh suas ceann de na crainn darach California ar an taobh. Ní dheachaigh sí i bhfad sular léim sí síos, ach thug na sliseanna adhmaid tuirlingt bog di.

Chuaigh mé amach cúpla uair agus í amuigh agus bhí am deas aici ina clós. Chuir sí cuachta suas fiú agus ghlac sí an staighre sna féara arda ag pointe amháin. Agus gach lá d'éirigh sí féin agus mé níos suaimhneas agus í ina piscín lasmuigh arís.

Bhreachaigh Christopher agus mé féin uirthi agus chuir siad mionbhinsí adhmaid a bhí mar chéimeanna sna háiteanna ar fad ab ansa léi inár gclós.

Rinne sí go maith leis na céimeanna taobh istigh agus thug sí níos mó muiníne di gach seachtain. Bhí Brambleberry Rose fós in ann a laethanta a chaitheamh sna spotáí griannmhara lasmuigh. D'fhéadfadh sí dreapadh suas go dtí a cuid áiteanna sábháilte agus an staighre a ghlacadh. Thosaigh sí ag rith tríd an gclós cosúil lenár gcait eile agus tháinig sí ag rith chugam nuair a ghlaoigh mé. Léim sí suas ar ár leaba san oíche. Ba é an t-aon difríocht a bhí ann ná na céimeanna beaga cat agus na binsí sin a d'fheidhmigh mar staighre di laistigh agus lasmuigh. Bhain Brambleberry máistreacht orthu agus níorbh fhada go ndeachaigh siad ag eitilt tríd an teach agus tríd an gclós seachas trí na crainn.

Ní raibh cat mar seo gortaithe agam roimhe seo. Dhealraigh sé fiú tar éis bliana go raibh sí go deo athraigh. De réir mar a bhí mé ag faire uirthi ba léir nárbh í an acrobat a bhí inti a thuilleadh. Bhí a raon teoranta. D'fhéadfadh sí fós dreapadh cosúil leis na cait eile, ach ní raibh sí in ann eitilt a thuilleadh. Chuir sé seo an oiread sin isteach orm. Ag eitilt trí na craobhacha crann bhí cuid mhór de cé a bhí sí, gan trácht

go raibh sé rud éigin speisialta a thabhairt faoi deara. Bhí sé chomh hálainn í a fheiceáil ag seoladh a bealach go muiníneach feadh na gcrabhacha níos tanaí.

Dhealraigh sé go bhféadfadh ár laethanta halcyon a bheith taobh thiar dúinn.

7. Oreo, Panda, agus Licorice

Chuaigh an saol ar aghaidh mar a dhéanann an saol.

Bhí ár dúnmharú préacháin fós i gceannas ar ár gclós cúpla uair sa bhliain; bhí ár gcairde iora slán ó ionsaithe ón aer ar na Zeros; Chaith Huckleberry fós am béal dorais le Anna; ó am go chéile chonaiceamar bailiúcháin de shúile racún dearga inár gcrann giúise agus ní raibh na cait mheánacha thart, agus mar sin ní raibh aon tráma ann do Brambleberry Rose.

Bhí sí chomh mór sin de mo chroí agus dár saol. Agus mé ag obair, d'fhág mé doras na Fraince i m'oifig gan laiste agus i seilbh glas slabhra. D'fhéadfadh sí é a bhrú ar oscailt go héasca agus siúl isteach aon uair a theastaigh uaithi. Gach lá nuair a tháinig sí isteach ó bheith amuigh inár gclós, d'fheicfinn í ag siúl síos an halla i mo chomhair agus déarfainn léi cé chomh hálainn agus chomh cróga a bhí sí, agus go raibh grá agam di, go síoraí.

Níor fhreagair Brambleberry ar ais; fós ar éigean a rinne sí fuaim. Thosaigh mé ag smaoineamh go mbeadh sí d'úsáid sí a glór ar an gcéad lá sin dá saol, sa mhála plaisteach — ag caoineadh chun tarrthála.

Bhí Críostóir agus mise inár suí ar ár bpóirse tosaigh, ar nós clóis tráthnóna amháin. Bhí Brambles sa chlós agus d'fhiafraigh mé de, "Cén fáth ar tharla sé seo, dar leat? Tá sí neamhchiontach. Cén fáth a mbeadh uirthi croílár a spioraid a chailleadh . . . cén fáth a mbeadh mo bhileog bunaithe?"

"Ó, a bhuachaill, sin ceist leis na cianta. Níl freagra agam; ní ceann maith. Ceapaim tá ag déileáil go maith léi, ach is cailteanas é, agus ní féidir liom do chuid ceisteanna a fhreagairt. Ba mhaith liom a bheith in ann, tá brón orm!"

Bhí rithim nó rud éigin mar sin ag Brambleberry agus mise; bhíomar ag sioncronú. Tar éis di gortú, chinn mé níos mó ama a chaitheamh sa bhaile; mhair mo chuid taistil ar feadh tréimhsí níos giorra. Roghnaigh mé an oiread ama agus is féidir a chaitheamh léi, agus ba bhreá liom a bheith léi.

Nuair a cheiliúir Christopher agus mé féin cúigiú breithlá Brambleberry Rose, bhí Navar Star níos mó ná naoi mbliana déag d'aois. Bhí sé, agus bhí fós, ina fhórsa cumhachtach agus an patriarch ar ár muintir.

Mar is cuimhin leat, bhí Christopher an-ghar do Navar agus bhí sé ag caitheamh níos mó ama leis ná mar is gnách. Oíche amháin dúirt sé, agus é beagnach cogar, "Tá sé ag cur am air taisteal **thar na caillí ama agus spáis.**"

Rinne an Dr. Thomas scrúdú ar Navar roinnt seachtainí roimhe sin agus dúirt sé linn glaoch a chur air mar go raibh Navar ag druidim le deireadh a laethanta. Dúirt sé go mbeadh a fhios againn cathain, agus go dtiocfadh sé go dtí ár teach chun cabhrú le Navey trasnú anonn go dtí an Taobh Eile.

"Is féidir leat é a choinneáil," a dúirt an Dr. Thomas nuair a tháinig sé. Ghluais sé go Críostóir chun suí ar an leaba in aice leis an kitty beloved.

"Is féidir leat labhairt leis . . . Beidh mé ag teastáil uait a fhágáil tar éis dom an chéad chógas a thabhairt dó, ach fan leis go ceann tamaill."

Phóg muid beirt ár Navar Star beloved. D'inis muid dó cé chomh mór is a bhí grá againn dó, go raibh muid agus go mbeadh muid i gcónaí mar theaghlach, agus go bhfeicimid arís é. Agus ansin d'fhág muid leis an Dr. Tomás. Nuair a ghlaoigh sé ar ais isteach inár seomra leapa sinn, bhí Navar cuachta ina shuí codlata agus bhí sé chomh socair le hoíche gan ghealach. Shuigh muid leis ar feadh nóiméad chun ár slán a fhágáil faoi dheireadh, sula raibh sé i gceist ag an Dr. Thomas é a thabhairt uaidh.

"Cad é má thugaimid chugat é i gceann uair nó dhó?" Chuir mé ceist ar.

"Cinnté . . . tá brón orm a bhuachaillí."

Tar éis uair an chloig eile nó níos mó de bheith ag caint go bog lenár mbuachaill mór dubh agus ag cur a chuid tiubh, fionnadh dorcha, thugamar chuig an Dr Thomas é.

Ní fhaca mé Christopher chomh brónach ag am ar bith sna blianta ar fad a bhí muid le chéile. Mar a luaigh mé cheana, bhí sé gar go háirithe lena cat dubh, buachaill mór. Bhí brón eitseáilte go domhain ar a aghaidh agus, níos déanaí an oíche sin, thosaigh sé ag pleanáil an tsearmanais chun slán a fhágáil lena Navar Star.

Bhí ciorcal nádúrtha plandálacha ag ár bhfáinne tine a bhí timpeall air ar chuid dár réadmhaoín agus bhí Críostóir ag iarraidh cuimhneachán a bheith ann do Navar.

"An mbeadh sé ceart go leor dá mbeadh crann curtha síos agam le fáinne na tine dó?"

"Ba bhreá liom é. Cén sórt a bhfuil tú ag smaoineamh air?"

"Feicfidh mé an bhfuil mapaí dearga Seapánacha aibí ar fáil."

"Tá brón orm, Christopher."

"Tá sé fós liom. Tá sé an-mhór anois!"

"An é Navar fós a ainm?"

"Tá sé Bagheera anois."

"Ó, cosúil leis **an Leabhar Jungle?**"

"Tá sé sin iontach. Ba mhian liom go bhfeicfinn é."

B'fhéidir nach bhfuil a fhios agat, ach rugadh Christopher i Sasana agus tógadh máthair an-Shasanach. Ó bhí sé ina óige, bhí sé eolach ní hamháin ar **Peter Pan** ach ar scéalta **The Jungle Book** freisin. Thaitin sé go háirithe le Bagheera, an Black Panther a thug cairdeas don "fear-cubán" Mowgli. Bhí Bagheera ina cosantóir agus ina meantóir don bhuachaill dílleachta, agus mar sin bhí sé oiriúnach go raibh Navar as Bagheera ina chompánach biotáille ag Críostóir anois.

An lá dár gcionn, chuir Críostóir agus roinnt cairde tírdhreacha crann maple Seapánach de chuid Red Dragon inár gclós chun ómós a thabhairt dár mbuachaill grá. Chabhraigh Christopher go deimhin leis an teach nua a thochailt don chrann álainn.

Cúpla lá ina dhiaidh sin, tar éis dúinn luaitheach Navey a phiocadh ón Dr. Thomas, tháinig roinnt cairde anonn le haghaidh ár searmanas naofa agus las muid tine inár bhfáinne dóiteáin. De réir mar a chuaigh an ghrian síos, shuíomar i gciorcail thart ar na lasracha agus d'éirigh linn slán a fhágáil lenár Réalta Navar a bhfuil an-ghrá uirthi.

"Cat ollmhór a bhí ann," a dúirt cara amháin. "Agus chomh síochánta."

"Agus chomh fada leat," adeir duine eile.

"Ó, a dhuine, na súile glasa sin!" arsa ár gcara, Stiofán.

"Bhí sé mo chara is fearr." Christopher chuma a bheith log. Ní fhaca mé é seo roimhe seo. . agus **ní fhágfaidh** "Tá sé fós liom . . . **sé mé choíche .**"

Bhí an muinín a bhí aige go raibh a buachaill mór dubh Kitty fós in éineacht leis nua dom.

Bhí an chuma ar ár dteaghlach ar fad a chailleann Navar Star. Bhí cuma brónach orthu. Chodail siad níos mó agus ní raibh siad ag iarraidh a imirt oiread. Bhí sé linn le blianta fada — bhí aithne ag ár ndaoine óga air ar feadh a saoil agus tháinig siad chun brath ar a chosaint.

"An mbeidh ár leanaí sábháilte lasmuigh? Ní féidir le Navar iad a chosaint a thuilleadh. Rós Brambleberry, Is leanaí beaga milis iad Girl Grey, Huckleberry Moon, agus ár sceimhle beag, Hayleigh Skywalker. Níl mé ag iarraidh iad a ghortú."

"Ba cheart dóibh a bheith ceart go leor, ach is é an post atá againn iad a choinneáil sábháilte anois agus ní mór dúinn muinín a chur ina gcuid Angels Kitty." Sin mar a chonaic Críostóir é. "An chéad uair eile, fanfaidh mé lenár bpitín agus iad a shealbhú agus iad ag trasnú . . . Níl mé ag iarraidh duine eile dár gcuid leanaí a fhágáil le linn an aistrithe sin. Cibé rud a bhfuil sé, is féidir liom a láimhseáil. Caithfidh mé a bheith leo."

Chaoin mé ar feadh seachtaine, agus ansin bhraith sé i mo chroí mar a bhí ár buachaill stoic - grámhar ar a dtugtar The Fonz - ceart go leor, agus drifted sé go ciúin ar shiúl go dtí cibé áit a théann siad nuair a fhágann siad dúinn.

Bhí grá ag Girl Grey agus Huckleberry Moon dá chéile; napped siad fós le chéile laistigh de roinnt laethanta agus díreach crochadh amach in aice le chéile go minic. D'ímigh Huck cúpla uair sa tseachtain fós le crochadh lena chara Kitty, Anna, béal dorais. Bhí fonn fós ar Hayleigh ciapadh a dhéanamh ar Brambleberry ach, ó choinnigh muid ar leith iad, bhí síocháin againn inár dteach.

Tráthnóna amháin shiúil mé amach ar ár bpóirse tosaigh agus thosaigh mé ag siúl síos an staighre. Bhí sé ach casadh isteach i luí na gréine go leor. Ón ár gcéimeanna adhmaid amach shiúil skunk mór, clúmhach, dubh-agus-bán. Stop mé ag siúl.

Bhí Girl Grey agus Huckleberry araon lasmuigh agus ní raibh aon smaoineamh agam cad a tharlódh dá mbuaileann siad leis an skunk. Buille faoi thuairim cad a tharla ina dhiaidh sin, a léitheoirí áille? Shiúil skunk i bhfad níos lú amach chun an chéad skunk a leanúint. agus ansin ceann beag eile. Ní raibh bogadh déanta agam an t-am ar fad. Bhí mothú agam go raibh mé ag féachaint ar mamaí agus a beirt leanbh, agus n'fheadar an raibh níos mó.

Bhí an chuma ar an triúr acu compordach inár gclós; ní raibh siad i bhfolach, ach bhí siad ag siúl díreach ar an gcosán as a dtáinig céimeanna an phóirse tosaigh, agus mar sin bhí orm a chreidiúint nach raibh sé seo nua dóibh. Thart ar an am sin tháinig Huck ag rith suas cosán taobh ónár gcabhsán. Shroich sé an cúinne agus chuir sé a choscáin air go han-tapa! Stop sé agus níor bhog sé ar feadh nóiméid nó mar sin, agus ansin shiúil sé go ciúin isteach inár dteach. D'fhág mé an doras tosaigh ina sheasamh ar oscailt ó bhí sé beartaithe agam filleadh laistigh de nóiméad agus Huck imithe isteach inár seomra suí.

Cúpla nóiméad ina dhiaidh sin, shiúil Christopher go dtí an doras. "Hey, cén spéir álainn.

Tá an chuma ar an scéal go mb'fhéidir go mbeadh luí na gréine eile againn a bhfuil duaiseanna buaite againn . . . uh . . . Cad atá ar súil?"

Faoin am sin, bhí sé in ann na skunks a fheiceáil. "Wó, féach orthu! Cé mhéad atá ann?"

Chas mé mo dhóthain ionas go bhfeicfinn an áit a raibh mé ag siúl siar agus go mall chuaigh mé ar ais isteach inár dteach. "Tá cailín Grey fós amuigh. B'fhéidir go nglaofaidh mé uirthi ag an doras cúil."

Dhún Críostóir an leath íochtair den doras tosaigh agus sheas sé ag breathnú orthu. "Ceapaim tá siad anseo roimhe seo. Tá siad ag gríosadh agus is cosúil go bhfuil siad compordach."

"Cad atá ag gríosadh?"

"Déanann siad tochair sa talamh lena gcosa tosaigh le haghaidh grubanna agus feithidí."

Bhreachaigh muid ar ár dtrí chomharsa nua agus an ghrian ag imeacht. Tháinig ár soilse gairdín ar aghaidh agus shiúil Cailín Gray suas an taobh céanna cosán a ghlac Huckleberry. D'oscail Críostóir an doras tosaigh di. Ní raibh inní uirthi i ndáiríre.

An chuid is mó de na laethanta chaith an Cailín Grey am léi féin ag breathnú ar na leanaí eile, nó ar ár n-éan, nó ar an ioraí. Dhealraigh sé an-aidhm; mar a bhí sí ag tógáil nótaí meabhrach. Bhí sí fós ag súgradh leis na boinn bheaga teidí sa chiseán a choinnigh mé sa seomra suí. Bhí sé binn a bheith ag dul tríd mo lá agus an fhuaim beagnach ceoil sin a chloisteáil. Ní raibh sí chomh mór sin i mbréagáin clog ach thaitin fuaimeanna eile léi.

Thaitin na bréagáin crinkle-liathróid nua a cheannaigh muid di. Ní raibh sí ag iarraidh dul sa tóir orthu ach shuigh sí agus patted de chineál ar iad ina áit - ba chosúil go raibh sí ag iarraidh a chloisteáil na fuaimeanna a rinne siad. I m'intinn chonaic mé í ag caitheamh hata corcra, pointeáilte ar dhraíodóir le réaltaí lonracha óir agus gealach chorráin. Bhreathnaigh sí cosúil le créatúr stealthy, an-ciallmhar, otherworldly.

Ba chuma léi gur thaitin an teaghlach skunk léi. Tar éis an chéad tráthnóna sin, chonaic muid gur léirigh siad suas tráthnóna an chuid is mó. Bhí siad chomh tarraingteach, bhí fionnaidh scairdhubh orthu agus plumaí fada bána drámatúla a chuir cuma ceiliúrtha ar a n-eireabaill. Shuigh Cailín Grey uaireanta ar chéimeanna an phóirse tosaigh agus rinne sé grinnscrúdú orthu. Ní dhearna aon duine dár gcait eile é sin. Bhí sí ina bhreathnadóir, d'amharc sí . . . an oiread sin rudaí. Roinnt nach raibh mé in ann fiú a fheiceáil, ach a rinne mé iarracht a dhéanamh amach cad a bhí sí dírithe ar.

Léigh mé faoi skunks agus bhraith mé slán nach raibh siad chun spraeála mar ní maith leo chun é sin a dhéanamh - agus bhí mo chat milis, mistéireach neamh-bhagrach. Nuair a bheadh geit orthu, thiocfadh leo aghaidh a thabhairt ar a n-ionsaitheoir agus stampáil siad a gcosa beaga dubha. Chonaic mé iad ag déanamh é sin uair nó dhó nuair a chuir Huckleberry ionadh orthu. Ba é an rud is gleoite agus mar sin de daor. Uaireanta nuair a d'fhill sé ó chuairt ar Anna, chuaigh sé isteach inár gclós. Níl mé cinnte cén fáth, ach ceann amháin de chuid rudaí.

Ar dtús, d'ainmnigh muid an mama.

"Cad a cheapann tú faoi Oreo?"

"Foirfe!"

Tar éis dom breathnú orthu tráthnóna amháin, chinn mé ar a dtugtar Panda agus Licorice ar na leanaí.

"Tá leanbh amháin níos cróga ná an leanbh eile. Glaoimis uirthi, a Licorice. Siúlann sí i bhfad níos gaire dár dteach agus is cuma léi go bhfuil Grey amuigh. Ar an láimh eile, fanann Panda i gcúl an ghairdín níos mó agus bogann sé a eireaball nuair a bhuaileann Huck a chóisir gruama."

Ba é sin ár saol, bhí grá againn air, agus ní raibh sé ach ag rolladh ó lá go lá.

Cúpla bliain ina dhiaidh sin, bhí Girl Gray beagnach seacht mbliana déag d'aois. Bhí saol chomh milis, chomh fada sin aici linn, agus bhí an t-am aici dul isteach i Navar Star, a muintir, agus a sinsir Hawai ar an Taobh Eile. Jenny, tréidlia cúnta in oifig an Dr. Thomas a bhí ag obair lenár kitties le roinnt blianta anuas, theastaigh chun cabhrú le Gray fhágáil linn agus turas chun na bhflaitheas.

Bhí an Dr Jenny chomh milis: tháinig sí go dtí ár dteach go minic i rith na míonna anuas cabhrú le Girl Grey agus bhí baint ar leith léi. Thug Christopher "Jennyanydots" uirthi i ndiaidh an chait Gumbie ón gceol **Cats**, bunaithe ar **Old Possum** le TS Eliot, Leabhar na gCat Praiticiúla.

Ar lá a thrasnaithe, chuir Christopher agus mé vásaí bláthanna úra, lena n-áirítear lilacs lavender a boladh chomh cumhra go hálainn, ar ár bpóirse tosaigh galánta. Chuireamar An blaincéad is fearr le Grey Grey, muinice a rinne mé di, agus roinnt de na bréagáin is fearr léi in aice láimhe.

Nuair a shroich an Dr Jenny, bhí an Cailín Liath ar mo mhuin. D'aithris Críostóir agus mise na hainmneacha de na tríocha cat beagnach a d'fhéadfadh sí a lorg ar an Taobh Eile - gach ceann dá deartháireacha agus deirfiúracha. Bhí aithne aici ar chuid acu agus í anseo, agus cuid eile a mbuailfeadh sí le chéile don chéad uair nuair a bheadh sí anseo tháinig.

Nuair a bhí sí imithe, dúirt an Dr Jenny, "Tá sé ceart go leor suí faoin ngrian agus í a shealbhú. Má fheiceann tú nó éist le do thoil inis dom rud ar bith."

"Ceart go leor." N'fheadar an raibh a fhios aici rud éigin nach raibh mé. "An Angels ainmhithe?"

chuckled sí go bog. "Cén fáth a gceapann tú sin?"

"Is cosúil go bhfuil siad chomh ciallmhar agus grámhar."

"Ní hea, ní hAingil iad. Is cosúil go bhfuil siad ar an mbealach sin toisc go gcónaíonn siad lena gcróí. Tá siad anseo linn chun grá a thaispeáint dúinn: iad **go léir**. Tá mothúcháin acu díreach cosúil linne agus ba mhaith leo a bheith grá."

Ina dhiaidh sin bhíomar tostach. Roinnt nóiméad ina dhiaidh sin chonaic mé Cailín Gray i spiorad: d'fhéach sí an céanna, ach amháin a bog, silvery-liath fionnadh a bhí fada agus clúmhach.

"Feicim í." Agus dúirt mé leis an Dr Jenny cé chomh clúmhach is a bhí Girl Grey.

"An bhfeiceann tú níos mó?"

Cúpla nóiméad eile a rith. . . "Tá sparkles ag teacht amach as a fionnadh."

"Tá sin feicthe agam cheana. An bhfeiceann tú cad iad na gealaí?"

Shuigh muid sa ghrian tráthnóna bog ar feadh cúpla nóiméad eile, gan labhairt, agus ansin bhraith mé i mo croí an méid a bhí le feiceáil agam i m'intinn: "Is iad na sparkles an grá a thug muid di . . . tá siad chomh deas . . . tá an grá sin ar fad ag spochadh as a fionnadh."

"Tá ciall leis sin, wow!" Bhí miongháire ar an Dr Jenny.

Agus ansin bhí ár Cailín ciúin mistéireach Liath imithe.

Dúirt sí linn níos luaithe go bhféadfaimis Girl Gray a thabhairt chuig an gclinic nó an bhean a fháil Píoc suas í an mhaidin dár gcionn cé a thógfadh í le créamadh. Chinneamar í a bheith aici iompar, mar sin dúirt an Dr Jenny linn í a choinneáil ina leaba an oíche sin.

Ní raibh sé sin déanta agam roimhe seo agus ní raibh mé cinnte. Nuair a d'fhéach mé uirthi le malaí ardaithe agus ceisteanna i mo shúile, chuir sí suaimhneas orm: "Beidh sé ceart go leor, ná bí buartha. Níl aon rud dona ag dul a tharlóidh. Níl le déanamh ach curl suas ina leaba agus beidh sí ceart go leor."

Chuir mé Grey isteach ina leaba bog flannel is fearr leat ar shuíochán na fuinneoige i m'oiúig agus dhún mé doirse na Fraince. An mhaidín dár gcionn, nuair a thrasnaigh mé an seomra suí chun iad a oscailt, chonaic mé Huckleberry Moon ina shuí ar thaobh amháin den tolg a bhí in aice leis na doirse sin. Bhí sé chomh gar agus a thiocthadh leis a bhaint amach don áit a raibh an Cailín Liath ina luí. Thuig mé gur fhan sé ann ar feadh na hoíche le bheith in aice léi. Bhí a fhaireachán príobháideach féin aige dá dheirfiúr is fearr leat.

"Ar mhaith leat bláthanna a chur dí?"

"An féidir linn rud éigin a fhásann i Havái a phlandáil?"

Bhí Críostóir ag smaoineamh agus ag smaoineamh: "Ní cuimhin liom planda bláthanna atá in ann maireachtáil sa dá áit, ach cad faoi na bláthanna tine atá sa chlós againn? Is féidir liom iad a thrasphlandú ionas go leathfaidh siad amach."

"Ó. . . is smaoineamh iontach é sin. Thaitin sí go mór le Pele."

Laistigh de chúpla lá, léirigh a chriú suas, agus bhog siad cuid dár ndúchas ard oráiste plandaí bláthanna go dtí limistéar speisialta thart ar an bonn de Navar ar taibhseach Red Dragon crann Maple Seapánach.

"Ba bhreá léi a bheith sna féara arda sin." Dúirt Christopher: "Ba é a dufair phríobháideach féin é. Mhottaigh sí chomh sa bhaile ansin."

"Bhí an chuma uirthi go raibh sí dofheicthe nuair a bhí sí ann."

Shuidh muid thart ar ár fáinne tine agus bhí urramú naofa di. Huck agus Brambles chuaigh thart agus shuigh sé linn ar feadh roinnt nóiméad. Bhí sé speisialta agus álainn.

Luaign duine dár gcairde áitiúla le fada an lá na bláthanna tine. "Cén fáth ar roghnaigh tú iad sin?"

"Bhain a spiorad beag Hawai`ian grá don bhandia tine Pele agus cheapamar . . ."

"Buille faoi thuairim cad é? Fásann na bláthanna sin i gceantair ina raibh tine. Tá siad cuid de na plandaí a fhás ar dtús agus, ós rud é go bhfuil siad ard, eiltíonn éin isteach le cuidiú leis an limistéar scriosta a athshíolú."

"Mar sin, i ngan fhios dó, tá 'planda Fhionnuisce' roghnaithe againn dár gCailín ciúin, mistéireach Liath."

"Agus sin an rud atá ar siúl aici de mheon - ag éirí as an luathreach. WOW!"

"Tá sé sin go hálainn," a dúirt Christopher go bog.

Ba brónach an Liath a scaoileadh; bhí áilleacht mistéireach agus rúnda den sórt sin aici. Mhair mo dheora ar feadh thart ar sheachtain, agus ansin d'imigh sí uainn go síochánta agus gan fhuaim, díreach mar a bhí a deartháir mór dubh roimhe.

Oíche amháin, tar éis siúl inár ngairdín buíochais, tháinig Críostóir isteach agus dúirt sé, "Sílim go bhfuil a spiorad tar éis filleadh ar a tír dhúchais ionúin Hawai'i."

"Cé . . . go mothaíonn ceart. Iontach go leor."

"B'fhéidir go bhfuil sí le chéile arís le Pele."

"Bandia na bolcán agus na tine . . . chomh iontach di."

"Agus biotáillí a sinsear oileánda." Christopher aoibh.

"Tá súil agam go mbeidh sí mar ár gcaití againn arís lá éigin."

Bhí sé brónach dár leanaí a fhágáil linn, ach bhí a fhios agam go raibh siad araon, agus saol iontach. Bhí grá ag Christopher agus mé féin orthu. Bhí aithne acu ar a muintir Kitty agus bhí áit neamhchoitianta agus draíochtúil acu le cónaí ann. Saol maith a bhí ann don bheirt acu agus anois bhí siad slán sábháilte ar an Taobh Eile — agus chabhraigh sin liom.

Tráthnóna amháin bhí mé ag cur cara nua in aithne dár leanaí: "Sin é ár mbuachaill Huckleberry . agus tá mé. · Brambleberry Rose thart anseo áit éigin. Is iad ár gcaora measctha. Is breá liom Gealach. á rá sin." chuckled "Agus tá ollphéist beag eile faoin teach. Tá sí i ***Príosún Hayleigh.***"

Bhí siad óg: bhí Huck timpeall ceithre bliana déag, agus Brambleberry agus Hayleigh araon timpeall cúig nó sé. Bhí grá agam dóibh agus ba bhreá liom am a chaitheamh leo.

Bhí Hayleigh Skywalker fós ina créatúr beag speisialta féin agus bhí sí go dona fós. sí freisin bhí na lapaí is mó d'aon cheann dár cait.

"Ar mhaith leat a miotóga draíochta a fheiceáil?" D'iarr mé Christopher tráthnóna amháin.

"Ar ndóigh." Dúirt sé chuckling beagán.

Bhí sí sa chistin ag an am agus bhí Brambles sábháilte inár seomra leapa. Chroith mé mála cóir leighis Hayleigh agus tháinig sí ag rith. Fad is a bhí sí ag bogadh agus an aird a bhí uirthi, chaith mé cúpla treats trasna an urláir. Cosúil le tintreach, rith sí trasna an urláir crua-adhmaid agus rug sí leis na miotóga móra sin.

"Ó. Mo. Maith. An féidir leat é sin a dhéanamh arís?"

Chaith mé cúpla treats eile agus d'amharc sé uirthi.

"Osclaíonn sí a lapaí agus glacann sí iad mar a bheadh miotóg gabhálaí liathróide," a dúirt sé. "Tá sé sin iontach! Ba cheart dúinn **Catfish Hunter a thabhairt uirthi.**"

"**Catfish Hunter?** Cén fáth?"

"Is imreoir pro baseball clúiteach é ó na blianta ó shin. Tá cáil air as an líon is airde riamh de chluichí a bhuaigh a fhoireann. Cuireann sí orm smaoineamh air."

"Is breá liom an t-ainm sin: ár **Sealgair Catfish beag.**"

Chaith mé cúpla rud eile agus rith sí ina ndiaidh, stop sí iad le ceann dá miotóga móra, agus ansin d'oscail sí a lapa agus phioc sí suas an tsáile. Thug sí go dtí a béal é, chrom sí é, agus d'fhéach sí orm le tuilleadh.

Bhí Christopher agus mé féin ag gáire agus fuair Hayleigh, **Catfish Hunter** a lán déileálann sin oíche.

Bhí sí chomh gleoite, ach biteann sí mé go minic freisin. An raibh cat agat a rinne sin? sí níor bhris mo chraiceann riamh ach gortaítear a cuid bites fós. Trodaire beag a bhí inti, agus n'fheadar an raibh an spiorad troda sin mar a d'éirigh léi cibé rud a tharla di, agus an iliomad lialanna a d'fhulaing sí agus í ina cat níos óige.

"Tá ainm nua eile aici," a dúirt mé le Christopher agus é ag súgradh léi.

"Chomh maith le Brat Adorable?"

"Leanáí Bite!"

"Ó, a stór. Ha! Oireann sé sin di."

"Deirim le gear é."

Nuair a bhí an t-am ann le haghaidh a gcuid seiceála bliantúla, thug mé go dtí oifig an Dr. Thomas iad le chéile. D'fhiafraigh a chúntóir nua, "Cé hiad na gleoiteoga seo?"

Ag tagairt do Brambles, chuir mé in iúl di: "Is í Rós Brambleberry í, agus Gealach Huckleberry an ceann seo. Tugtar ár gcaora measctha orthu agus tá sé chomh furasta maireachtáil leo." Ag bogadh chonnaic Hayleigh níos gaire dom, dúirt mé, "Is í Hayleigh Skywalker í agus tá sí rud beag rascal."

Aoibh an cúntóir, "Bhuel, cinnte go bhfuil sí, nach bhfuil sí ainm sméar fionnuar."

Ní raibh mé in ann cabhrú le gáire. "Sin é an dara huair a chuala mé é sin!"

Cúpla seachtain ina dhiaidh sin bhí orm Huckleberry a thabhairt isteach arís. Cuairt éigeandála a bhí ann. sé tháinig mé isteach tráthnóna amháin limping agus ní raibh mé in ann a fheiceáil gortú ach bhí a fhios agam go raibh rud éigin mícheart. Tar éis dom glaach ar Chríostóir, thug mé go dtí oifig an Dr. Thomas é.

Níor thóg sé níos mó ná cúpla nóiméad ar an Dr. Thomas fiafraí de, "Ar tháinig na cait mheánacha ar ais?"

Bhí ionadh orm. "Ní fhaca mé iad. Ach ní chiallaíonn sé sin nach bhfuil siad thart. Bhí a mamaí á gcoimeád isteach."

"Tá gortú bite aige ar chúl a shála," lean an Dr Thomas. Tugann sé sin le fios go ndeachaigh sé i gcoimhlint le meánchat, agus nuair a d'iompaigh Huckleberry ar an meán-chat a fhágáil faoi."

Bhí mé chomh trína chéile. Cén chaoi ar chaill mé go bhféadfadh siad a bheith ar ais?

"Tá an cineál seo gortaithe thar a bheith pianmhar agus sílim go bhfuil na cait mailíseach ar ais. Gníomhaíonn siad cosúil le sceimhlitheoirí cait. in ord nádúrtha cait, nuair a théann cat amháin siar ó altercation agus go n-iompaíonn sé chun siúl amach, ba chóir don ionsaitheoir imeacht freisin. Ní hé sin a tharla!"

"Ó MO DHIA!"

"Beidh sé ceart go leor ach coinnigh isteach é faoi láthair. Tá antaibheathaigh á thabhairt agam dó. Ní dhéanann na cait seo cloí le rialacha nádúrtha cat agus creiche siad ar cait eile chun dochar a dhéanamh dóibh. Creidim go bhfuil siad in ann cait eile a mharú."

Cad atá duine ceaptha a dhéanamh leis an eolas sin?

Bhí sé beartaithe agam labhairt le mamaí an chait dhona cheana féin nuair a tháinig mé abhaile.

An tráthnóna sin chuaidh mé isteach agus chuir mé ceist ar a dhá chat.

"Tá siad go maith, ní féidir liom iad a choinneáil istigh, áfach," a dúirt sí. "Téann siad fiáin sa teach, ag caoineadh agus ag rith ó fhuinneog go fuinneog. Mar sin lig mé amach iad."

"Cá fhad atá tú ag lígean amach iad?"

"Cupla lá."

Dúirt mé léi faoi mo bhuachaill milis Huck. "Mar sin, cé gur choinnigh tú isteach iad, bhí mo chait sábháilte."

"Geez, tá brón orm!"

"An féidir leat coiléar cloiginí a chur orthu?"

"Sea, bhain mé triail as sin, ach bhain an bheirt acu amach iad. I nóiméid!"

Nuair a shiúil mé ar shiúl bhí mé ag croitheadh mo . . . "Cad a dhéanfaimid anois?" D'iarr mé mé féin cheann. . . os ard.

Níos déanaí an tráthnóna sin nuair a tháinig Críostóir abhaile d'fhiafraigh mé an raibh aon smaointe aige.

"Ar ghlaigh tú ar an SPCA roimhe seo? B'fhéidir go bhfuil smaoinemh acu."

"Is féidir liom triail a bhaint astu arís."

"Ar mhaith leat madra a fháil?"

"Cé . . . Sin smaoinemh iontach!"

"B'fhéidir go bhféadfaimis taifead a fháil ar mhadra ag tafann agus eagla a chur orthu?" Bhí a aoibh gháire goofy ag Christopher.

Bhí ár leanaí go léir snugged suas istigh an tráthnóna sin. Bhí Huckleberry ag iarraidh a chodladh agus bhí cuachta suas i suíochán na fuinneoige i m'oifig. Bhí Brambles agus Hayleigh sábháilte ar a taobh de na doirse, bhí a fhios againn go raibh siad sábháilte.

"Beidh cruinniú agam amárach le Mack, an fear steiríó - dúirt sé go mb'fhéidir go mbeadh sé in ann cabhrú linn."

"Le madra ag tafann?"

"Sea, cuirfidh mé in iúl duit cad a fhoghlaiméoidh mé."

An mhaidin dár gcionn, agus Brambles ina chodladh inár seomra leapa, bhí Hayleigh ag iarraidh dul amach. Ós rud é go raibh mé ann agus go raibh mé in ann féachaint uirthi, shíl mé go mbeadh sí sábháilte. Cad a d'fhéadfadh dul mícheart? Ceart? D'fhág mé an doras tosaigh ina sheasamh ar oscailt agus d'oscail mé an doras cúil ionas go raibh mé in ann dul amach tríd an scáileán go tapa. Chuaigh mé lasmuigh cúpla uair agus bhí sí ag baint suilt as a bheith sa ghrian agus ag coganta ar fhéar úr.

Chuaigh mé ar ais taobh istigh agus bhí mé i mo sheasamh inár gcistin nuair a chuala mé an scread is glóraí, is trua a chuala mé riamh. Ní raibh mé in ann dul amach tapa go leor agus bhí sé chomh buíoch go raibh mé chomh gar. Bhí Hayleigh **in aice leis an muineál ar** cheann de na cait dhubh-agus-bán !

Bhí siad ina seasamh timpeall dhá thriog dhéag uaim agus rith mé go dtí an cat, ag béicíl, "Ligí Amach í! AMACH LEAT!"

Ach buille faoi thuairim, a léitheoirí, nach raibh.

Dheineamar roinnt deisiúcháin ar ár gcláí agus bhí roinnt maidí cláí fada in aice lámhe. mé Lean sé ag béicíl, "Ligigí Amach í! LIG DI DUL! AMACH LEAT!"

Nuair a fhíoc mé suas an cuaille fál, shíl mé go mbeadh sé ar ais suas.

Ní dhearna sé, mar sin d'ardaigh mé thar a cheann é agus bhuail mé an talamh in aice leis. Bhí mé fós ag béicíl ach bhí Hayleigh ciúin. Bhuail mé ar an talamh arís agus, faoi dheireadh, lig sé di dul agus tacaíocht suas. Ach, in ionad a fhágáil, sheas sé agus Stán orm! Scoop mé suas í agus láithreach ghlaoigh an Dr. Tomás.

"Beir isteach í; Is féidir liom í a fheiceáil anois."

Chuir mé gloach go tapa ar Christopher agus cheangail mé Hayleigh i gceann dá blaincéid boga clúmhacha. Bhí sí beo ach ní raibh sí ag bogadh agus bhí sí an-chiúin.

Chuir an Dr. Thomas ar a tábla scrúdaithe í agus sheiceáil sé amach í, lena n-áirítear a chobhsaíocht cos. "Cúig soicind déag eile agus bheadh sí marbh. Bhí sé **soicind go litriúil**, Ómra!"

Sheas Hayleigh suas ar an mbord agus lig dó peataí di. "Tá sí ceart go leor, níl sí gortaithe. An raibh ceann de na cait bulaíochta?"

"Tá!"

"Tá an t-ádh leat go raibh tú chomh gar." D'fhéach sé thar a spéaclaí orm agus ansin chuimil sé faoina smig. "Agus is screadaíl beag maith a chloisim thú!" Bhain sé í chomh réidh sin.

"Tá Christopher agus mise ag smaoineamh ar chainteoirí lasmuigh a chur suas agus madra ag tafann a phléascadh taifeadadh. Cad a cheapann tú faoin bplean sin?"

"D'fhéadfadh sé oibriú . . ." d'fhéach sé síos agus amach amhail is dá mba ag smaoineamh, "agus tá mé duine a d'fhéadfadh a bheith in ann cabhrú leat."

"Ó, milis! Go raibh maith agat, agus go raibh maith agat as a bheith anseo. Ba mhaith liom dul ar an bhfón Christopher ach beidh mé iarr air gloach ort."

"Níos déanaí tráthnóna is féidir liom labhairt leis anseo, nó tráthnóna inniu sa bhaile."

Bhí Hayleigh fós an-chiúin. Nuair a fuair mé abhaile í bhí roinnt bia uaithe, mar sin théigh mé sicín úr, orgánach agus ribí róibéis deas bruite leis. Tar éis sin, thit sí ina codladh. Bhí Huck agus Brambles istigh cheana féin agus choinnigh mé iad mar sin.

B'fhéidir gur cuimhin libh, a léitheoirí breátha, níorbh é seo an chéad taithí a bhí agam le meánbhulaithe. Chuimhnigh mé ar Boots, athair cat Navar, agus an chaoi ar rinne sé bulaíocht ar phisíní beaga. Ach ní fhaca mé aon rud cosúil le cad a d'fhéadfadh an dá cait sceimhlitheoireachta a dhéanamh. Anois rinne na créatúir uafásacha seo dochar do na trí kitties. Bhí an baol seo de dhíth orm go mór.

An tráthnóna sin shiúil Christopher agus mé féin trí theach síos an tsráid agus d'inis ár comharsa cad a tharla. Chuir mé in iúl di nach raibh mé ag iarraidh a cat a ghortú ach ba bheag nár mharaigh sé Hayleigh. "An bhfuil eagla orthu roimh mhadraí?"

"Ó, ritheann siad má chloiseann siad madra ag tafann. Leanann siad mé nuair a théim ag siúl ach má tá a coirt madra ritheann siad ar ais abhaile. Tá brón mór orm gur tharla sé seo!"

Christopher agus mé ag féachaint ar a chéile. "Seans go n-oibreoidh sé seo!"

Mar sin d'fhan ár gcistiní istigh agus, le cabhair ón Dr. Thomas, fuair Christopher roinnt taifeadtaí de mhadraí ag tafann, ag rith, agus ceann de chúpla madra ag súgradh agus ag caoineadh. Dúirt mé lenár bpáistí cad a bhí le tarlú agus gan eagla a bheith orainn. Sheinn mé na taifeadtaí go bog sa teach agus bhreathnaigh mé ar ár gcistiní. Bhreathnaigh siad go léir i dtreo foinse na fuaimneanna ach níor rith aon duine agus chuaigh i bhfolach. Dúirt mé leo arís gurbh iad na madraí a gcairde agus go gcoinneoidís sábháilte lasmuigh iad agus thug mé féilte dóibh.

"Cad is ainm dóibh?"

"Na madraí?"

"Thaitin Chance and Shadow liom i gcónaí sa scannán **Homeward Bound.**"

Bhí Críostóir fós ag smaoineamh.

"Cad mar gheall ar Flash?"

"Ó, tá sé sin go hiontach. Seans, Scáth agus Flash. Rachaimid amach agus cuirfimid glaoch orthu. Go hiomlán falsa na cait olc sin amach!"

I rith na laethanta amach romhainn, sheinn mé na dlúthdhioscaí go bog agus thug mé féastaí dár bpáistí. Dúirt mé leo gurbh iad Chance, Shadow and Flash a Navar Star nua.

"Coinneoidh siad slán thú." Agus thug mé níos mó déileálann dóibh.

Gach uair a sheinn mé na dlúthdhioscaí chuaigh siad ar airdeall: d'éirigh a súile mór agus dorcha, d'fhéach siad ar fhoirse an choir, agus chuaigh a gcluasa díreach suas, ach níor rith siad agus níor chuaigh siad i bhfolach.

Timpeall trí lá ina dhiaidh sin suiteáladh na cainteoirí ag Christopher agus cheangail muid iad lenár gcóras steirió. D'fhéadfainn na dlúthdhioscaí a sheinn tríd na cainteoirí agus bhí an tafann le cloisteáil taobh amuigh, ní istigh. Bhí sé seiftiúil.

Mhol an SPCA dom fual madra mór nó ainmhí ferocious eile a fháil agus mar sin d'ordaigh mé buidéal spraeála fual leon sléibhe. Spraeáil mé é feadh líne an fhál ar fad. Níorbh fhéidir liom a rá go raibh

ann, agus ní raibh an chuma ar ár gcuid kitties ar aon intinn, mar sin ní raibh a fhios agam an n-oibreoidh sé - ach bhí sé beartaithe agam é a spraeáil gach 4-6 seachtaine agus tar éis an bháisteach ócáideach a bhí againn.

De réir a chéile sheinneamar an curfá madra níos minice agus níos géire. Chaith Hayleigh formhór na laethanta i **bPríosún Hayleigh** mar sin níor chuir sé aon bhac uirthi. Bhí cos Huckleberry leigheas go hálainn agus, aon uair a bhí sé féin agus Brambles ag iarraidh dul amach, sheinn mé an curfá madra ar dtús. Lig mé é a réachtáil ar feadh roinnt nóiméad agus chas suas an toirt, ansin iad a ligean amach tar éis shiúil mé an mhaoin. Le linn dóibh a bheith amuigh d'imir mé é ag eatraimh agus níor chuir sé aon bhac orthu. Críostóir agus mise "ar a dtugtar na madraí" gach lá.

Agus, buille faoi thuairim cad é? Ní fhaca muid na cait bulaíochta arís.

Bhí ár gcistíní sábháilte ina gclós arís. Ní raibh siad in ann dul amach ach nuair a bhí mé sa bhaile ach, ó bhí mé ag obair ó bhaile, bhí saol milis arís acu.

I titim na bliana sin bhí ár mbaile beag á thoghadh mar mhéara agus bhí ár gcara, Sarah, an méara reatha ag feidhmiú arís. Thairg mé ár dteach mar áit chruinnithe agus, toisc gur tógadh é thart ar 1924 agus gur choinnigh sé buncharachtar ár bpobal, d'aontaigh ár gcairde go n-oibreodh sé go maith. Bhí go leor páirceáil éasca ar an tsráid chun tosaigh, agus bhí cuma sean-lóiste sléibhe ar an seomra suí mór lena bhallaí cedar soiléir agus bán-nite. Bhí an teallach ollmhór bríce ina sheasamh i lár an tseomra idir fuinneoga leathana ilphána a raibh an bhunghloine thonnach fós ina seilbh.

Bhí lá an chruinnithe griannmar agus te. D'oscail mé an doras tosaigh, a leagtar cathaoireacha timpeall agus cuir fianáin agus uisce súilíneach ar an mbord iontrála. Chuaigh gach rud go réidh. Bhí Brambles ag iarraidh codladh ionas go raibh sí sábháilte inár seomra leapa. Agus na doirse cuiditheacha halla dúnta, bhí cead ag Hayleigh agus Huck fánaíocht a dhéanamh áit ar theastaigh uathu.

Thaispeáin go leor daoine suas agus bhí am deas againn go léir. Nuair a tháinig Sarah, tar éis Beannacht do roinnt de mo chomharsana, sheas sí os comhair an teallach agus thosaigh sé ag labhairt.

Tar éis cúpla nóiméad, tháinig Hayleigh amach as an chistin agus sheas sí sa halla ag suirbhéireacht ar na daoine a bhí ina suí ina **seomra** mór. Rith sí ansin ón gcistin, trasna an tseomra suí os comhair Sarah, tríd an doras tosaigh oscailte, agus lasmuigh go dtí an póirse tosaigh.

Bhí cúpla chuckles. Lean Sarah ag insint dúinn cad a bhí bainte amach aici an téarma seo caite, agus na pleannanna atá aici don tréimhse atá beartaithe di in oifig.

Buille faoi thuairim cé a léirigh suas arís?

Ar ndóigh, bhí sé Hayleigh Skywalker.

An uair seo sheas sí ag an doras tosaigh ar feadh cúpla nóiméad - amhail is dá mbeadh sí ag scoltacha cosán tríd an namhaid - ansin rith sí ón doras tosaigh, os comhair na ndaoine a bhí ina suí i cathaoireacha, go dtí an áit a raibh Sátán ina seasamh, agus isteach sa cistine. Cuimhnigh nach bhféadfadh sí rith cosúil le formhór na gcait agus bhí sí beag. Mar sin, agus a cos díreach ar ais ag leanúint uirthi mar a bheadh an ruathar ar long, agus a miotóga tosaigh ollmhóra, rith sí os comhair Sarah arís agus ar ais isteach sa chistin!

An uair seo bhí gach duine sa seomra ag gáire. Bhí Sarah ina thost ar feadh nóiméad. "Bhuel, ní raibh chroitheadh a ceann. - **cat** riamh in airde orm roimhe seo!"

Sílím go bhfuair Hayleigh roinnt vótaí di. Bhí sí ina méara againn arís agus bhuaigh sí le tromlach diongbháilte.

Ba é Huckleberry Moon an kitty buachaill is milse dá bhfaca mé riamh. Ba chosúil go raibh páirt láidir báúil aige ina charachtar. Bhí súile móra cruinn aige, miotáin bhána ar a lapaí tosaigh, agus buataisí bána ar a chosa cúil. Bhí a chóta den chineál liath tabby, le cófra bán agus srón. Uaireanta, bhí an chuma air go raibh an ghealach lán ag lasadh ar a aghaidh. Sin mar a fuair sé a lárainm. Bhí grá aige do chách agus dár gcistiní go léir - fiú Hayleigh. Is cuma leis gur brat a bhí inti, bhí grá aige di ar aon nós.

D'imir sé léi agus lig sé di na bréagáin **go léir** a choinneáil agus lig sé di an bua nuair a d'imir siad sa tóir. Mar sin bhí Hayleigh ina Boss Kitty ach ní raibh sí i gceist - ach amháin Brambles.

Cúpla bliain ina dhiaidh sin, nuair a bhí ár mbuachaill milis, Huckleberry Moon, timpeall sé bliana déag go leith d'aois, chuir an Dr Thomas in iúl dúinn nach raibh duáin Huck sláintiúil.

"Is féidir liom sreabhán subcutaneous a thabhairt dó gach seachtain. Is féidir leat é a thabhairt isteach nó is féidir leis an Dr Jenny tar go dtí do theach."

"Rinneamar é sin le Girl Gray agus bhí cuma mhaith uirthi le roinnt míonna anuas. An bhfuil aon smaoinemh agat cá fhad a bheidh sé fós sásta leis an gcóireáil seo?"

"Ar ndóigh, tá gach cat difriúil, ach tá a chuid marcóirí ard go leor agus mar sin is dóigh liom nach féidir liom é a choinneáil compordach ach ar feadh cúpla mí."

Christopher agus mé ag féachaint ar a chéile. "Ceart go leor, go raibh maith agat." Bhí an druil seo ar eolas againn.

Ós rud é go raibh an bheirt leanbh eile a d'aistrigh go dtí an baile beag seo linn caillte cheana féin, tar éis Huckleberry, ní bheadh againn ach an bheirt leanbh is óige againn. Níorbh spraoi é machnamh a dhéanamh, ach bhí a fhios agam go raibh saol i gcuimhne aige lena dheartháir mór agus a chosantóir, Navar Star, agus lena chara an-speisialta, Girl Grey, agus bhí a fhios agam go dtiocfadh sé le chéile arís i ndomhan na spioraid.

Nuair a dúirt muid le Deanna bhí cóisir aici ar a póirse tosaigh dó féin agus dá chara cat, Anna.

Thugamar do Huck gach rud a theastaigh uaidh agus d'fhan sé taobh amuigh leis nuair a bhí sé amuigh, chun a chinntiú go raibh sé sábháilte. Agus é ag caitheamh leis lá amháin, dúirt an Dr Jenny linn, "Níl sé chomh sásta agus a bhí sé an tseachtain seo caite."

Bhí cinneadh déanta cheana féin ag Christopher agus mé féin, nuair a bhí a fhios againn, go scaoilfidimid leis.

"Cathain is féidir leat teacht agus é a thrasnú?"

"Tá sé ceart go leor inniu, agus amárach, mar sin an n-oibreodh trí lá as seo duitse?"

"Gheobhaidh mé amach sceideal Christopher agus cuirfidh mé in iúl duit é."

"Tá brón orm," a dúirt sí.

"Mise freisin, ach is saol é, agus b'fhéarr liom iad a thrasnú ná iad a fhágáil."

Choinnigh mé sa teach é an tráthnóna roimh an coinne ach, mar theastaigh uaidh dul taobh amuigh, thug mé isteach armfuls féir earraigh agus bláthanna. Rinne mé nead de na plandaí úra cumhra. Timpeallaithe mé é le beagnach ocht n-ortalach domhain de Greens úr agus bláthanna bog. Bhí cuma chomh sásta air a bheith timpeallaithe ag a chiorcal plandaí agus chodail sé ann an chuid is mó den oíche.

Mar a rinne mé lena dheirfiúr, shuigh mé ar an bpóirse tosaigh agus choinnigh mé é. Bhí ár liosta de gach duine againn ár leanaí kitty. Shuigh Críostóir in aice linn agus dúirt leis, "Tá teaghlach mór caitíneach ag fanacht leat. Beidh siad ar fad ag dul i ngrá leat agus ag iarraidh súgradh leat." Thosaigh sé ag an tús, blianta sular bhuaileamar lenár mbuachaill beag Bugs.

"Ar dtús tá an Fhómhar agus an Domhan, Gealach Scairp agus a leanaí: Hechiza, Guapo, agus Gusto."

"Ba iad mo chéad leanaí iad." Dúirt mé.

"Ansin tá Aingeal agus Clair Bear, an tUasal Bojangles, Kitty Marlene - Yoda, agus ceathrar caitíní eile a d'aimsigh tithe agus a fuair a n-ainmneacha óna dteaghlaigh nua." Lean Críostóir.

Feicfidh tú: "Amelia Kitty Heart, Penelope agus a trí áilleacht bheaga: meirleach, Jackie Páipéar, agus Samba."

"Mhair siad linn díreach sular bhuaileamar leat." Dúirt mé.

"Beirt a raibh a fhios agat nuair a bhí tú i do dhuine beag: Anna PurnaVar agus Jasmine Rosebud."

"Agus ar deireadh. do chara is fearr: Navar Star. Agus ar ndóigh, milis, milis, a Chailín Liath."

"Is iad do theaghlach ar fad iad agus tá siad ag fanacht le súgradh leat. Beidh muid chailleann tú ach beidh muid go léir le chéile arís. Táimid go léir fós teaghlaigh. Tá grá againn duit, go deo."

"Taobh amuigh de na caillí ama agus spáis, a chara beag." Chuir Críostóir pionta ar a cheann.

Agus ansin bhí ár buachaill milis imithe.

D'fhág an Dr Jenny linn é. Dúirt sí go mbeadh an bhean a chréamadh an Cailín Liath thart ar maidin agus d'imigh sí.

Shuigh Críostóir agus mise fós ar an bpóirse. Bhí mé ag coinneáil Bugs ar mo lap agus labhair muid go bog leis.

Agus d'éisteamar.

"Tá sé anseo!" Rinne mé cogar agus shroich mé do lámh Christopher agus muid inár suí sa íogair ciúnas tráthnóna go luath.

Ar an gcaoi chéanna a chonaic mé Girl Grey tar éis di dul trasna go dtí an Taobh Eile, chonaic mé spiorad Huckleberry Moon ag siúl i bhféar bog glas.

"Léim sé suas as an féar!" chuckled mé. "Chliceáil sé a lapaí tosaigh agus cúil le chéile. Cosúil le leipreachán. Tá a chosa tosaigh agus cúil ag cliceáil le chéile!"

Christopher aoibh. "Gach buachaill beag milis é."

Ansin bhí Huckleberry Moon imithe uainn.

"Tá Anna PurnaVar agus Jasmine Rosebud tagtha le chéile arís anois. . . agus Navar Star agus a chuid is fearr leat, a Chailín Liath."

"Cuidíonn sé le mo chroí smaoineamh mar sin."

D'fhág muid é an oíche sin fillte ina brat flannel is fearr leat leis na plandaí agus bláthanna tucked isteach timpeall air. An mhaidin dár gcionn, nuair a tháinig an bhean bhog-labhartha chun é a phiocadh suas, thug mé di é, mar aon le luaitheach an Chailín Liath. Créamadh na leanaí is milse le chéile agus choinnigh mé a luaitheach ar an mbealach sin, sa bhosca cuimhne adhmaid fearnóige céanna.

"Cuirimis féar agus bláthanna dúchasacha dó."

"Timpeall crann dearg maple Navar?"

"Sea, is féidir linn cuid acu a thrasphlandú ó na háiteanna is fearr le Huck agus bailiúchán milis a dhéanamh i gcuimhne air thart ar bhláthanna dóiteáin Girl Grey."

Chuir sé seo aoibh gháire orm. "Is breá liom é sin. Sea, go raibh maith agat."

Arís, bhí an tine naofa againn le haghaidh ár buachaill beag álainn, lómhara, beloved.

"Ní raibh aithne agam ar anam níos binne i Kitty jammies ná eisean."

"Is cuimhin liom an chéad lá a chonaic mé é agus mar a lean sé isteach inár dteach mé," a dúirt Christopher. "Cé gur fhan gach duine eile sa chlós tosaigh — agus gan é ach seacht n-orthach ar airde!"

Shíl mé cé chomh beag is a bhí sé agus conas a bhí sé díreach tar éis lúbadh taobh thiar de Christopher mar nach raibh aon rud eile tábhachtach.

Tháinig Brambles isteach go ciúin linn agus shuigh muid ag faire ar feadh nóiméad.

"An dóigh leat go bhfuil a fhios aici cad atá ag tarlú?" Chuir mé ceist ar.

"Déanaim. An bhfuil tú?" Bhí an oiread sin muiníne ag Christopher as an oiread sin rudaí a bhí á cheistiú agam fós.

"Féach uirthi — tá cuma uirthi. Cén phribhléid grá a thabhairt dó. Tá áthas orm go raibh sé inár dteaghlach."

"Agus beidh go deo," a dúirt Christopher, le cinnteacht mhín.

Tar éis do Huckleberry fágáil, d'athraigh cúpla rud inár saol: ár Dr. Thomas d'éirigh sé as a phost agus bhog sé go stát eile, ghlac an Dr Jenny seilbh ar a chleachtas agus fuair Christopher post iontach deartha agus tógála as an stát. Chiollaigh sé go mbeadh sé imithe, ach ba mhaith linn labhairt ar a laghad dhá nó ceithre huairé gach lá ar an teiléafón, agus ba mhaith liom cabhrú leis leis an tionscadal ar líne.

Compán mór cónaithe a bhí ann agus thógfadh sé cúpla bliain. Bhí an cliant an-buíoch as a chuid smaointe agus saineolas. Bhí siad ag fágáil Críostóir saor chun a dhraíocht neamhchoitianta a oibriú ar a gcuid maoiné agus ar dhearadh a dtithe nua.

Anois nach raibh agam ach dhá chat, tháinig Brambleberry Rose níos gaire domsa. Bhí súil agam go dtiocfadh feabhas ar Hayleigh Skywalker lena deirfiúr; áfach, bhí uirthi am a chaitheamh fós ina haonar, faoin teach, nó i gcuid eile den teach. Chroith mé mo cheann, ag smaoineamh: ***Ní maith léi Brambleberry agus is cosúil nach bhfuil sí ag iarraidh go mbeadh sí ar an phláinéid!***

Bhí an oiread sin spraoi ag Brambleberry Rose a bheith ag plé leis. Ba bhreá liom aire a thabhairt di. Cheannaigh mé maranna speisialta Brambleberry agus Hayleigh agus d'ullmhaigh mé na béilí is fearr leo de sicín a tógadh go horgánach agus ribí róibéis saothraithe go hinbhuanaithe. Thug mé Hayleigh amach go dtí ár bpóirse tosaigh ar maidin chun canadh na n-éan a chloisteáil agus lean mé uirthi agus Brambleberry Rose ag iniúchadh ár gclós. Ba mhaith léi dul ar seachrán chun rudaí a fhiosrú, ach ní dheachaigh sí i bhfad, agus tháinig sí i gcónaí nuair a ghlaigh mé uirthi.

Bhuel . . . uaireanta thug sí orm fanacht tamall beag. Ag na hamanna sin, nuair a ghlaigh mé uirthi ainm, bhraith sé mar a bhí sí ag fágáil teachtaireacht dom: ***Beidh mé ag dul ar ais chugat, geallaim!***

8. Is cosúil go bhfuil Do Cat An-Chrionna

Le linn a scrúdaithe bhliantúil, nuair a bhí BrambleBerry Rose sé mhí tar éis ceithre bliana déag, dúirt an Dr Jenny, "Bhuel, ní fhaca mé cat chomh sláintiúil ina haois. Tá a cuid oibre fola foirfe. Breathnaíonn sí agus bogann sí cosúil le cat i bhfad níos óige ná a haois."

"Go raibh maith agat as é sin a rá! B'fhéidir go mbeidh mé in ann í a choinneáil ar feadh cúig bliana eile!"

"Níl aon chúis gan smaoineamh sin. Breathnaíonn sí go hiontach."

Ar feadh a saoil ar fad, d'ith sí aiste bia glan mar seo; Shíl mé b'fhéidir gurbh é sin an chúis. Thug mé bia di freisin do dhaoine: a ribí róibéis agus sicín bruite is fearr leat, sprouts féar cruithneachta mionghearrtha agus spionáiste úr, agus giosta cothaitheach measctha le forlíontaí cat. Níor úsáid muid lotnaidicídí inár gclós agus ní raibh ach glantóirí orgánacha inár dteach. Seachas a bheith beagán róthrom, agus chomh maith leis an corrúlacht lingering faoin mbealach a d'oibrigh a cos - nó nár oibrigh - ón gortú ACL, ní raibh aon saincheisteanna sláinte aici. D'aistrigh na cait bulaíochta tamall roimhe sin, agus mar sin bhí sí sábháilte ina clós. Bhí sí go hálainn, bhí sí sláintiúil, agus ó mo thaithí le cait, bhraith mé slán ag smaoineamh go mbeinn in ann í a choinneáil ar feadh ceithre nó cúig bliana eile.

Chonaic mé todhchaí fada grámhar dúinn, agus ní fhéadfainn a bheith níos sona.

Nuair a d'inis mé dó faoina scrúdú, bhí lúcháir ar Christopher. " Cé . . . fuairéamar an t-ádh le Brambles! Beidh mé sa bhaile ar feadh cúpla lá tar éis dúinn an chuid seo den bhunsraith a shocrú."

Seacht mí isteach sa chúigiú bliain déag sin, thug mé faoi deara go raibh sí ag ithe níos lú. Sin é an méid. d'fheach mé di ar feadh roinnt laethanta, agus mheáigh mé í, ach ní raibh sí tar éis meáchan a chailleadh. Bhreathnaigh sí mar an gcéanna. Ghníomhaigh sí mar an gcéanna.

"An dóigh leat go bhfuil duine eile ag tabhairt beatha dí?"

"Bhuel, conas a d'fhéadfadh sé sin a bheith?" D'iarr Christopher. "Ós rud é gur dara tithe iad formhór na dtithe in aice linn, níl aon duine ann fiú amháin le linn laethanta saoire, agus uaireanta thar an deireadh seachtaine."

"B'fhéidir go gcoinneoidh mé istigh í agus féach an athraíonn aon rud."

Bhí Christopher sa bhaile arís agus choinnigh mé istigh í agus thug an bheirt againn faoi deara go raibh rud éigin ann mícheart. Sin freisin nuair a bhí ar Chríostóir imeacht arís. Díreach sular fhág sé, phóg sé BrambleBerry Rose.

"Slán áilleacht luachmhar."

Agus dar liomsa: "Ná bí buartha, beidh gach rud ceart go leor."

Cuimhnigh, a léitheoirí íontach, seachtainí díreach sular dúradh liom go raibh sí i mbarr a sláinte. Tá an an lá dár gcionn scrúdaigh an Dr Jenny í agus dúirt, "Tá rud éigin ar ghrád íseal agus ar fud a córais go léir."

Tharla sé seo Dé Luain. Níor léirigh na X-ghathanna gortuithe; ní raibh aon rud ina cuid oibre fola a thug le fios go raibh aon rud sonrach mícheart. Chuir mé gloch ar Stevie an lá dár gcionn agus, nuair a dúirt mé léi go raibh rud éigin ar bun, mhol sí dom BrambleBerry Rose a thabhairt do na tréidlianna a raibh sí ag obair leo. "Seans go mbeidh roinnt freagraí acu."

Le linn scrúdú an dochtúra nua, chroith siad a boilg agus fuair siad amach go raibh sé brúite.

"B'fhéidir gur ith sí luch nimhe, agus mar sin thugamar vitimín K di."

Le linn di a bheith ann, rinne roinnt daoine, lena n-áirítear beirt dhochtúirí agus cúpla ball dá bhfoireann, trácht uirthi. "Is cosúil go bhfuil do chat an-ciallmhar."

"Tá sí an-síochánta," a dúirt duine amháin.

"Cat den scoth í!"

"An bhfuil a fhios agat gur ardaigh Stevie í nuair a bhí sí lá d'aois?"

"D'inis Stevie dúinn ar maidin, ach ní hé sin an fáth go bhfuil sí mar seo - tá sé ina nádúr. Tá sí annamh."

An lá dár gcionn d'fhéadfainn a rá go raibh rud éigin iontach mícheart. Thug mé ar ais go dtí an Dr Jenny í. "Ba mhaith liom ultrafhuaime a thabhairt di."

D'fhan mé ina hoifig. Nuair a thug an Dr Jenny ar ais chugam í, dúirt sí, "Rinne mé na tástálacha sin go léir uirthi agus bhí sí chomh síochánta an t-am ar fad. Tá eagna neamhghnách aici. . . braistint neart agus síocháin chiúin."

Dúirt sí freisin gur léirigh na tástálacha cad nach bhfuil aon duine ag iarraidh a chloisteáil. "Tá siadaí ailse líonta limistéar a boilg."

Dúirt sí go bog é agus is dócha go ndeachaigh mé i turraing.

"An bhfuil aon bhealach a d'fhéadfadh sé a bheith rud ar bith **níos lú marfach?**"

Dhearbhaigh an Dr Jenny mé go raibh na tástálacha cruinn. "Is cineál ionrach é seo den galar. Molaim duit bualadh le hoinceolaí feline."

Tharla sé seo tráthnóna Dé hAoine. Labhair an Dr Jenny le Christopher ar an bhfón agus chuir an scéal in iúl dó.

Thar an deireadh seachtaine, rinne mé a raibh mé in ann. Rinne mé iarracht í a fháil chun a bia a ithe agus uisce a ól. Thug an Dr Jenny roinnt púdar cothaitheach díleácha dom a mheasc mé le huisce agus ba bhreá léi é ach ní raibh sí in ann ach méid beag bídeach a ithe. Dúirt mé léi go raibh grá mór agam di go mór, go minic. Bhí an Dr. Bhí Jenny tar éis limistéar a boilg a asú agus bhí cuma BrambleBerry níos compordaí.

Chuir mé gloach ar William agus d'fhiafraigh mé an raibh aon léargas aige a d'fhéadfadh cabhrú liom. "Inseoidh sí duit cathain a bheidh an t-am ann. Is táscaire é nuair nach féidir léi a leigheasanna a ghlacadh a thuilleadh."

Faoin Domhnach d'fhéadfainn a rá go raibh muid i dtrioblóid. Ní raibh sí in ann an meascán iontach sin a choinneáil grá sí síos. Aon uair a chuir mé os a comhair é, rinne sí iarracht é a ól ach, tar éis an boladh cuireadh a ionanálú, tharraing sí a ceann ar ais.

Ar maidin Dé Luain d'fhill mé ar an Dr Jenny le BrambleBerry Rose.

"Tá an-bhrón orm é seo a insint duit — ba phribhléid é aithne a chur uirthi agus a bheith ina dochtúir aici — ach tá sé in am aici imeacht."

Níos déanaí an tráthnóna sin, tháinig an Dr Jenny agus a foireann go dtí ár teach a sheoladh go síochánta m'anam, mo chroí, mo beloved BrambleBerry Rose a bheith leis na hAingil.

San am a chuaigh thart, bhí Críostóir in éineacht liom nuair a chuaigh duine dár ngaolta is fearr leat. Ach ní raibh sé in ann filleadh chomh tapaigh sin, agus bhí sé in am ag BrambleBerry Rose imeacht agus dul go Neamh, agus mar sin tar éis dom labhairt leis ar an bhfón rinne mé na rudaí go léir a d'fhoghlaim muid a dhéanamh.

Scríosadh mé. . brónach thall, agus ag iarraidh a bheith láidir agus grámhar ar a son. Bhí an blaincéad is fearr léi réidh agam agus, de réir mar a choinnigh mé ar mo mhúin í inár seomra suí, d'aithris mé ainmneacha na gcait go léir a bheadh ag fanacht léi.

Jenny a riar an chéad urchar. Ach ní raibh sí in ann an leigheas a thabhairt isteach i vein BrambleBerry. Ionadh, a dúirt sí, "**Tá sí imithe cheana féin!**" D'fhéach sí suas orm agus arís agus arís eile: "**Tá sí imithe. Ní fhaca mé é seo riamh.**" Chas sí chuig a cúntóir agus dúirt arís, "**Tá sí imithe!**"

D'éist a cúntóir tréidliachta le croí BrambleBerry agus dheimhnigh sí nach raibh sí linn a thuilleadh. Chríochnaigh foireann an Dr Jenny a gcuid oibre léi agus d'fhág sí liom. Bhí a fhios acu faoin am seo go dtabharfainn chuig an gclinic í tar éis tamaill agus go bhféadfaidís í a thabhairt chun créamtha.

Ba mhaith liom a insint duit cad a chonaic mé nuair a d'fhág BrambleBerry Rose an Domhan chun eitilt arís. Fiú cé go raibh a fhios agam go bhféadfadh rud éigin draíochta tarlú, agus ullmhaíodh é le haghaidh sin tar éis cad Bhí taithí agam le Girl Grey agus Huckleberry Moon, chuir sé iontas orm.

Agus mé i seilbh í, mhothaigh mé í ag fágáil a corp. I m'intinn, chonaic mé a spiorad ag sleamhnú amach agus ag seasamh isteach romham. Bhí sí caol, lúfar, agus láidir. Chas sí chun breathnú siar orm, agus bhí a aoibh gháire ar a aghaidh. Shíl mé ag an am, **Conas a dhéanann cait gáire?** Mhothaigh mé go raibh sí ag fágáil meáchan na a corp taobh thiar de. Chonaic mé an difríocht idir cé a bhí i saol na spioraid agus cé a bhí sí anseo ar domhan. Dífriocht mhór a bhí ann. Mhothaigh mé faoiseamh di ó bheith, arís, cé hí i ndáiríre.

Bhí sí Mystère arís.

Suigh mé isteach i solas an tráthnóna go luath, ag gabháil léi, ag petting a fionnaidh luxuriant agus ag baint léi aghaidh álainn. "Is breá liom tú go mór. Beidh grá agam duit go deo. . agus riamh. Beidh d'athair mar sin. Tá tú go h-álainn . . chomh láidir agus chomh cróga."

Nuair a chuir mé glaoch ar Christopher d'inis sé di chomh maith go raibh grá aige di; go raibh sí aige grá go deo.

Tar éis timpeall daichead nóiméad, tharla rud iontach: i m'intinn, chuala mé deir sí, chomh bog, "Ní mise, a mháthair." Bhí sos ann. tabhair chucu . . ansin lean sí uirthi, "Is féidir leat anois iad."

Agus ní raibh anseo ach an tús.

9. Ta me ceart go leor, a Mhamáí

Nuair a dúirt mé le Stevie go raibh ár ngrá BrambleBerry Rose tar éis bás a fháil ón saol seo, scríobh sí faoi ghrianghraf BrambleBerry ar mo phost meáin shóisialta: "My darling little Angel. An oiread sin grá duit. Bain sult as a sciatháin."

Dhá lá tar éis di dul go Neamh, i solas na gréine soiléir agus fós ar maidin, bhí mé ag siúl inár gclós tríd an áit a chodail sí tráthnóna te. Dúirt mé a hainm os ard, agus chuala mé í ag rá, "Tá mé ceart go leor, mamaí."

Ní thagraíonn mé dom féin mar mam; Níl leanaí agam agus bhí sé suimiúil, arís, Bhí mé in ann í a chloisteáil beagnach amhail is dá mbeadh sí ag labhairt liom **agus** gur ghlaigh sí mamaí orm.

Cé, mar atá léite agat, chonaic mé cogaraí ón Taobh Eile blianta roimhe sin chuaigh beirt dár ngrá lómhara ar aghaidh go Kitty Heaven, agus tharla eispéiris spéisiúla agus BrambleBerry Rose beo, ní raibh aithne agam ar mo chat, a bhí díreach tar éis an saol seo a fhágáil, cumarsáid a dhéanamh liom go ciúin trí mo smaointe.

Dúirt mé le William go raibh cloiste agam ó BrambleBerry Rose. "Labhair sí liom i m'intinn. Bhí guth binn aici le focail shoiléire, beagnach inchloiste."

Gan leisce, dúirt sé, "Déanann ainmhithe cumarsáid linn trína gcuid smaointe. siad é sin a dhéanamh agus iad anseo linn, agus is féidir leo cumarsáid a dhéanamh mar sin ón Taobh Eile."

Dúirt sé, "Is féidir leo labhairt ar an Taobh Eile."

Ba eolas nua domsa é seo.

"Labhraíonn BrambleBerry Rose chomh hálainn sin," lean sé ar aghaidh, "toisc go bhfuil sí ag labhairt sa Teanga neamh."

"Tá aithne againn ar a chéile le tamall maith anois – conas nach raibh a fhios agam é seo?"

"B'fhéidir gur mhaith leat dialann a thosú chun a cuairteanna a thaifeadadh. Cuimhnigh, aon uair a cheapann tú go bhfuil sí ag cumarsáid leat, tá **sí!**"

Dúirt sé go bhféadfadh sí teagmháil a dhéanamh liom ar bhealaí éagsúla subtle agus mhol sé dom fanacht oscailte dóibh gach rud a shíl mé a bhí teachtaireacht uaithe.

Nuair a d'fhiafraigh mé de Christopher an raibh a fhios aige faoi na rudaí a dúirt William liom, dúirt sé, "Bhí a fhios agam go ndearna siad cumarsáid mheabhrach linn, ach ní raibh a fhios agam an chuid eile de. Tá ciall leis sin. agus, ar bhealach, cuidíonn sé liom a thuiscint cad atá ar siúl le Navar. Tá a fhios agat go dtaistealaíonn sé liom i suíochán cúil an chairr."

"Dúirt tú liom faoi sin . . . Ó, b'fhéidir go bhfaighidh mé sin anois!"

"Nuair a rachaidh mé ar ais, beidh mo chriú bláthanna plandaí agam di."

"Go raibh maith agat, n'fheadar cad a roghnóidh muid? B'fhéidir rósanna?"

"Beidh a fhios agat," a dúirt Christopher go léir.

Níos déanaí an tráthnóna sin — ina teanga chiúin — shíl mé gur chuala mé BrambleBerry ag rá liom dul ar shiúlóid. Shíl mé faoi. **Hmmm, is smaoinemh maith é. . Ó, b'fhéidir amárach.** Bhí mé tuirseach agus thar a bheith brónach. Ansin chuala mé arís í. Mar sin tharraing mé mo gheansaí thart ar mo ghuaillí traochta agus d'éirigh mé as siúl go luath faoi luí na gréine.

Díreach timpeall an choirnéil agus síos an tsráid, bhí fear ag siúl aisghabhálaí órga álainn ar dhath caramel; bhí an dath céanna ar chóta an mhadra is a bhí ar fhionnaidh BrambleBerry sna ceantair is éadroime. Dúirt mé Dia duit agus d'iarr mé ainm a mhadra.

"Is í Shila í. . . agus tá sí ocht mbliana d'aois."

Tháinig Shila anonn agus shuigh in aice liom, agus í ag claonadh a ceann i gcoinne mo chos. Bhí Frisbee geal bándearg á iompar aici ina béal.

"An bhféadfainn a Frisbee a chaitheamh ar a son?"

"Is maith léi a Frisbee a iompar ach ní maith léi dul sa tóir air." Ag breathnú uirthi dúirt sé, "Is maith léi thú."

An t-am ar fad a labhair muid, choinnigh Shila a ceann i gcoinne mo chos, agus shroich mé síos, petting di.

Labhair muid beagán níos faide agus bhog Shila ionas go bhféadfadh sí a corp ar fad a scithe i gcoinne mo chos. waggged sí a eireaball agus d'fhéach sé suas ar dom. Sílim go raibh sí ag miongháire.

"Wow, taitníonn sí go mór leat!"

"Sílim go bhfuil sí ag tabhairt grá breise dom mar tá mo chat díreach imithe go Kitty Heaven. B'fhéidir go bhfuil a fhios aici ar bhealach éigin?"

Shíl sé faoi sin.

"An madra teiripe í?"

"Níl sí ach tá an phearsantacht aici le bheith ina duine. Is féidir liom a fheiceáil óna grá duit go bhfuil sí nádúrtha go maith air."

Tar éis dóibh labhairt leis agus cúpla nóiméad eile a chur ar Shila, lean siad lena gcuid siúl síos an tsráid.

Ba chomharsa liom é seo, ach ní fhaca mé é roimhe seo. Nuair a smaoinigh mé ar Madra Velcro Shila ina dhiaidh sin, n'fheadar an raibh a fhios ag BrambleBerry Rose go mbeadh Shila ag siúl san áit chéanna agus san am céanna a raibh mé, agus dá mba é sin an fáth gur bhraith mé go raibh sí ag iarraidh orm dul ag siúl. An raibh BrambleBerry ag iarraidh orm grá a fháil ó Shila? Is grá maith é grá madraí - chuir sé meangadh gáire orm - agus chuidigh sé leis an bpian a bhí orm.

An tráthnóna sin nuair a labhair Críostóir agus mé féin, d'inis sé rud a chuir sé in iúl dom faoina phost: "Cuimhnigh an rith madra faoi thalamh a bhí á thógáil againn?"

"Sea, conas atá sé ag dul?" Níor luaigh mé Shila, an Madra Velcro.

"Chríochnaíomar é. Shocraigh muid teach madra fíor-dheas, inslithe a thógáil, agus na húnéirí chinn a mhadra, "D'fhéadfadh Nova" tosú ag caitheamh ama anseo."

D'inis sé dom faoina madra roimhe seo agus an chaoi a **raibh grá** aige di. Malinois Beilgeach a bhí inti, oilte go han-mhaith agus ag fáil réidh le laonna a bheith acu.

An cuimhin leat nuair a luaigh mé gur ardaigh sé Madraí Treorach don Dall? Bhí a fhios aige conas madraí a thraenáil agus **bhí grá** aige do choileáin. De réir dealraimh, bhí a únéirí tar éis é a fheiceáil le Nova agus thuig siad go ndearna sé níos mó ná tithe agus páirceanna príobháideacha nuálacha a thógáil. Theastaigh uathu a chabhair leis na laonna tar éis dóibh teacht.

"Tá an clós mór críochnaithe den chuid is mó, agus anois táimid ag obair ar a dteach ionas gur féidir léi a bheith ina rith síondíonach gan cur isteach uirthi. Taitníonn an teach madraí nua go mór léi agus tá siad ag iarraidh go mbeadh a cuid laonna ann. Níl siad ag iarraidh iad a bhogadh."

Bhí scéal a mhadra aige agus bhí mo chuid agam. Dúirt mé leis faoi Shila.

Chuidigh Críostóir an oiread agus a d'fhéadfadh sé ó chian; bhí sé thar a bheith brónach go raibh BrambleBerry Rose imithe, agus míshásta nach bhféadfadh sé a bheith sa bhaile chun cabhrú liom. Bhí sé buíoch gur phóg sé í nuair a d'fhág sé, ag rá, "Tá sé sin agam ar a laghad."

An oíche dár gcionn cheap mé arís go raibh BrambleBerry Rose ag iarraidh orm dul ag siúl. Thóg mé cosán tríd an mbaile nach dtógann mé go hiondúil agus, ar an mbealach abhaile, chonaic mé lasracha tine ag damhsa ar bharr boird i mbialann na gclós trasna na sráide ó oifig an poist. Mhottaigh mé go raibh sé do-dhírthe ar na lasracha sin.

Bhí bean ag caint leis an bhfreastalaí agus, agus mé ag siúl anuas, shíl mé gur chuala mé í á rá rud éigin faoi chailliúint cara ainmhí.

D'fhiafraigh mé an raibh sí díreach tar éis a peata a chailleadh agus thosaigh muid ag caint. Ní raibh aithne againn ar a chéile. Bhí sí Elizabeth an t-ainm a bhí uirthi, agus dúirt sí liom gur thrasnaigh a madra, Trixie, anonn go Droichead an tuar ceatha an mhaidin sin. Mar a labhair muid, ba léir go raibh muid araon crith agus shattered ó chailliúint ár gcairde ainmhithe luachmhara. Níorbh fhéidir linn cabhrú ach gol cúpla uair. Thugamar barróg dá chéile agus lean ár gcomhrá go dtí nach raibh fágtha ach teagmháil solais sa spéir agus bhí an oíche ag tosú fuarú.

Thug mé faoi deara gur éirigh mé níos láidre agus muid ag caint. Faoin am a d'fhág mé, ní raibh mé ag mothú chomh folamh as cailteanas BrambleBerry Rose. Ar chúis éigin, chabhraigh comhbhá le hEilís a leigheas cuid de na pianta is measa i mo chroí. Arís, smaoinigh mé ar an am, agus má tá mo cat - ar tugadh a sciatháin di le déanaí - a thug chuig an gcruinniú fortuitiúil sin mé.

Cúpla lá ina dhiaidh sin, ag oifig an Dr Jenny, phioc mé suas a luaithreach agus a lorg a bhí brúite isteach i dealbh chuimhne ceirmeach bán. Shíl mé go mbeinn ceart go leor, ach ní raibh mé in ann stop ag caoineadh, mar sin nuair a thiomáin mé anuas ar ár Misean Caitliceach stairiúil áitiúil, chinn mé stop a chur. theastaigh uaim chun suidhe i n-urraim chiúin an tséipéil bhig.

Bhí cara, an tSiúr Sasha, ann agus, tar éis fiafraí díom cén fáth a raibh mé chomh brónach, dúirt sé, "Sílim Tá BrambleBerry Rose fós in éineacht leat."

Bhí mé ag iarraidh an méid a dúirt sí a phróiseáil nuair a d'fhiafraigh sí, "An gcreideann tú mé?"

"Tá."

"Ach tá tú fós ag caoineadh."

"Níl sí anseo. Is fada liom uaim í."

Chuidigh an Deirfiúr Sasha liom mothú níos fearr. Chuir sé ionadh orm na focail seo ag teacht ó dheirfiúr i an creideamh Caitliceach; Ní raibh a fhios agam ar cheadaigh an eaglais d'ainmhithe saolta a bheith acu i ndiaidh na beatha seo.

Cúpla lá ina dhiaidh sin, bhí mé ag siúl san áit is fearr léi inár gclós arís nuair a chuala mé a teachtaireacht chiúin: "Go raibh maith agat mamaí, Stevie". . shos sí . . "agus mamaí, Ómra". sos eile, "do . . . thabhairt dom . . . an glórmhar. . . scéal . . . ba é sin mo shaol.

GRÁ . . . ponc

I gCÁS . . . ponc

Go deo . . . ponc."

Stop mé ag siúl agus lig an ciúnas agus solas na maidine nigh os mo chionn. mé ag iarraidh gach rud a bhí ag teacht isteach i m'intinn a ghabháil. Shíl mé go síneodh sí. B'fhéidir déarfadh sí "anonn is anall" nó "mic drop." **Ach, Níl!** Thaispeáin sí pictiúr dom de na litreacha BBR, agus bhí cos dheas an R ró-fhada, ag críochnú le bláth cuartha.

Nuair a chuala Críostóir é seo, dúirt sé, "Ha! Ba é an R sin a heireaball!"

Tá dhá chuid spéisiúla sa teachtaireacht seo:

1. Níor ghlaoigh mé BBR uirthi riamh. Níor smaoinigh mé air fiú!

2. Sa bhliain dheireanach dá saol, thosaigh mé ag scríobh a hainm BrambleBerry Rose leis na príomhchathracha B ag Bramble agus Berry araon.

An mhaidin dár gcionn, bhí mé ag siúl arís inár gclós ag an áit is fearr léi agus bhraith mé í láithreach. Amach os ard, dúirt mé, "Is fada liom uaim thú, BrambleBerry Rose."

Ní raibh anáil idir an méid a dúirt mé agus an méid a tháinig chugam: "Tá mé ceart go leor, mamaí."

Bhí suaimhneas bog ag gabháil lena focail.

10. Mair le Grá i do Chroí

Gach lá fuair mé mé féin ag caitheamh ama áit a raibh grá aici suí ar tráthnóna te. Bhí beagnach seachtain imithe gan í, agus d'impigh an ghrian orm seiceáil a dhéanamh ar na lílies calla a bhí faoi bhláth. Shíl mé go raibh siad tar éis fás suas díreach di agus, níos déanaí nuair a d'fhéach mé suas cad a léiríonn siad, d'fhoghlaim mé go bhfuil siad siombailí na hóige agus rebirth. Agus mé ag iompú chun siúl ar ais go dtí ár dteach, bhraith mé a láithreach i mo chroí agus chuala mé go soiléir i m'intinn í.

Seo mar a dúirt sí:

"Tá mé anseo." **Suimiúil, shíl mé, cá bhfuil sin?** "Ba mhaith liom go dtiocfaidh tú anseo nuair a thrasnaíonn tú mar sin ní mór duit: Logh. gach duine. Gach rud."

Ceart go leor, tá mé i mo sheasamh faoi sholas na gréine milis maidin thit ar Chósta Thiar SAM agus mo chat ag caint liom. Ceartúchán: tá mo chat a chuaigh go dtí an Solas le déanaí ag labhairt liom!

"Beo le Grá i do Chroí."

Bhí sí ciúin ar feadh roinnt nóiméad.

"Fan reatha . . . ná lig aon rud díobhálach idir tú féin agus daoine eile fanacht i do chroí."

Thaispeáin sí dom íomhá de chroí a bhí cosúil le criostail Grianchloch soiléir - ní raibh sé deacair cosúil le criostail, díreach soiléir agus sparkly. Ba iad na smaointe a tháinig ag an am céanna ná, nuair a tharla rudaí míthaitneamhach idir mise agus daoine eile, gur theastaigh uaithi go rachadh sí i ngleic leis na saincheistean. Ní raibh sí ag iarraidh orm ligean d'aon rud dona fanacht i mo chroí. **Bhí sí ag iarraidh orm labhairt faoi rudaí. Nuair a tharla siad!**

Ní raibh an chuid "Beo le Grá i do Chroí" le grá a thabhairt do chách; bhí sé níos cosúla go raibh sí ag iarraidh orm grá a choinneáil i mo chroí agus a bheith i ngrá mar chuid de cé mé. Fuair mé an tuiscint go raibh sí ag iarraidh orm smaoineamh agus gníomhú ar mhaithe le folláine na ndaoine thart timpeall orm, lena n-áirítear créatúir, agus an Domhan, agus é a dhéanamh ar chuspóir.

Níos déanaí, nuair a smaoinigh mé air, n'fheadar conas a d'fhéadfainn cuid den stair a logh imeachtaí a raibh aithne agam orthu a tharla inár saol. Conas a d'fhéadfainn maithiúnas a thabhairt do cheannairí a rinne díobháil agus a mharaigh líon ollmhór daoine? Ní raibh a fhios agam conas logh ar an scála sin. Is é an rud atá foghlamtha agam ón lá sin ná cé chomh dúshlánach is a d'fhéadfadh sé a bheith logh do na rudaí is lú a dhéanann na daoine is gaire dom.

Ach agus mé i mo sheasamh i gciúineas na gréine maidine sin, mhothaigh mé go bhfuil athrú ag tarlú i m'intinn, nó i mo chroí — nó cibé áit a n-athraimid.

Níos mó ná rud ar bith theastaigh uaim a bheith le BrambleBerry Rose arís, agus bhí sí díreach tar éis a thabhairt cosán le leanúint dom.

Tá muinín agam as Cruthaitheoir ár gCruinne, agus dúirt mé os ard, "Níl a fhios agam conas maithiúnas a thabhairt gach duine gach rud. An gcabhróidh tú liom le do thoil? Múin dom nó déan dom é."

d'athraigh mé.

An lá úd.

Ar an láthair sin.

Tháinig claochlú tobann radacach dom, agus bhí mé difriúil leo siúd chuimhneacháin ar.

11. Creachadóir Mór, Dearg

Cúpla lá tar éis dom a fhoghlaim faoi na trí rud a theastaigh ó BrambleBerry Rose dom a dhéanamh, chuir sí cuairteoir sciathánach. Fíor dá nádúr trodaí spioradálta, ní féileacán álainn a bhí ann nó crónán darting, milis.

Chuir sí **seabhac chugam**.

Díreach taobh amuigh d'fhuinneog m'oifige.

Creachadóir mór dearg.

Ón méid agus an fad a bhí sé uaim, mheas mé go raibh an t-éan thart ar dhá cheann troigh ar airde ó bharr a chinn go dtí a cleití eireaball. Ní raibh deifir ar bith air agus shuigh sé b'fhéidir dhá cheann déag go cúig nóiméad déag sna craobhacha a bhíodh sí ag dreapadh iontu.

Cé gur chónaigh muid ar an áitreabh seo le sé bliana déag, **ní fhaca mé éan creiche inár measc clós**. Bhí a fhios agam láithreach gur teachtaireacht grámhar a bhí ann uaithe. Chreid mé go raibh sí ag rá liom go raibh sí go maith - agus, fíor dá nádúr cumhachtach neamhchoitianta, fós ina laoch féin.

Ar ndóigh, d'fhéach mé suas cad a chiallaíonn sé i saol na biotáille nuair a thagann seabhac ar cuairt agus d'fhoghlaim sé gur teachtaireacht í uathu siúd a chuaigh ar aghaidh go dtí an Domhan Eile, ag iarraidh orainn aird a thabhairt ar na comharthaí agus na cogar; tá siad ó ár ngaolta a d'fhág an Domhan. Chreid mé go raibh an teachtaireacht seo ó BrambleBerry Rose ag cur in iúl dom go raibh na rudaí a bhí feicthe agus cloiste agam uaithe cinnte.

Lá nó dhó tar éis dó seo tarlú, cailleadh William agus é ag tiomáint i Reno, Nevada, chomharsanacht, agus d'eitil seabhac mór órga-eite isteach ina fhís. Thuirling sé i glós tosaigh agus, agus é ag tiomáint anuas, d'fhéach sé air ar feadh nóiméad, ag smaoineamh, "Sin éan **mór**." Ar chúis éigin, d'fhéach sé suas ar an gcomhartha sráide - rud nach ndéanann sé de ghnáth, ós rud é go bhfuil sé treoraithe ag a GPS - agus chonaic sé ainm na sráide.

Bramble Drive a bhí ann!

Thart ar an am sin, tharla rud neamhghnách eile.

Agus mé ag obair i m'oifig ar maidin chiúin, d'fhéach mé amach ar ár príobháideach foraoise-mhaith pháirc agus chonaic fianna. Ní raibh gá dom a bheith sa chlós nó dul go dtí an baile an lá sin, mar sin d'fhan mé sa teach agus ag faire. Cad áilleacht! Ní raibh a fhios agam a aois nó a inscne. Bhí mé blown away a fheiceáil amháin chomh gar. I. Mo. Clós!

An lá dár gcionn chonaic mé leagan níos lú agus bhí adharca ar an gceann . . . nó, b'fhéidir beanna. Mar sin mé seo. glacadh leis gurbh é seo an leanbh, buachaill, agus ba é an ceann is mó a mháthair. Cé chomh t-ádh a mhothaigh mé, dar leat?

Bhí siad araon ann an lá dár gcionn, agus sin nuair a d'fhéadfainn a rá gur mama agus leanbh a bhí iontu agus thug mé ainmneacha orthu: Mama Beauty agus Baby Buck.

Bhí cat taibhseach clúmhach, sinséir ag comharsa nua darb ainm Ziggy, agus thosaigh sé ag teacht chun am a chaitheamh leis na fianna. Bhreathnaigh Hayleigh ón bhfuinneog agus ní raibh an chuma air go raibh sé trína chéile ar chor ar bith. Bhreathnaigh sí orthu ar feadh uaireanta. Shuigh na fianna, shiúil thart ar ár gclós, nibbled na plandaí, agus chodail inár sliseanna coirt. Uaireanta thar oíche.

Ba bhreá le Christopher cloisteáil faoi Beauty and Baby Buck, Ziggy, agus mo chuid eachtraí le Brambles. Dúirt sé freisin gur rugadh coileáiníní Nova. Bhí naonúr acu agus bhí Nova leo an t-am ar fad.

Ansin d'inis Críostóir a nuacht nua dom.

"Dhúisigh mé aréir. Bhí sé dorcha i mo sheomra, agus chonaic mé dhá shúil mhóra glasa ag stánadh orthu mise!"

"Cá raibh siad?"

"Bhuel, sin an chuid aisteach. Bhí siad cúpla troigh faoin tsíleáil!"

"Cad? An bhfuil a fhios agat cé a bhí ann?"

"Baguerra a bhí ann. Tá sé ollmhór!"

"Tá sé sin iontach."

"Tá sé fós ag taisteal liom, á choinneáil slán. Bhí orm dul chuig soláthraí tráthnóna inniu agus mhothaigh mé gur lean sé isteach sa siopa mé."

"Ar tharla aon rud?"

"Sin í an chuid aisteach. Is é an siopa céanna a raibh mé ag ceannach cruá-earraí uaidh agus inniu bhí fear nach raibh a fhios agam ag cabhrú le daoine. D'éirigh sé rude liom, dúirt sé liom nach raibh mé in ann a fháil

insí dorais a bhí uaim, agus ní raibh mé in ann a dhéanamh amach cad a bhí ar siúl. Gach uair eile a bhí mé ann, bhí na mná a bhfuil aithne agat orthu ag cabhrú liom agus chuaigh gach rud go réidh.”

“Ar fhág tú?”

“Sea, rinne mé. Bhí an oiread sin statach ann agus ní raibh mé in ann é a dhéanamh amach, agus mar sin d'fhág Baguerra agus mé féin. Bhí sé ollmhór i gculaith chúl an chairr agus é ag gríosadh agus mé ag imeacht!”

Bhí an íomhá de mo Chríostaí le cat biotáille dubh ollmhór a fheictear!

12. Tá Sárchumhachtaí ag Madraí

Ní raibh aon bhealach loighciúil agam chun dul i ngleic le ollmhór mo chaillteanais.

Cosúil le craiceáilte níor mhór dom marcálacha teibí breátha BrambleBerry Rose. Conas mé thaitin na spotaí dorcha ar íochtair a cosa agus díon a béil. Tá an oiread sin cait áille ann. Tá a fhios agam faoi seo. Ach domsa, bhí sí foirfe. Bhí an caillteanas di dothuigthe; scar sé mo chroí amach, thóg síos cosán dorcha mé, agus bhuail sé suas mé. . . laethúil.

Roinnt laethanta ina dhiaidh sin chuala mé í ag rá, "Tá cait níos cliste ná madraí . . . ach tá sárchumhachtaí ag madraí."

Is ansin a cheap mé go raibh greann ag mo chat. D'fhiafraigh mé de cad a bhí i gceist aici. Shoiléirigh sí: "Is cat mé agus sílim gur féidir le madraí siúl ar an domhan níos éasca ná cait, agus bíonn madraí in ann taisteal níos faide."

Thaispeáin sí íomhá dom de mhadraí ag siúl lena muintir tríd ár mbaile agus dúirt sí go raibh a fhios aici, mar chat, nach bhféadfadh sí é sin a dhéanamh.

"Is breá liom tú go mór. . . agus is fada liom uaim thú. Ní raibh mé ag iarraidh tú a fhágáil ach bhí mé ag iarraidh dul. Bhí cúiseanna ann."

Chríochnaigh sí le "Ba mhaith liom a bheith i do kitty arís!"

Ceart go leor, anois tá mé ag comhrá le mo chat atá imithe le beagnach ceithre seachtaine, agus tá mé ag tosú a bheith ceart go leor le seo.

Go gairid tar éis di trácht greannmhar faoi mhadraí, bhraith mé a láithreach inár dteach. Beagnach amhail is dá mbeadh sé ag tarlú i ndáiríre, d'fhéach mé mar a shiúil sí isteach i m'oifig tríd an doras ón halla, shuigh ag an fhuinneog ar chúl an chathaoir, agus ansin shiúil timpeall orm agus mé ag obair ag mo dheasc. Agus ansin bhí sí imithe arís.

Ba mhothú chomh spreagúil sin. Theastaigh uaim mar sin di fanacht níos faide.

Bhí am siamsúil ag Christopher le coileáin Nova.

"Tá siad ag siúl beagán sa teach a thóg mé dóibh. Tá áthas orm go bhfuil siad anseo. Tá Nova a mama iontach agus muinín go leor ionam chun ligean dom iad a choinneáil. Tá cúigear buachaillí rámháiochta agus ceathrar cailíní beaga againn! Tá na buachaillí ag súgáil ar a brat cheana féin mar go bhfuil siad ag iarraidh é a stróiceadh."

"Suimiúil an chaoi a bhfuil siad agat agus Shila agam."

"Rinne na húinéirí, Randy agus Grace, a gcinneadh ar an eiltíl díreach laethanta sular rugadh na laonna. Ní raibh a fhios agam go raibh siad fiú ag smaoineamh ar ligean dóibh a bheith anseo. Ach is cinnte gur maith liom é. Cuidíonn sé le mo chroí leigheas."

"An dóigh leat go raibh baint ar bith ag Brambles leis seo?"

"Is dócha," a dúirt sé, go ciúin, cineál cogar urramach.

Cúpla lá eile tar éis di imeacht, bhí an tuiscint agam nár theastaigh ó BrambleBerry mé bheith brónach. Chaill sí mé agus bhí brón orm a fheiceáil brónach.

An tráthnóna dár gcionn, agus mé i mo shuí i bhfarraige de shoilse dearga le linn tráchta tráthnóna, bhí mé ag smaoineamh uirthi agus ghabh mé buíochas le BrambleBerry Rose, os ard, as teacht ar ais chugam. Láithreach chuala mé a guth álainn, bog i m'intinn: "Tháinig mé ar ais chugat faoi dhó."

Cé! Bhí sé sin cosúil le punch bog.

Rinne mé machnamh ar a ráiteas agus ní raibh mé ag smaoineamh an raibh sí liom le linn an tsaol seo, mar mo chat Domhan, sula raibh sí BrambleBerry Rose. Arbh fhéidir gur tháinig sí **ar ais** chugam mar Domhan d'aon ghnó — arbh é sin a bhí i gceist aici nuair a dúirt sí é sin?

Anois bhí mé i bhfad amach as mo dhoimhneacht. An gcreidim go mairimid níos mó ná saolré amháin? Go hionraic, níl a fhios agam. An bhfuil a fhios agam nach bhfuil? Ní hea. . . seans go n-athrófar mo smaointe faoi sin.

Tá a fhios ag go leor agaibh conas a mhothaíonn an caillteanas seo. Nuair a chaillimid iad, **níl** sé ceart go leor agus gortaíonn sé **i gcónaí**. Níor stop mé ag caoineadh. Bhí mé báite le brón.

Lá arna mhárach tháinig maolú beag ar mo bhrón - agus thosaigh mé ag smaoineamh an raibh an bás ina bhás cineáltas do BrambleBerry Rose — nuair a chuir an Dr Jenny glaoch orm.

"Thaispeáin uathóipse Brambles dúinn an cógas frith-airtríteas a thugamar di ag an am sin stróic a ACL nár oibrigh. Rinneadh damáiste dá cromáin de bharr airtríteas."

"Cad?" Bhí ionadh orm! Shíl mé na míonna sin agus na laethanta sin go léir, ag smaoineamh go raibh mé ag cabhrú léi.

"Chomh gar agus is féidir liom a fheiceáil, ag an am a d'fhág sí sinn, bhí sí ag maireachtáil gan comharthaí. Ach d'fhéadfadh sé a bheith ina chúis le méid suntasach pian di sa todhchaí."

Nuair a chuala Críostóir go raibh sé chomh suaite céanna. "An leigheas sin go léir, iad siúd go léir . ó a stór! seas le . Tá an oiread sin brón orm go bhfuil sí imithe ach b'fhéidir gurbh é an rud ab fhearr di. Ní féidir liom blianta . smaoiniamh orthu a bheith i bpian!"

Bhí sé in áit chriticiúil ar an tionscadal agus dúirt sé liom go raibh frámaíocht an struchtúir ilscéalta ollmhór agus go raibh cuma an-mhaith air! Bhí mé liom féin le Hayleigh Skywalker agus an ciúnas uafásach.

"Ní féidir liom an brón a mhóthaím a chroitheadh." A dúirt Christopher. "Tá deacracht agam fós a chreidiúint gur fhág BrambleBerry Rose sinn i ndáiríre. B'fhéidir go bhfuil sé níos deacra dom a chreidiúint go bhfuil sí imithe mar ní raibh mé ann leat. Tá an-bhrón orm nach bhfuil mé in ann a bheith sa bhaile leat."

"Tá brón orm nach raibh tú anseo ach ní bhraitheann tú go dona. Faighim é. Bhí mé ar a dhóthain láithreacha tógála agus tá a fhios agam, nuair atá tú á thabhairt suas as an talamh, go gcaithfidh tú a bheith ann. Sílim go bhfuil tú ag teastáil ó Nova freisin."

"Tá na coileáin sin ag fás chomh tapaidh – ní prátaí beaga iad a thuilleadh!"

Laistigh de na chéad chúpla seachtain sin, d'aithin mé go raibh mé i dtrioblóid. Sna blianta a chuaigh thart, agus stair na ngrá agus na gcaillteanas, chuir mé níos mó ná fiche piscín agus cait fásta, beirt de mo chairde is gaire, agus mo bheirt thuismitheoirí, faoi thalamh. Ní haon choimhthíoch é an bás dár dteach, agus fós féin, bhí mé neamhullmhaithe le haghaidh doimhneacht an bhróin a bhí orm. Ní raibh uaim ach a bheith le mo chat arís. Níor mhothaigh mé an t-éadóchas seo roimhe seo. Mhothaigh mé uaigneach uafásach, agus ba mhothú nua é sin dom. Ní raibh fonn orm bás a fháil — níorbh é sin mo smaoiniamh — ní raibh uaim ach í a fheiceáil arís. Mhothaigh mé an bac idir an saol agus an bás a bheith tanaí de pháipéar fíocháin. Bhí mo smaointe dorcha agus domhain, ag tarraingt orm áit éigin nach raibh mé cheana. Bhí sé aithne, agus ní raibh a fhios agam conas a fháil amach é.

Thosaigh mé ag lorg gairmí áitiúil a bhí speisialaithe i mbrón a raibh mé in ann oibriú leis.

Díreach faoin am sin, ghlaoigh ár gcomharsa trasna na sráide, Stephen. Dúirt sé gur dúnadh díolachán a thí níos luaithe ná mar a bhí beartaithe aige agus d'fhiafraigh sé an bhféadfadh sé fanacht liom ar feadh cúpla lá. ***Greannmhar conas a oibríonn rudaí, nach dóigh leat?***

Nuair a chuir mé in iúl do Chríostaí cad a bhí ag tarlú, dúirt sé, "Ó, tá sé seo go maith. Más féidir liom fanacht anseo ar feadh cúpla seachtain eile, is féidir liom éirí de thalamh agus teacht ar ais abhaile ar feadh seachtaine nó dhó. Déanfaidh Stephen cuideachta mhaith duit."

Mar a dúirt mé leis go raibh fáilte roimhe, thug mé réamhrabhadh do Stephen freisin.

"Cinnte, fan chomh fada agus is mian leat, ní bheidh Christopher ar ais ar feadh roinnt seachtainí. Ach díreach mar sin a bhfuil a fhios agat: tá mé fós i mo chráite ag cailliúint BrambleBerry Rose agus mé ag caoineadh go spontáineach tráth ar bith i rith an lae. Déanann sé deacair a bheith ag obair le daoine eile. Ó, seo rud eile. . . mar Bím ag siúl timpeall an tí, ag caint os ard chun báis. Uaireanta bím ag béicíl leis an ollphéist sin."

"Céard a déarfás tú?"

"Ní leatsa í. STOLE tú í! Níor thug tú aire di; tú riamh grá di! Níl a fhios agat fiú conas grá a dhéanamh! Baineann sí leis an solas agus liomsa! tu is gadaí iad. Cúisíonn tú pian agus scriosann tú! Ní bhaineann aon rud atá agat leat. TÁ A BRÉAGADÓIR! Ní bhainfidh sí leat go deo; NÍ FÉIDIR leat í a choinneáil! Is fear caillte na himeartha thú; tá a fhios agat TÁ ar bith faoin solas. B'fhéidir gur chóir duit TABHAIR CHUIG AN SOLAS - sin an áit a bhfaighidh tú grá agus fuascailt. Is liomsa í agus ní athróidh aon rud is féidir leat a dhéanamh RIAMH é sin!"

Ní fhéadfadh freagra Stephen a bheith níos mó iontas orm.

"Ba cheart duit é sin a dhéanamh. Is cosaint duit féin agus di . . . Ba mhaith liom tú a ghlacadh céim é Tuilleadh. Abair le máistir an dorchadais nach bhfuil sé fíor agus nach bhfuil an bás fíor."

Mar sin ansin, "**Bam!**"

Thosaigh mé ag mothú mar a raibh mé in ann punch ollphéist an bháis le mo chuid focal.

D'inis Stephen dom arís faoina chat buachaill beloved, Boo, blianta sular bhuaill mé leis. "Is fada liom uaim Boo . . . is lú a ghortaigh sé le himeacht na mblianta."

Chuidigh sé liom scairt an bháis. Chuidigh sé liom freisin fios a bheith agam go raibh an cineál tacaíochta sin agam spreag mé a bheith cruthaitheach mar a leigheas mé.

Bhí mé ag foghlaim go bhfuil an próiseas chun an croí a leigheas tar éis cailteanas chomh mór sin pearsanta agus go bhfuil sé nach bhfuil ar sceideal ama. Bhí cuimhní pianmhar i ngach áit agus ba chuma le mo thimpeallacht booby-gafa. Nuair a chuaigh mé go dtí an siopa grósaera agus shiúil mé thar na veggies, áit a raibh mé in úsáid aimsigh spionáiste agus sprouts di. . . **Ó, go Gortaítear.** Chuir sé iontas orm. Ní raibh mé ullamh dó.

D'fhan post Christopher ar an sceideal, bhí ag éirí go maith leis na coileáin, agus d'fhan Stephen ar feadh roinnt seachtainí cabhrach. Lena chairdeas agus a thuiscint, bhí na laethanta níos lú brónach, agus mé thosaigh mé ag teacht ar mo bhealach amach as an dorchadas. Labhair mé fós chun báis, ach anois dúirt mé: "**Ní laghdóidh bás BrambleBerry Rose mé ar dhóigh ar bith. Níl tada buaite agat!**" _____

Go gairid i ndiaidh dá deirfiúr imeacht, agus i gcoinne a toil, bhí Hayleigh Skywalker éirithe, go hiomlán, cat faoi dhíon. Cé go raibh ár gcistíní sábháilte le tamall anuas, ní raibh mé in ann fiú siamsaíocht a thabhairt don choincheap go bhfuil sí gortaithe lasmuigh. Agus anois thug mé cén fáth go raibh Navar Star lig sé é féin a bheith bite an lá sin chomh fada ó shin. Ghabh mé buíochas leis os ard.

Bhí mé chomh buíoch go raibh grá agam do Hayleigh Skywalker agus aire a thabhairt dó. Gan í creidim mé b'fhéidir gur chaill mé m'intinn. Ní hyperbole é seo. Mar gheall uirthi, bhí mé in ann a choinneáil Leapacha BrambleBerry áit ar fhág sí iad. Thug mé amach na bréagáin leanbh go léir a chuirfinn ar shiúl mar an

d'éirigh cait níos sine: tháinig a gcuid túir dreapadóireachta, **Kitty** U, agus fiú stroller Hayleigh, nár bhain BrambleBerry úsáid as riamh, ar ais isteach inár dteach. Bhí na rudaí a bhí mar chuid dár saol ag teastáil uaim le BrambleBerry Rose timpeall orm. Theastaigh uaim a bréagáin liathróid clúmhach daite a fheiceáil ina suí ar m'urlár, ag iarraidh go gcaithfí iad – nó fiú go ndéanfaí iad a sciobadh trí thimpiste. Ba bhreá liom éisteacht le fuaim na mbréagán clog nuair a rolladh mé trasna an urláir iad.

San am atá caite, dúirt mé go raibh dhá Ph.D ag BrambleBerry Rose maidir le conas a bheith ina cat agus Hayleigh Skywalker i bhfostú i **kindergarten Kitty**. Níorbh ábhar é sin. Cé gur créatúir go hiomlán difriúil a bhí iontu, chabhraigh Hayleigh Skywalker mé a choinneáil seasta.

Agus theastaigh uaim BrambleBerry Rose ar ais liom.

Labhair mé a hainm sa teach agus sa chlós. Má labhair mé fúithi le daoine eile, d'fhéadfainn caoineadh go fóill, agus mar sin rinne mé iarracht gan labhairt fúithi.

Dhúisigh mé le snaidhm i mo bholg. Chaill mé i gach lá. Fuair deora mé fós, ach ní chomh minic.

"Thaitin an saol i bhfad níos fearr liom nuair a bhí tú liom." Dúirt mé léi. "Ar a laghad tá a fhios agam go bhfuil tú sábháilte. **Tá** tú sábháilte. Má chaithfidh tú bheith i bhfad uaim, tá sin agam ar a laghad."

Chaith mé laethanta ag breathnú trí mo ghrianghraif de BrambleBerry Rose. Rinne mé iarracht teacht ar gach ceann a ghlac mé, cé nach raibh i gcuid acu ach an eireaball fada sin di. Ós rud é go raibh cuid acu in albam grianghraf, scanadh mé isteach ar mo ríomhaire iad. Go luath, bhí cnuasach de na híomhánna is fearr liom a chaith mo bhlianta in éineacht léi. Chuir mé ar lúb iad a bhféadfainn suí agus féachaint orthu — aon uair a theastaigh uaim — chomh fada agus a theastaigh uaim.

Bhí roinnt pictiúr de BrambleBerry Rose agam cheana féin i bhfrámaí timpeall ár dteach, ach bhí a grianghraf leanbh méadaithe agus curtha isteach i bhfráma adhmaid lámhdhéanta, óir-agus-dubh. Ar an mbealach sin bhí mé in ann í a fheiceáil nuair a dhúisigh mé. Mar sin, nuair a lurched mo bholg le héirí na gréine, bhí mé in ann a súile álainn agus aghaidh milis sin a fheiceáil.

Agus choinnigh mé dialann dár dturas. Bhí mé ag iarraidh cuimhneamh ar gach rud a tharla. Bhí a fhios agam a chuardach le haghaidh na comharthaí go raibh sí ag cumarsáid a dhéanamh liom. Léigh mé agus athléamh mé gach nóiméad a bhí taifeadta agam faoin gcaoi ar shroich sí an bacainn idir an saol agus an bás agus rinne sí cumarsáid liom ar an mbealach álainn sin a labhair sí.

Toisc go raibh Hayleigh ina kitty faoi dhíon anois, shíl mé go raibh sé sábháilte uisce ceirmeach a fhágáil mhias inár ghairdín ar pedestal bríce beag. Chuir sí in iúl dom tráthnóna amháin go raibh cuairteoirí againn. Bhí sí ina suí ar an bhfuinneog leathan i m'oifig agus go tobann d'ísligh sí a ceann, thit a heireaball agus d'fhuascail sí é, agus d'fhéach sí amach sa chlós. Chonaic mé cúig nó sé racún ag níochnán a lámha sa mhias uisce agus ag tochailt sa salachar bog timpeall air. Bhí ceann amháin níos mó agus mar sin mheas mé gurbh í a mamaí í. Bhí na páistí beaga greannmhar - ag ruaigeadh a chéile, ag rith suas crainn, agus ansin ag léim síos agus ag splancadh ina fhoinsé uisce nua!

N'fheadar an dtabharfadh ár n-éanlaithe clóis cuairt ar an uisce i rith an lae. An mhaidin dár gcionn nigh mé amach an mhias ceirmeach lámhdhéanta a bhí an-salach agus bhreathnaigh mé agus grúpa de thimicí beaga stothach liath ag eitilt isteach, ag léim timpeall imeall an mhias, agus ag eitilt go tapa. (Thug mé Pointy Heads orthu). Ba bhreá liom ag breathnú orthu.

Thug Mama Beauty agus Baby Buck cuairt ar an chuid is mó laethanta, in éineacht le Ziggy adorable! An scata léirigh an teaghlach an chuid is mó tráthnóna agus bhí siad grámhar. Ba bhreá liom ag breathnú orthu. De réir dealraimh, rinne Hayleigh freisin. Shuigh sí ar leac na fuinneoige leathana agus d'fhéach sí orthu, ag faire ar gach gluaiseacht a rinne siad. Bhí sí ar an airdeall ach bhí sí lán fuar mar gheall orthu a bheith ina **clós !**

Go leor seachtainí tar éis di naisc na Cruinne agus mo chulaith a shleamhnú, scríobh mé i mo irisleabhar: ***Is fada liom uaim BrambleBerry Rose. Is fada liom uaim í ag féachaint orm, ag codladh ar mo lámh nó ar mo chosa, cuachta suas lena aghaidh milis in aice liom. Is fada liom uaim í ag teacht chugam nuair a ghlaoi mé uirthi, a nádúr síochánta, Cruinne draíochtúil a saoil a roinn sí liom. I. Iníon BrambleBerry. Rós.***

13. Buaigheann Grá. Caillteanais Caillteanais.

Nuair a dúirt an comhairleoir a oibríonn le daoine atá ag teacht chucu féin ó bhrón agus caoineadh liom go n-imeodh an phian - rud a d'fhéadfadh a bheith soiléir do dhaoine áirithe - tháinig faoiseamh orm. Dúirt sí ligean do na mothúcháin snámh mar ghaoth bhog ag séideadh tríom, ligean dóibh a bheith mar atá siad, agus caoineadh nuair a theastaigh uaim mar go gcabhraíonn ár ndeora lenár gcroí agus lenár gcomhlachtaí leigheas. Dúirt sí liom go n-athródh mo mhothúcháin le himeacht ama.

B'éigean dom an méid a dúirt sí a chloisteáil. "Níl aon bhealach ceart nó mícheart le bogadh tríd an bpróiseas leighis ó chaillteanais. Bíodh a fhios agat go cinnte go bhfuil saol nua ar an taobh eile den bhrón seo."

Whew! Fuair mé bealach chun páirt a ghlacadh go comhfhiosach san aistriú pianmhar seo.

"B'fhéidir gur mhaith leat áit naofa a chruthú do BrambleBerry Rose . albam, dialann, . . . is féidir gur grianghraf é bosca cuimhní cinn leis na bréagáin is fearr léi . . . nó b'fhéidir go bhféadfá bláthanna nua a chur i do ghairdín."

Shíl mé ar an scéal seo a scríobh fúithi. Cé chomh álainn. Na leathanaigh seo a bhí áit mo D'fhéadfadh cat beloved beo arís. Bheadh sé seo mo áit naofa do BrambleBerry Rose.

D'fhoghlaim mé go dtagann brón agus brón ó mhothúcháin easpa agus caillteanais. Is iad buíochas agus grá na frithbhearta ar easpa agus ar chaillteanais, agus mar sin thosaigh mé ag rá os ard cé chomh buíoch is a bhí mé as na blianta ar fad a bhí agam le BrambleBerry Rose, cé chomh fíorálainn is a bhí sí dom, agus go raibh grá agam di, go síoraí.

"Ní próiseas síceolaíoch amháin atá sa phróiseas seo," a dúirt an comhairleoir. "Tá sé fisiciúil freisin. Do chorp teastaíonn am chun athrú ag an leibhéal ceallacha."

Níor chuala mé sin roimhe seo.

"Cén fáth a bhfuil an oiread sin gortaithe aige? Tá sé mar go gcaithfidh mé meabhrú dom féin conas anáilú!"

"Bhí a fhios agat féin agus ag BrambleBerry Rose grá neamhchoinniollach. Is é an fuinneamh is cumhachtaí is féidir linn a mhothú. De ghnáth ní tharlaíonn sé le daoine, ach is féidir le hainmhithe é. Ní fhágfaidh sé go deo thú ach, nuair a bhíonn taithí agat air sin, is mór an trua é a chailliúint."

Nuair a dúirt mé léi gur shíl mé go raibh mo chat BrambleBerry Rose tar éis cumarsáid a dhéanamh liom go ciúin, níor fhéach sí orm ar bhealach aisteach.

"Cad a dúirt BrambleBerry?"

Dúirt mé léi faoi na trí rud a mhol BrambleBerry dom a dhéanamh agus cúpla rud eile rudaí a dúirt sí.

Stop an comhairleoir ar feadh nóiméad. . . fuair cuma machnamhach ina súile . . . agus ansin d'fhreagair sé le gáire spraiúil: "Tá an chuma ar an BrambleBerry Rose go bhfuil sé soléite agus go haoibhinn chur in iúl . . . *le haghaidh cat!*"

"Is fírinne simplí iad sin, agus iad sothuigthe - is féidir linn go léir iad a úsáid inár saol. Caithfidh sí cat aoibhinn chun cónaí leis. Bhí an t-ádh agus an phribhléid agat go raibh grá agat di."

Chríochnaigh sí leis seo: "Nuair a bhíonn grá domhain agat, mothaeoidh tú pian an chailteanas go mór. Tá sé an costas grámhara. Is é an brón grá. Cuimhnigh i gcónaí: Bhuaigh grá. Cailleann an cailteanas."

14. Mystère

Cúpla lá ina dhiaidh sin, bhí an grianghraf is fearr liom de BrambleBerry méadaithe ag siopa ealaíne grianghrafadóireachta áitiúil. Thit an bhean a bhí ag cabhrú liom le próiseas dathanna cruthaitheach nua, Diana, i ngrá léi. Dúirt sí liom rud éigin nár chuala mé roimhe seo: "Tá BrambleBerry Rose go simplí iontach. Go raibh maith agat as í a roinnt liom! Feicim ina súile go bhfuil sean-anam aici."

Níos déanaí an lá sin, d'iarr mé ar William an bhféadfadh sé a fheiceáil ó ghrianghraf an raibh sean-anam ag duine éigin. Nuair a d'fhreagair sé go bhféadfadh sé, d'inis mé dó cad a dúirt Diana agus d'iarr mé air conas a d'fhéadfadh sé é sin a fheiceáil.

"Nuair a fhéachann tú isteach i súile do chara ainmhithe agus rud éigin a fheiceáil taobh thiar dá súile, sin comhartha sean-anam."

Sheol mé chuige an grianghraf a raibh mé ag obair leis de BrambleBerry Rose. Nuair a dúirt sé d'aontaigh sé leis an rud a mhothaigh Diana, d'fhiafraigh mé de, "An gciallaíonn sean-anam go mb'fhéidir go raibh BrambleBerry Rose in éineacht liom mar chat eile níos luaithe sa saol seo?"

Chuir a fhreagra spéis dom. "Cinnté, is féidir go gciallódh sé sin, agus tá, tá sí in éineacht leat roimhe seo."

"Sa saol seo?"

"Tá."

"Ceart go leor . . . **Cad?**"

"B'fhéidir go raibh sí in éineacht leat i saolta eile fiú. An raibh an tuiscint agat go bhfuil tú aithne uirthi roimhe seo?"

Bhí sé ann. Arís!

"Is dócha gur cuimhin leat an chéad oíche ar bhuail mé léi agus, nuair a choinnigh mé í, chuala mé mé féin ag rá, **tá aithne agam ort roimhe seo!** Agus ansin d'aisghabh sí fíonchaora glasa cosúil le mo chat Abyssinian, Earth . . . agus nuair a dúirt sí liom an oíche sin tar éis di imeacht go raibh sí tagtha ar ais chugam, **faoi dhó!**"

Stad William agus dúirt sé le guth ciúin, "Níl sí críochnaithe leat."

An bhfuil rud éigin le rá agat leat a athraíonn do shaol - san nóiméad sin — ar bhealach maith? Tharla sé sin dom an lá sin.

Níos mó seachtainí a rith, agus Christopher bhí sa bhaile ar deireadh arís. Nuair a shiúil sé tríd an doras tosaigh, bhí Hayleigh ina shuí i gceann de na fuinneoga ollmhóra sin i m'oifig agus é ina chait gharda maith. Tar éis dom a phógadh, phioc sé suas í, ach ní raibh aon cheann de sin aici! Tharraing sí ar ais agus d'fhéach sé go fíochmhar air, go díreach ina shúile. Chuaigh a cluasa ar ais agus lena miotóga móra bhrúigh sí uaidh.

"Whoa, tá sí dian. Conas atá tú?"

Leag sé síos go tapa í ar an urlár chun í a chosc ó léim as a chuid arm, agus í theith.

"Ar choinnigh tú na coileáiníní agus an léine sin á caitheamh agat?"

"Ó. . . is dócha. An gceapann tú gurb é sin atá ag cur as dí?"

"Sea, is dócha go gceapann sí gur fhealltóir thú!"

Tar éis dó cithfholcadh a ghlacadh agus éadaí a athrú, chuaigh sé ag lorg Hayleigh chun dia duit arís. Chuaigh sí ar ais isteach i m'oifig agus bhí sí ina codladh ar mo chathaoir nuair a shiúil sé isteach.

Shuigh sé ar an deasc in aice léi agus shín sé amach chun barr a cinn a pheata. Ar feadh nóiméad tharraing sí a ceann ar ais agus d'éirigh a súile mór agus cruinn. Ach ansin d'athraigh a aghaidh agus bhrúigh sí a ceann i gcoinne a láimhe.

"Ha! Ó go maith." phioc sé suas í. "Tá grá agat dom go fóill!" D'oscail sé an leath uachtarach den doras tosaigh againn agus sheas sé ansin a shealbhú di. "Is leatsa an clós iomlán seo . Is **leatsa gach rud a fheiceann tú.**"

"Is cosúil go n-oibríonn sé sin!" Níorbh fhéidir liom a bheith sásta leis an gcaoi ar chosúil go raibh Hayleigh ag iarraidh an domhan infheicthe ar fad di féin.

Bhreachnaigh sé thart ar ár seomra suí agus chonaic sé bréagáin Brambles beagnach i ngach áit. "Is fada liom uaim í freisin! Tá sé chomh deas a cuid bréagán a fheiceáil arís agus an **Kitty RV**. Tá áthas orm gur choinnigh tú iad."

Níos déanaí san iarnóin, shiúil muid ár maoin, agus iontas orm arís ar an bpobal de lilies calla. "Ní cuimhin liom go raibh an oiread sin acu ann roimhe seo."

Bhreachnaigh mé air ag smaoineamh.

"Tá sé agam! Déanaimis roinnt dathanna díobh a phlandáil. Na callas. Is féidir leo fás suas idir bláthanna tine Girl Grey agus bláthanna fiáine Huckleberry! Grúpa iontach fiáin a dhéanfaidh siad inár nGairdín Buíochais. Cosúil le clan de bhláthanna ildaite dár leanáí."

Léirigh an garraíodóir Briotanach ina anam suas ina ghrá do ghairdíní bláthanna fiáine gan ainm, agus bhí ár nGairdín Buíochais ina mheascán glórmhar cheana féin de neamhshiméadracht agus dath teibí. Ina chuid post, chuir sé bláthanna, plandaí agus crainn i ngrúpaí ar a dtug sé "teaghlaigh." Sin mar a chonaic sé iad agus, do Brambles, fuair sé corcra domhain, dath bog rósaí, rós domhain, agus lilies calla bán.

Go gairid tar éis na bláthanna a phlandáil, bhí sé féin agus mé ag tiomáint trí chomharsanacht faoi choillte in aice lenár dteach ar ár mbealach chun brunch. Tharraing an pláta ceadúnais ar chúl cairr páirceáilte i gcabhsán m'aird. Bhí focal amháin ar an bpíosa miotail stampáilte gorm-agus-bán: "Mystère."

Níl a fhios agam cé mhéad agaibh a chonaic an focal sin scríofa ar phláta ceadúnais. Bhí sé ar dtús dom.

15. Tá a fhios agam Mar a Déarfaidh Tá Grá agam duit

Roinnt laethanta ina dhiaidh sin, bhí mé ag smaoineamh ar a raibh le rá ag Diana agus William faoi shean-anamacha nuair a mhothaigh mé láithreacht BrambleBerry Rose arís.

"Is féidir liom labhairt ar mo shon féin . . . Tá a fhios agam conas a rá go bhfuil grá agam duit."

Thug sin meangadh gáire dom.

"Ní ba mhaith liom tú a bheith brónach," Bhí a guth bog milis. "Is breá liom tú . . . Tá súil agam gur féidir leat mo ghrá a mhothú. Ba mhaith liom tú grá a scaipeadh."

Is cinnte go labhraíonn sí go leor faoi ghrá, shíl mé.

"Ba mhaith liom go mbainfidh tú taitneamh as do shaol," a lean BrambleBerry, ar an mbealach álainn sin a labhair sí. "Tá rudaí is féidir leat a fhoghlaim ansin nach féidir leat a fhoghlaim anseo."

Agus mé i mo shuí i solas báite ár nGairdín Buíochais, timpeallaithe ag an maple galánta Seapánach Red Dragon, bláthanna dóiteáin Girl Grey, raidhse bláthanna fiáine áitiúla agus féara arda - agus anois lilies calla éagsúla corcra agus rós-dath - bhí agam arís. comhrá ciúin le mo chara BrambleBerry Rose. Agus arís chuir sí íomhánna chugam in éineacht le cuid de na smaointe ciallmhara a roinn sí.

"Níl ár saol i gceist a bheith éasca." BrambleBerry le fios. Rinne mé machnamh ar conas a d'éirigh léi gortaíodh í agus chaill sí a cumas siamsaíocht a thabhairt dá teaghlach lena léirithe fiáine, ard-dreapadóireachta.

"Beidh muid le chéile arís . ceart." . . ná bí buartha faoi mé a aimsiú; Gheobhaidh mé tú nuair a bhíonn an t-am

Bhí sé ann arís: an snáithe leantach athfhillteach.

N'fheadar an raibh sé i gceist aici go bhfillfeadh sí mar mo chat i rith an tsaoil seo? Nó fan liom ar an Taobh Eile?

"Tá Ardchumhacht ann a shocraíonn an t-am," a dúirt sí.

"Bíodh a fhios agat, le do thoil, go gceapann tú go bhfuil mé ann leat, táim." _____

N'fheadar go ciúin an raibh sí sábháilte. "Ní fheicim anseo ach daoine a bhfuil grá acu dom," a chuala mé á rá. "Tá mé timpeallaithe ag grá . . . Tá grá ag gach duine anseo dom."

D'ardaigh sé sin mo chroí agus chuir sé meangadh gáire orm. "Déanann siad ar ndóigh," a dúirt mé léi, ag gáire os ard. "Tá tú chomh hálainn."

Bhí sé seo beagnach cosúil le comhrá a bheadh agam le duine.

N'fheadar ar bhuail sí lena deartháireacha agus deirfiúracha. "Bhuail mé le cuid de mo mhuintir cat," ar sí d'fhreagair. "Tuigim go bhfuil mé i spiorad anois." Bhí sos ann, agus lean sí uirthi: "Níor roghnaigh mé tú a fhágáil. Ba é mo chuid ama. Tá sé go hálainn anseo. Tá áthas orm anois agus grá agam duit."

"Tá mé ar thuras spioradálta," a dúirt BrambleBerry Rose, "agus mar sin atá tú féin."

Oibrím ar na rudaí a mhúin BrambleBerry Rose dom. Is dúshlán leanúnach é, áfach. Mar gheall ar a focail, deir Christopher agus mo chairde go bhfuil mé athraithe: deir siad go bhfuil mé níos éasca dul, agus is féidir liom logh agus bogadh ar aghaidh. Labhraím freisin faoi rudaí a chuireann isteach orm - atá nua domsa agus uaireanta deacair - agus déanaim mo dhícheall labhairt faoi cheisteanna ar bhealach grámhar seachas le fearg. Ní iarraim go roinneann mo chairde an creideamh céanna liomsa. Nílím ag súil go n-athróidh siad, go n-aontóidh siad nó go nglacfaidh siad fiú le mo chreidimh.

Iarraim cabhair ar Chruthaitheoir na Cruinne le seo ar fad. laethúil.

Tá mé ag éirí níos fearr air.

Agus is cuimhin liom: Tá mé ar thuras spioradálta.

Críostóir, a chairde, agus deirim go minic é: ***Is Turas Spioradálta é.***

16. An Deireadh?

Ar dtús, chuirfinn ceist: **An bhfuil deireadh ann?**

Dá mhéad a fhágann mé mo chroí oscailte don ghrá, is ea is gaire a bheidh mé do BrambleBerry Rose.

Tá a fhios agam gur liomsa í agus feicfidh mé arís í.

Tá sí sábháilte, agus tá grá aici dom.

Tá grá agam di.

Tá grá níos láidre ná gach rud eile. **Gach rud!**

Téann sí ar aghaidh.

Téim ar aghaidh.

Sa deireadh, is é grá go léir atá ann.

17. A hAinmneacha:

Brambleberry
Rose Brambleberry
Brambles Babáí
Leanbh B
driseacha
Bramby
Brambies
Brambáil
b
Bramby Bear, Béar
BrambleBerry
BrambleBerry Rose
& is fearr leat Christopher: Iníon B

Ní féidir na rudaí is fearr agus is áille ar domhan a fheiceáil nó fiú teagmháil a dhéanamh leo. Caithfear iad a mhothú leis an gcroí.

— Helen Keller

18. Fuair mé Grianghraf a D'Innis Scéal

Tar éis dom an scéal grá seo a scríobh, fuair mé grianghraif dearmadta ón am a raibh BrambleBerry ann. Bhí Rose agus Hayleigh Skywalker óg. I gceann amháin, bhí a ndeartháir Navar Star ina shuí ar dhíon ár ngaráiste - ceann de na háiteanna is fearr leis - ag breathnú mar a rinne BrambleBerry éirí amach clasaiceach ar Hayleigh inár gclós cúil. Bhí an cat níos lú ag BrambleBerry Rose go hiomlán pinned síos agus bhí sé ag greim í ar chúl a muineál.

Sa fiáin, bheadh sé seo a bheith ina bite marú.

An raibh ionadh orm? Cinnte!

Ní raibh a fhios agam gur mhaígh sí an seasamh cumhachta in ordlathas an chaidrimh le cait lena deirfiúr níos óige sna chéad chúpla mí sin.

Tar éis an taispeáint maslach sin de cheannasacht, chónaigh BrambleBerry Rose go síochánta neamhfhoréigean le Hayleigh Skywalker i gcónaí le breis agus trí bliana déag.

Tháinig méadú níos mó fós ar mo mheas ar mo BrambleBerry Rose beloved leis an eolas aisghníomhach seo. Ní hamháin go raibh sí tar éis éirí as an ngníomhaíocht is fearr léi - ag dreapadh agus ag léim sna craobhacha leis na hioraí - ach bhí cónaí uirthi freisin sa teaghlach céanna le cat a bhí meáite ar an dochar a dhéanamh di, agus bhí an bóthar ard tógtha aici.

Ba í an peacach í. Gach. Lá.

D'fhéadfadh sí a bheith brúite a deirfiúr brat beag álainn lá ar bith. Ba é seo teachtaireacht eile ón Cruinne go raibh an áilleacht luachmhar a raibh sé de phribhléid agam aithne agus grá a bheith níos fearr. D'fhág sí ceachtanna álainn agus milis dom. Is faoin am seo a mhothaigh mé suaimhneas i mo chroí agus í ag fágáil.

Creidim anois go raibh saol iontach luachmhar aici agus gur mhair sí díreach mar a roghnaigh sí. Bhí sí ina suaimhneas nuair a d'imigh sí mar, ar bhealach éigin, bhí a fhios aici cá raibh sí ag dul. Leanann sí ar aghaidh agus mar a dhéanfaidh mé féin, agus tá sí ceart go leor, saol i ndiaidh an tsaoil. Rithfeadh sí a rás, thug sí dúshlán a airde, bhain sí bua thar a gleannta - agus a iarsmaí; glórmhar láidir, muiníneach, agus iontach álainn!

Tá súil agam go n-aistreoidh mé an t-eolas seo isteach i mo shaol féin agus go mbeidh mé ar an eolas nuair a bheidh sé de dhíth orm

seo chugainn.

Fuair mé an grianghraf seo níos mó ná bliain tar éis BrambleBerry Rose imeacht. Tá a fhios agat ón scéal seo a léamh go bhfuil cait eile caillte agam. . . agus bhí ionadh orm cé mhéad a chaill mé í. Fós. Bhí sí ina cuid ollmhór de mo chroí.

Mar a dúirt Pooh Bear, ***Uaireanta is iad na rudaí is lú a thógann an seomra is mó i do chroí.***

—A Milne

19. Liosta Páirt d'Acmhainní a Chuidigh Liom Slánú

Heaven is for Real: Scéal Iontach Buachaill Beag ar a Thuras ar Neamh agus ar ais le Todd Burpo Is breá liom é nuair a deir mac an údair, Colton Burpo, go bhfuil go leor ainmhithe ar neamh.

A Dog's Purpose: Úrscéal do Dhaoine A Dog's Journey le W. Bruce Cameron

Within Heaven's Gates le Rebecca Springer Tá leagan inráite ar YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=v-9htSG6jRQ> agus leagan níos faide ag: <https://www.youtube.com/watch?v=IDoyCyqBJyg> I measc scéalta soilsithe eile, insíonn sí scéal iontach faoi phiscín millis.

Do Chait Ag Caint, Leabhar Bog – 1 Eanáir, 1991 le Jack Richter

Grúpa Athshlánaithe Brón Áitiúil; tá go leor acu cleamhnaithe le heaglaisí agus ospidéal.

Nancy Windheart: Feasacht agus Eagna Interspecies <https://nancywindheart.com/>

An Suíomh Tarrthála

Ainmhithe: Cliceáil laethúil SAOR IN AISCE chun cabhrú le hainmhithe <https://theanimalrescuesite.greatergood.com/clickToGive/ars/home>

Humane Society of the United States B'fhéidir gur mhaith leat cur le heagraíocht a chuidíonn le hainmhithe; tá a lán acu. Ceann amháin a dtacaím leis ná: <https://www.humanesociety.org/how-you-can-help>

Agus, Humane Society International <https://www.hsi.org/how-you-can-help/>

Dialann na dTeachtaireachtaí ó Mo Ghrá

B'fhéidir gur mhaith leat do dhialann a thosú tríd an dáta, an lá agus b'fhéidir an t-am a ndéanann do ghaolta teagmháil leat a chur isteach. B'fhéidir gur mothúchán é seo, rud a chloiseann tú nó a fheiceann tú, cumhráin, amhrán i scannán nó ar an raidió. D'fhéadfadh sé a bheith ina mhír aimsithe. B'fhéidir gur chromán, féileacán, nó fiú **seabhac é**. Aon uair agus cibé rud a tharlaíonn a cheapann tú, a bhfuil a fhios agat nó a chreideann tú, is teachtaireacht ghrámhar é ón duine a bhfuil meas agat air ar an Taobh Eile, cibé acu ainmhí nó duine ... é.

Faoin tÚdar

Bhí grá agam do mo chat, íon agus simplí, agus nuair a fuair sí bás bhuail mé le dorchadas nach raibh ar eolas agam. Ag an am céanna, i m'intinn, thosaigh sí ag cumarsáid a dhéanamh liom. Mhothaigh mé a focail grá i mo chroí, agus d'éirigh siad mé.

Scríobh mé a scéal chun cabhrú liom féin. Is é mo dhóchas go gcabhróidh a focail ghrá leat, nó duine a bhfuil aithne agat air, a chaill grá agus a bhuail an dorchadas millteach céanna sin.

Sular bhuaileamar le BrambleBerry Rose, bhí Cuideachta Dearaidh agus Tógála Tí Chustaim faoi úinéireacht Christopher agus mé féin. Thógamar tithe a bhuaigh duaiseanna agus fiú athmhúnlú an Skybox don úinéir - ag an am - ar an San Diego Padres. Agus na tithe seo á dtógáil againn dá n-úinéirí, bhí cónaí orainn i dtrí stát, Havái san áireamh, feadh taobh thiar na tíre. Is dearthóir baile agus gairdín genius é Christopher. Sula raibh siad coitianta, dhear agus thóg sé tithe gréine éighníomhacha. I measc bearta nuálaíochta eile, thóg sé teach inbhuanaithe freisin i Big Sur, California, a bhain úsáid as bailiú uisce báistí, cumhacht gréine, agus aer taobh istigh íonaithe, chomh maith le bearta neamhbhagairteacha maidir le maireachtáil leis an bhfiadhúlra go sábháilte, agus úsáid sruthanna aeir nádúrtha. le haghaidh fuaraithe agus cúrsaíochta.

Cé go raibh BrambleBerry Rose óg, bhunaigh Christopher agus mise 1Sun4All; láithreán gréasáin a bhí dírithe ar fhuinneamh glan agus réitigh ar na saincheisteanna aeráide atá romhainn. Bhainistigh mé an suíomh Gréasáin agus chuir mé na hailt ar fad in eagar. Scríobh mé freisin do Cleantecnica.com, áit ar féidir leat teacht fós ar go leor de mo scéalta; scríobhadh cuid acu agus muid ag leanúint na heitilte Gréine Impulse ar fud an domhain ag baint úsáide as cumhacht gréine amháin, agus bhí cuid eile do Roinn Fuinnimh na SA, Solar Decathlon. Foilsíodh mé trí huair in **Scientific American**, uair amháin nuair a bhí an Gréine Impulse ag eitilt thar Dhroichead an Gheata Órga i San Francisco, agus faoi dhó le haghaidh infographics fuinnimh ghlan a chruthaigh mé. D'aithin Roinn Fuinnimh na SA mé freisin as mo chuid oibre leis an Solar Decathlon.

I mo chroí, is ealaíontóir mé; Péinteáil mé aicriligh ar chanbhás. Tá go leor stíleanna éagsúla agam, lena n-áirítear an paisean atá agam faoi láthair, is é sin eispriseanachas teibí. Taispeánadh mo phictiúir duille óir agus airgid de chrosa le linn na seirbhísí paidir Taise faoi sholas coinne ag Mission Basilica áitiúil ár mbaile. D'éirigh le Críostóir agus mise caitíní agus cait, a raibh an chuid is mó acu ina gcónaí linn. Thar na blianta bhí grá agus cónaí orainn le chéile le níos mó ná tríocha cait tarthála. Ba sheod luachmhar é BrambleBerry Rose, agus duine de chineál.

Léigh mé go dtugann teangacha eile roghanna don fhocal grá ach, i mBéarla, níl ach ceann amháin againn. Mar sin scríobhaim faoin gceann a bhfuil aithne agam air: Thóg sé suas mé, rinne mé duine níos fearr, agus thaispeáin dom Cruinne Draíochtúil nach raibh aon rochtain eile agam uirthi - agus nuair a tháinig deireadh leis go fisiciúil, chaith sé síos mé agus bhrúigh sé mé.

Bhí orm a fhoghlaim chun eitilt arís. Éilíonn m'anam é sin, agus an t-aon bhealach a d'fhéadfainn é sin a dhéanamh ná glacadh leis an ngrá Brambles agus a bhí ar eolas agam. Sin nuair a d'fhoghlaim mé go bhfuil sí féin agus mé féin níos faide ná am; níos láidre ná an domhantarraingt. Toisc go raibh grá againn, bhain muid leis an éigríoch.

Táimid.

Agus An mbeidh.

go deo.

